

Regeringens proposition

2017/18:4

Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s
förordning om referensvärden

Prop.
2017/18:4

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 21 september 2017

Stefan Löfven

Per Bolund
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Europaparlamentet och rådet utfärdade i juni 2016 förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, kallad förordningen om referensvärden. Den trädde i kraft den 30 juni 2016 och flertalet av förordningens regler ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2018.

Förordningen om referensvärden syftar till att säkerställa att de index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat i unionen är rättvisande och inte utsätts för manipulation. Genom att säkerställa referensvärdenas stabilitet och tillförlitlighet ska förtroendet för de finansiella marknaderna stärkas. Genom förordningen införs en gemensam rättslig ram för tillhandahållandet av referensvärden, rapportering av dataunderlag för referensvärden och användning av referensvärden inom unionen.

Förordningen förutsätter att vissa nationella åtgärder vidtas. I propositionen föreslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden. Den nya lagen ska innehålla de bestämmelser som krävs för att förordningen ska kunna tillämpas i Sverige fr.o.m. den 1 januari 2018. I den nya lagen anges att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden. Finansinspektionen ska enligt lagen få ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt förordningen. I den nya lagen finns även bestämmelser om överklagande av beslut enligt den lagen eller enligt förordningen om referensvärden.

Det krävs ytterligare lagstiftningsåtgärder med anledning av förordningen, t.ex. bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förordningens regler. Förslag till sådana lagstiftningsåtgärder kommer att lämnas i ett annat sammanhang.

I propositionen föreslås även ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Ändringarna avser endast hänvisningar till bestämmelser i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument som av förbiseende inte ändrades i samband med att ändringar gjordes i den lagen 2015.

Den nya lagen och ändringen i lagen om bank- och finansieringsrörelse föreslås träda i kraft den 1 januari 2018. Ändringarna i lagen om värdepappersfonder och lagen om värdepappersmarknaden föreslås träda i kraft den 3 januari 2018.

1	Förslag till riksdagsbeslut	5
2	Lagtext	6
2.1	Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse	7
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:679) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden	8
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:690) om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder	10
3	Ärendet och dess beredning	11
4	Förordningen om referensvärden	12
4.1	Bakgrund	12
4.2	EU-förordningens innehåll	13
4.2.1	Syfte och tillämpningsområde	13
4.2.2	Administratörer och rapportörer av dataunderlag	14
4.2.3	Enheter under tillsyn	14
4.2.4	Användning av referensvärden	15
4.2.5	Krav för olika typer av referensvärden	16
4.2.6	Öppenhet och konsumentskydd	19
4.2.7	Den behöriga myndigheten och dess befogenheter	20
4.2.8	Det fortsatta arbetet inom EU	20
5	Allmänna utgångspunkter	21
5.1	En ny lag	21
5.2	Hänvisningar till EU-förordningen	22
6	Behörig myndighet	23
7	Prövning av ärenden enligt förordningen om referensvärden	24
7.1	Auktorisation och registrering av administratörer	24
7.2	Referensvärden från ett tredjeland	24
7.3	Avgifter för prövning av ärenden	25
8	Överklagande	27
9	Övriga lagändringar	28
10	Ikraftträdandebestämmelser	28
11	Förslagets konsekvenser	30
11.1	Inledning	30
11.2	Förslagets syfte och alternativa lösningar	30
11.3	Kostnader och andra konsekvenser	30
12	Författningskommentar	31
12.1	Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden	31

Prop. 2017/18:4	12.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.....	33
	12.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:679) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.....	33
	12.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:690) om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.....	33
Bilaga 1		Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014	34
Bilaga 2		Lagförslag i promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden.....	99
Bilaga 3		Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden	100
Bilaga 4		Lagrådsremissens lagförslag	101
Bilaga 5		Lagrådets yttrande	102
		Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 september 2017	104

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2017/18:4

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden,

2. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

3. lag om ändring i lagen (2017:679) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

4. lag om ändring i lagen (2017:690) om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder.

2 Lagtext

2.1 Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Överklagande

4 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag och enligt EU-förordningen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 32.8, 33.6 eller 35.1 i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Prop. 2017/18:4

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 a § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap. 5 a §¹

Vid bedömningen av om ett innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 5 § 15 ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

- 2 § första stycket 1 om depåbevis,
- 4 § *första stycket, andra stycket 1–8, samt tredje och femte styckena*, om beräkning av innehavet,
- 4 § om beräkning av innehavet,
- 5 § andra stycket om beräkning av antalet aktier eller röstetal,
- 12 § 1 och 2 om undantag för aktier som innehas för clearing och avveckling eller förvaltas för någon annans räkning,
- 13 § om aktier som ingår i handelslager,
- 14 § om aktier som innehas av marknadsgaranter, samt
- 16 och 17 §§ om undantag för vissa moderföretag.

Vid bedömningen ska också tillämpas föreskrifter

- om aktier som innehas av marknadsgaranter, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 lagen om handel med finansiella instrument eller 23 kap. 15 § 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
- om undantag för vissa moderföretag, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 4 lagen om handel med finansiella instrument.

Det som föreskrivs om aktier i de bestämmelser som ska tillämpas enligt första och andra styckena ska också tillämpas för andra andelar i företag.

Aktier eller andelar som ett värdepappersinstitut eller ett kreditinstitut som driver finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 lagen om värdepappersmarknaden ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

1. rösträtten inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i emittentens förvaltning, samt

2. aktierna eller andelarna avyttras inom ett år från förvärvet.

Det som föreskrivs i fjärde stycket ska gälla också för aktier eller andelar som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller av ett utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

¹ Senaste lydelse 2015:184.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:679) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 5 a § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden i stället för lydelsen enligt lagen (2017:679) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:679

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 a §

Vid bedömningen av om ett innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 5 § ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

- 2 § första stycket 1 om depåbevis,
- 4 § *första stycket, andra styckena*, om beräkning av innehavet,
- 5 § andra stycket om beräkning av antalet aktier eller röstetal,
- 12 § 1 och 2 om undantag för aktier som innehas för clearing och avveckling eller förvaltas för någon annans räkning,
- 13 § om aktier som ingår i handelslager,
- 14 § om aktier som innehas av marknadsgaranter, samt
- 16 och 17 §§ om undantag för vissa moderföretag.

Vid bedömningen ska också tillämpas föreskrifter

- om aktier som innehas av marknadsgaranter, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 lagen om handel med finansiella instrument eller 23 kap. 15 § 1 denna lag, och
- om undantag för vissa moderföretag, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 4 lagen om handel med finansiella instrument.

Det som föreskrivs om aktier i de bestämmelser som ska tillämpas enligt första och andra styckena ska också tillämpas för andra andelar i företag.

Aktier eller andelar som ett värdepappersinstitut eller ett kreditinstitut som *bedriver* finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

1. rösträtten inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i emittentens förvaltning, samt

2. aktierna eller andelarna avyttras inom ett år från förvärvet.

Det som föreskrivs i fjärde stycket ska gälla också för aktier eller andelar som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller

Aktier eller andelar som ett värdepappersinstitut eller ett kreditinstitut som *driver* finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

Det som föreskrivs i fjärde stycket ska gälla också för aktier eller andelar som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller

av ett utländskt kreditinstitut som *bedriver* finansieringsrörelse. av ett utländskt kreditinstitut som *driver* finansieringsrörelse. Prop. 2017/18:4

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:690) om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 a § lagen (2004:46) om värdepappersfonder i stället för lydelsen enligt lagen (2017:690) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:690

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 a §

Vid bedömningen av om ett innehav utgör ett kvalificerat innehav enligt 1 § första stycket 16 ska följande bestämmelser i 4 kap. lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument tillämpas:

- 2 § första stycket 1 om depåbevis,
- 4 § *första stycket, andra styckena* 1–8 samt tredje och femte styckena om beräkning av innehavet,
- 5 § andra stycket om beräkning av antalet aktier eller röstetal,
- 12 § 1 och 2 om undantag för aktier som innehas för clearing och avveckling eller förvaltas för någon annans räkning,
- 13 § om aktier som ingår i handelslager,
- 14 § om aktier som innehas av marknadsgaranter, samt
- 16 och 17 §§ om undantag för vissa moderföretag.

Vid bedömningen ska också tillämpas föreskrifter

- om aktier som innehas av marknadsgaranter, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 3 lagen om handel med finansiella instrument eller 23 kap. 15 § 1 lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden, och
- om undantag för vissa moderföretag, som har meddelats med stöd av 7 kap. 1 § 4 lagen om handel med finansiella instrument.

Aktier som ett värdepappersinstitut som avses i 1 kap. 4 b § lagen om värdepappersmarknaden eller ett kreditinstitut som avses i 1 kap. 4 b § samma lag och som driver finansieringsrörelse innehar till följd av verksamhet enligt 2 kap. 1 § 6 samma lag ska dock inte beaktas vid bedömningen, under förutsättning att

1. rösträtten inte utnyttjas eller används på annat sätt för att ingripa i emittentens förvaltning, samt

2. aktierna avyttras inom ett år från förvärvet.

Tredje stycket ska tillämpas även på aktier som innehas under motsvarande förutsättningar av ett utländskt värdepappersföretag eller av ett utländskt kreditinstitut som driver finansieringsrörelse.

Europaparlamentet och rådet utfärdade i juni 2016 förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, kallad förordningen om referensvärden. Den trädde i kraft den 30 juni 2016 och flertalet av förordningens regler ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2018. Förordningen finns i *bilaga 1*.

Under förhandlingarna om förordningen har en faktapromemoria upprättats och överlämnats till riksdagen (2013/14:FPM13).

I promemorian Avgifter för provning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden, som har tagits fram inom Finansdepartementet, föreslås en ny lag med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En sammanställning av remissvaren finns tillgänglig i Finansdepartementet (dnr Fi2017/00535/V).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 1 juni 2017 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 4*. Lagrådet lämnade förslagen utan erinran. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*.

Efter Lagrådets granskning har det lagts till förslag till ändringar i lagen (2004:46) om värdepappersfonder, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Ändringarna avser endast hänvisningar till bestämmelser i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument som av förbiseende inte ändrades i samband med att ändringar gjordes i den lagen 2015. Regeringen bedömer att dessa ändringar, både författningstekniskt och även i övrigt, är av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

4 Förordningen om referensvärden

4.1 Bakgrund

Ett index är ett mått som bestäms utifrån ett urval av underliggande data. När ett index används för att bestämma värdet på ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal eller används för att mäta resultatet i t.ex. en värdepappersfond blir det ett referensvärde (på engelska benchmark). En del index är referensräntor – t.ex. Libor, Euribor eller Stibor som kan ligga till grund för prissättningen av olika typer av finansiella instrument, exempelvis ränteswappar. Vissa referensräntor används även för bestämmandet av nivån på räntor för t.ex. bolån. Index kan också användas för att mäta en fonds resultat i syfte att fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna resultatberoende avgifter. Index som avser råvaror används för prissättningen av derivatkontrakt eller certifikat. Index som utgör referensvärden fyller således en viktig funktion på de finansiella marknaderna.

Manipulationen av referensräntorna Libor och Euribor har visat på referensräntornas betydelse och deras sårbarhet. Med anledning av den uppmärksammade problematiken när det gäller dessa referensräntor lämnade kommissionen i juli 2012 förslag till ändringar i sina tidigare förslag till förordning respektive direktiv om marknadsmissbruk (se fakta-promemoria 2012/13:FPM1). Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 om marknadsmissbruk och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/57/EU om marknadsmissbruk antogs i april 2014.

Hösten 2012 genomförde kommissionen ett offentligt samråd om ett möjligt ramverk för tillhandahållandet och användningen av referensvärden.

Hösten 2012 genomförde också Riksbanken en utredning om den svenska referensräntan Stibor (Riksbankens utredning om Stibor, Riksbanksstudier, november 2012). Riksbanken kom fram till att det inte fanns några tecken på att Stibor hade manipulerats, men fann ett antal brister i ramverket kring Stibor som borde åtgärdas för att stärka förtroendet för referensräntan. Riksbankens rekommendationer har lett till en reformering av Stibor, som numera administreras av Svenska Bankföreningen. Riksbanken gjorde 2014 en ny utvärdering av Stibor för att följa upp reformarbetet och se över hur ramverket kring Stibor fungerar (Stibor synas på nytt en uppföljning, Riksbanksstudier, maj 2014). I utvärderingen konstateras bl.a. att Stibor har bestämts till rättvisande nivåer under det nya Stiborramverket under den tidsperiod som studien är baserad på.

Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esm) och Europeiska bankmyndigheten (Eba) publicerade den 6 juni 2013 principer för tillhandahållandet av referensvärden inom EU ("Principles for Benchmark-Setting Processes in the EU"), vilka föreslogs tillämpas av berörda aktörer till dess att det fanns ett rättsligt ramverk för referensvärden på EU-nivå.

Internationella organisationen för värdepapperstillsyn (International Organization of Securities Commissions, IOSCO) antog den 17 juli

2013, efter omfattande konsultation med marknadsaktörer, globala riktlinjer för referensvärden på de finansiella marknaderna.

Prop. 2017/18:4

Den 18 september 2013 presenterade kommissionen sitt förslag till förordning om referensvärden (se faktapromemoria 2013/14:FPM13). Förslaget var sedan föremål för förhandlingar i Europaparlamentet och rådet och ändrades delvis i förhållande till kommissionens förslag. Det kompromissförslag som förhandlats fram antogs formellt av Europaparlamentet och rådet i april respektive maj 2016.

4.2 EU-förordningens innehåll

4.2.1 Syfte och tillämpningsområde

Ett index definieras i förordningen om referensvärden som ett sifferbelopp som offentliggörs eller görs tillgängligt för allmänheten och som fastställs regelbundet genom tillämpning helt eller delvis av en beräkningsmetod eller genom en bedömning, på grundval av värdet av en eller flera underliggande tillgångar eller priser eller andra värden eller mätningar (artikel 3.1.1). En fysisk eller juridisk person som kontrollerar tillhandahållandet av ett index är att betrakta som en indexleverantör (artikel 3.1.2).

Ett index blir ett referensvärde om indexet används för att fastställa det belopp som ska betalas ut enligt villkoren för ett finansiellt instrument eller vissa typer av finansiella avtal, eller för att fastställa värdet på ett finansiellt instrument (artikel 3.1.3). Ett index blir också ett referensvärde om indexet används för att mäta en investeringsfonds resultat i syfte att efterlikna avkastningen på indexet eller för att fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatberoende avgifterna. Med investeringsfond avses i förordningen (artikel 3.1.19) en alternativ investeringsfond eller ett fondföretag enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (i det följande benämnt UCITS-direktivet). En svensk värdepappersfond är ett sådant fondföretag som avses i definitionen i UCITS-direktivet (se 1 kap. 1 § första stycket 25 lagen [2004:46] om värdepappersfonder).

Genom förordningen om referensvärden införs förbättrad styrning och kontroll över processen kring fastställandet av referensvärden med syftet att säkerställa att de index som i unionen används som referensvärden i finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat är rättvisande och inte manipuleras. Ett referensvärdes sårbarhet varierar beroende på vilken grad av skönsmässighet som används för att fastställa det och vilken typ av referensvärde det är fråga om. Förordningen innehåller därför olika regler för olika typer av referensvärden.

Förordningen ska tillämpas på tillhandahållande av referensvärden, rapportering av dataunderlag för referensvärden och användning av referensvärden inom unionen (artikel 2.1). Detaljerade krav ställs på de centrala aktörer som medverkar vid fastställande av referensvärden.

Dessa aktörer benämns i förordningen administratörer och rapportörer av dataunderlag (artikel 3.1.6 och 3.1.8).

Vissa aktörer och index undantas från förordningens tillämpningsområde (artikel 2.2). Bland annat ska förordningen inte tillämpas på offentliga myndigheter när de bidrar med uppgifter till, tillhandahåller eller kontrollerar tillhandahållandet av referensvärden för offentlig-politiska ändamål (artikel 2.2 b). Förordningen ska inte heller tillämpas på en indexleverantör som är omedveten om och inte rimligen kunde ha känt till att indexet används som ett referensvärde på sätt som avses i förordningen (artikel 2.2 h).

4.2.2 Administratörer och rapportörer av dataunderlag

En administratör är den fysiska eller juridiska person som kontrollerar tillhandahållandet av ett referensvärde och som därmed sköter arrangemangen kring fastställandet av referensvärdet, samlar in och analyserar dataunderlag samt fastställer referensvärdet (artikel 3.1.5 och 3.1.6). Förordningen ställer krav på auktorisation eller registrering av en behörig myndighet för att få agera som administratör av ett referensvärde (artikel 34.1). Om en administratör inte följer förordningens regler får den behöriga myndigheten återkalla administratörens auktorisation eller registrering (artikel 35.1). Myndigheten ska även kunna besluta om sanktioner vid överträdelser av förordningen (artikel 42.1 första stycket a).

En rapportör är en fysisk eller juridisk person som rapporterar dataunderlag, dvs. lämnar dataunderlag som inte är lättillgängligt till en administratör eller till någon annan för vidarebefordran till en administratör, i syfte att dataunderlaget ska användas för fastställandet av ett referensvärde (artikel 3.1.8 och 3.1.9). För rapportörer som redan omfattas av reglering och tillsyn, s.k. rapportörer under tillsyn, ställer förordningen krav på bl.a. styrning och kontroll (artiklarna 3.1.10 och 16).

De krav som gäller för administratörer och rapportörer som medverkar vid fastställandet av referensvärden finns i artiklarna 4–16 i förordningen. I de artiklarna anges detaljerade regler om

- styrning och kontroll när det gäller administratörer och rapportörer under tillsyn (artiklarna 4–10 respektive artikel 16),
- dataunderlagets kvalitet (artikel 11),
- metoden för fastställandet av referensvärden (artiklarna 12 och 13),
- skyldighet för administratörer att rapportera misstänkta manipulationer (artikel 14), och
- administratörers skyldighet att utarbeta en uppförandekod för rapportörer som klargör vilka skyldigheter och vilket ansvar rapportörerna har när de lämnar dataunderlag för fastställande av ett referensvärde (artikel 15).

4.2.3 Enheter under tillsyn

Förordningen innehåller regler som gäller för enheter som redan omfattas av reglering och tillsyn, s.k. enheter under tillsyn. I definitionen i förordningen av sådana enheter inbegrips en rad olika subjekt som omfattas av

EU-rättsliga harmoniseringsåtgärder (artikel 3.1.17). Som exempel på sådana enheter kan nämnas kreditinstitut (artikel 3.1.17 a), värdepappersföretag (artikel 3.1.17 b) och försäkringsföretag (artikel 3.1.17 c). Även en kreditgivare enligt definitionen i artikel 3 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG är en enhet under tillsyn (artikel 3.1.17 h). En sådan kreditgivare kan utgöras av en fysisk eller juridisk person som lämnar eller förbinder sig att lämna en kredit inom ramen för sin närings- eller yrkesverksamhet. Enheter under tillsyn kan således utgöras av såväl fysiska som juridiska personer. Gemensamt för samtliga enheter under tillsyn är emellertid att det är fråga om personer som driver verksamheter som står under tillsyn och som är reglerade enligt olika EU-rättsliga regelverk.

Som redogörs för i det följande (avsnitt 4.2.4) innehåller förordningen förutsättningar för enheter under tillsyns användning av referensvärden i unionen.

Om en enhet under tillsyn rapporterar dataunderlag till en administratör i unionen utgör enheten en s.k. rapportör under tillsyn (artikel 3.1.10) och omfattas av särskilda krav.

4.2.4 Användning av referensvärden

Definitionen av användning av ett referensvärde

Förordningen innehåller också regler om användning av referensvärden inom unionen. I förordningen definieras vad som avses med användning av ett referensvärde (artikel 3.1.7). Användning av ett referensvärde kan bestå i att emittera ett finansiellt instrument som hänvisar till ett index eller en kombination av index eller att vara part i ett sådant finansiellt avtal som omfattas av förordningen och som hänvisar till ett index eller en kombination av index. Att fastställa det belopp som ska betalas enligt villkoren för ett finansiellt instrument eller vissa kreditavtal eller en kreditränta genom att hänvisa till ett index utgör också användning av ett referensvärde. Slutligen kan ett referensvärde användas för att mäta resultatet för en investeringsfond eller att fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatberoende avgifterna.

Förutsättningar för användning – enheter under tillsyn

Enheter under tillsyn får använda ett referensvärde under förutsättning att referensvärdet tillhandahålls av en administratör i unionen som ingår i det register över administratörer som Esma ska tillhandahålla eller om det aktuella referensvärdet ingår i nämnda register (artikel 29.1). En administratör i unionen kommer att ingå i registret om administratören har auktoriserats eller registrerats av en behörig myndighet (artikel 36.1 a).

Även referensvärden som tillhandahålls av administratörer i tredjeland, dvs. utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), kan bli godkända för användning inom unionen och därmed ingå i nämnda register. Sådana referensvärden kan bli föremål för användning inom unionen genom tre olika förfaranden. Ett sådant referensvärde får för det första användas om kommissionen har fattat ett beslut om likvärdighet

avseende tredjelandets ordning (artikel 30). Fram till dess kommissionen har fattat ett beslut om likvärdighet får ett sådant referensvärde användas i unionen om administratören i det tredjelandet har beviljats ett förhandserkännande hos den behöriga myndigheten i sin referensmedlemsstat i EU (artikel 32). Ett referensvärde kan därutöver bli föremål för användning inom unionen efter ett förfarande för godkännande där en administratör inom unionen, eller vissa enheter under tillsyn, hos sin behöriga myndighet ansöker om godkännande av ett referensvärde för användning i unionen (artikel 33).

Hänvisning till ett referensvärde i ett prospekt

I förordningen finns det en regel om användning av ett referensvärde som gäller oavsett om användaren är en enhet under tillsyn eller inte (artikel 29.2). Regeln rör innehållet i ett prospekt som ska offentliggöras enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (i det följande benämnt prospektdirektivet) eller enligt UCITS-direktivet. Ett sådant prospekt som avses i UCITS-direktivet benämns informationsbroschyr i svensk rätt (se 4 kap. 15 § lagen om värdepappersfonder). Om det finns en skyldighet att upprätta prospekt enligt något av nämnda direktiv och föremålet för prospektet utgörs av överlåtbara värdepapper eller andra investeringsprodukter som hänvisar till ett referensvärde, ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad se till att prospektet även innehåller tydlig och väl synlig information om huruvida referensvärdet har tillhandahållits av en administratör som ingår i Esmas register över administratörer och referensvärden (artikel 29.2 i förordningen).

4.2.5 Krav för olika typer av referensvärden

Referensvärdeskategorier

Eftersom det finns många olika referensvärdestyper och referensvärdestorlekar har det ansetts viktigt att förordningen ställer proportionerliga krav så att den administrativa bördan för en administratör inte blir större än vad som är befogat med hänsyn till hur viktigt referensvärdet är för det finansiella systemet (skäl 40). I förordningen delas referensvärden in i tre kategorier som är föremål för krav i förhållande till deras storlek och art (referensvärdeskategorier). Dessa kategorier utgörs av kritiska referensvärden (artiklarna 3.1.25 och 20), signifikanta referensvärden (artiklarna 3.1.26 och 24) och icke-signifikanta referensvärden (artiklarna 3.1.27 och 26). Vissa referensvärden är föremål för särskilda regler i förordningen. De referensvärden som är föremål för särskild reglering är referensvärden baserade på reglerade uppgifter (artikel 17), referensräntor (artikel 18) och råvaruindex (artikel 19).

Brister i vissa referensvärden kan få konsekvenser för marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenter, realekonomin eller finansiering av hushåll och företag som skulle kunna påverka en eller flera medlemsstater (skäl 35 till förordningen). Förordningen innehåller därför särskilda regler för sådana referensvärden som anses som kritiska i denna bemärkelse (artiklarna 20–23). Tillhandahållande av ett referensvärde och rapportering av dataunderlag är en frivillig verksamhet. När det gäller kritiska referensvärden har emellertid den behöriga myndigheten under vissa förutsättningar bl.a. möjlighet att tvinga en administratör att offentliggöra ett sådant referensvärde (artikel 21.3) och även kräva att vissa företag rapporterar dataunderlag till referensvärdet (artikel 23.6).

Det är kommissionen som fastställer vilka referensvärden som är kritiska. För att ett referensvärde ska kunna anses vara kritiskt måste det uppfylla vissa kriterier. Kriterierna är alternativa (artikel 20.1). Ett referensvärde anses exempelvis kritiskt om det används som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos investeringsfonder som har ett totalt värde på minst 500 miljarder euro, baserat på referensvärdets alla olika slags löptider. Ett referensvärde kan också vara kritiskt om det nämnda värdet är minst 400 miljarder euro, förutsatt att det inte finns något, eller mycket få, lämpliga marknadsledda alternativ till referensvärdet och det skulle allvarligt och negativt påverka t.ex. den finansiella stabiliteten om referensvärdet inte längre tillhandahölls eller inte längre var tillförlitligt.

Med undantag för dels sådana kritiska referensvärden som baseras på information från rapportörer som till största delen är etablerade i en enda medlemsstat och som erkänns vara kritiskt i enlighet med ett särskilt förfarande, dels sådana kritiska referensvärden där huvuddelen av rapportörerna inte är enheter under tillsyn, ska den behöriga myndigheten inom 30 arbetsdagar från det att ett kritiskt referensvärde tas upp i kommissionens förteckning inrätta ett tillsynskollegium bestående av administratörens behöriga myndighet, Esmå och de behöriga myndigheterna för rapportörer under tillsyn (artikel 46.1 och 46.2). Syftet med detta kollegium är bl.a. att säkerställa ett effektivt utbyte av tillsynsinformation mellan behöriga myndigheter och samordning av deras verksamhet (skäl 62).

Kommissionen inrättade i augusti 2016 en förteckning över kritiska referensvärden och införde samtidigt den europeiska interbankräntan Euribor i förteckningen. Referensräntan Euribor är därmed att anse som ett kritiskt referensvärde enligt förordningen om referensvärden, se kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1368 av den 11 augusti 2016 om inrättande av en förteckning över kritiska referensvärden som används på finansmarknader i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011. Genom en ändring i genomförandeförordningen i juli 2017 införde kommissionen även referensräntan Eonia (Euro OverNight Index Average), som används för räntesvappar denominerade i euro, i förteckningen över kritiska referensvärden, se kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1147 av den 28 juni 2017 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2016/1368 om inrättande av en förteckning över kritiska referensvärden

Signifikanta referensvärden

Ett signifikant referensvärde är ett referensvärde som används som referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos en investeringsfond som har ett sammanlagt genomsnittligt värde på minst 50 miljarder euro på grundval av samtliga löptider för referensvärdet under en sexmånadersperiod. Även ett referensvärde under denna tröskel är signifikant under förutsättning att det inte finns något, eller mycket få, lämpliga marknadsledda alternativ till referensvärdet och det skulle allvarligt och negativt påverka t.ex. den finansiella stabiliteten om referensvärdet inte längre tillhandahölls eller inte längre var tillförlitligt (artikel 24.1).

En administratör av ett signifikant referensvärde kan välja att inte tillämpa vissa regler i förordningen om denne anser att tillämpningen av dem skulle vara oproportionerlig med hänsyn till referensvärdets art och effekter eller med hänsyn till administratörens storlek (artikel 25.1). De regler som administratören kan välja att inte tillämpa avser bl.a. de krav som gäller styrning och kontroll av verksamheten. Administratören kan t.ex. välja att inte tillämpa vissa regler hänförliga till innehållet i en uppförandekod.

Om administratören väljer att inte tillämpa vissa regler ska den underätta den behöriga myndigheten och förklara varför en tillämpning skulle vara oproportionerlig (artikel 25.2). Om den behöriga myndigheten anser att en tillämpning av de aktuella reglerna ändå är lämplig kan myndigheten besluta att en eller flera av de berörda reglerna ska tillämpas. Förordningen anger detaljerade krav i fråga om vilka kriterier den behöriga myndigheten ska beakta i sin bedömning (artikel 25.3). En administratör som har valt att inte tillämpa vissa regler ska offentliggöra och upprätthålla en försäkran om efterlevnad där det tydligt anges varför det är lämpligt att administratören inte följer de aktuella bestämmelserna (artikel 25.7).

Icke-signifikanta referensvärden

Ett icke-signifikant referensvärde är negativt bestämt och definieras som ett referensvärde som varken uppfyller kraven för ett kritiskt eller signifikant referensvärde (artikel 3.27). En administratör av ett icke-signifikant referensvärde omfattas av ett mindre detaljerat regelsystem och kan välja att inte tillämpa en rad regler i förordningen (artikel 26.1). Om administratören väljer att inte tillämpa en eller flera av de aktuella reglerna ska den offentliggöra och upprätthålla en försäkran om efterlevnad där det tydligt anges varför det är lämpligt för administratören att inte följa de aktuella reglerna (artikel 26.3). Den relevanta behöriga myndigheten ska granska administratörens försäkran om efterlevnad och får bl.a. kräva ytterligare information eller ändringar för att säkra efterlevnaden av förordningen (artikel 26.4).

Referensvärden baserade på reglerade uppgifter

Många referensvärden bygger på dataunderlag som tillhandahålls av enheter under tillsyn och där dataunderlaget i sig omfattas av regler i andra EU-rättsakter. Det kan t.ex. vara fråga om transaktionsuppgifter som kommer från en reglerad marknad eller en MTF-plattform, eller fondandelsvärden för investeringsfonder. Ett sådant referensvärde benämns i förordningen referensvärde baserat på reglerade uppgifter (artikel 3.1.24). Dessa referensvärden anses vara mindre sårbara för manipulation. Administratörer av sådana referensvärden är befriade från vissa skyldigheter enligt förordningen, t.ex. reglerna om uppförandekod (artikel 17.1).

Referensvärden för råvaror och räntor

Olika typer av referensvärden och olika referensvärdessektorer kännetecknas av olika egenskaper, sårbarheter och risker. Två sektorer och typer av referensvärden är därför föremål för särskild reglering i förordningen. Den ena typen är referensräntor (artikel 18). Sådana referensvärden spelar en viktig roll för den penningpolitiska transmissionsmekanismen (skäl 33). De särskilda reglerna gäller dataunderlagets kvalitet samt styrning och kontroll och finns i en bilaga till förordningen (artikel 18 och bilaga I). Vidare ska reglerna om signifikanta och icke-signifikanta referensvärden inte tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med referensräntor (artikel 18 andra stycket), dvs. administratören kan inte välja att inte tillämpa vissa regler.

Den andra typen av referensvärde som är föremål för särskild reglering är råvaruindex (artikel 19). Ett råvaruindex är enligt förordningen (artikel 3.1.23) ett referensvärde där den underliggande tillgången är en råvara i den mening som avses i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet, med undantag för vissa utsläppsrätter. För dessa referensvärden gäller särskilda regler om metoden för fastställandet av referensvärdet, dataunderlagets kvalitet, styrning och kontroll m.m. som framgår av en bilaga till förordningen (artikel 19 och bilaga II). Den särskilda regleringen ska emellertid inte tillämpas om referensvärdet i fråga är ett referensvärde baserat på reglerade uppgifter eller på uppgifter från rapportörer varav majoriteten är under tillsyn (artikel 19.1). Inte heller ska de särskilda reglerna tillämpas när ett råvaruindex är ett kritiskt referensvärde och den underliggande tillgången är guld, silver eller platina (artikel 19.2).

4.2.6 Öppenhet och konsumentskydd

För att användare av referensvärden på ett lämpligt sätt ska kunna välja och förstå riskerna med referensvärden måste de känna till vad ett visst referensvärde avser att mäta och dess mottaglighet för manipulation (skäl 43 till förordningen). Esmas har en skyldighet att föra ett offentligt register över bl.a. identiteten på de administratörer som auktoriserats

eller registrerats enligt förordningen och den behöriga myndighet som ansvarar för tillsyn över att den följs (artikel 36.1). Inom två veckor från det att en administratör införts i nämnda register ska administratören offentliggöra en referensvärdesdeklaration för varje referensvärde eller, i förekommande fall, för varje familj av referensvärden (artikel 27.1). Referensvärdesdeklarationen ska bl.a. klart och tydligt fastställa den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet mäter och upplysa användare om att ändringar av referensvärdet eller dess upphörande kan påverka de finansiella avtal eller finansiella instrument som hänvisar till referensvärdet eller mätningar av investeringsfonders resultat. I referensvärdesdeklarationen ska även anges varför referensvärdesmetoden har valts och rutiner för översyn och godkännande av metoden.

4.2.7 Den behöriga myndigheten och dess befogenheter

Varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt förordningen (artikel 40.1). Förordningen anger ett minsta antal tillsyns- och utredningsbefogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt nationell rätt. Myndigheten ska bl.a. ha rätt att få tillgång till handlingar, kunna hålla förhör samt genomföra platsundersökningar (artikel 41.1 d). Befogenheterna ska kunna utövas direkt, i samarbete med eller genom delegering till andra myndigheter eller marknadsföretag, eller efter ansökan till behöriga rättsliga myndigheter (artikel 41.2).

Den behöriga myndigheten ska också ha möjlighet att besluta om administrativa sanktioner, såsom sanktionsavgifter, vid överträdelser av förordningen (artikel 42). I förordningen fastslås också skyldigheter för de behöriga myndigheterna att samarbeta och utbyta information sinsemellan och med Esma, i synnerhet när det gäller utredningsverksamhet (artiklarna 39 och 47).

4.2.8 Det fortsatta arbetet inom EU

Av förordningen om referensvärden följer att Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder på ett antal områden som ska antas av kommissionen i form av delegerade akter. Esma genomförde mellan den 29 september och 2 december 2016 en offentlig konsultation avseende upprättade förslag till tekniska standarder enligt förordningen (se Consultation Paper – Draft technical standards under the Benchmarks Regulation, ESMA/2016/1406). Esma överlämnade förslagen till kommissionen den 30 mars 2017. Esma genomförde den 27 maj 2016 även en offentlig konsultation rörande tekniska råd som ska lämnas till kommissionen. En slutlig rapport med förslag till tekniska råd publicerades den 10 november 2016 (se Final Report, Technical advice under the Benchmarks Regulation, 10 November 2016, ESMA/2016/1560). Kommissionen har vid tidpunkten för denna proposition ännu inte antagit några delegerade akter.

Kommissionen ska senast den 1 januari 2020 göra en översyn av förordningen. En rapport om genomförandet av förordningen ska läggas fram till Europaparlamentet och rådet (artikel 54.1). I rapporten ska

kommissionen bl.a. yttra sig om funktionssättet och effektiviteten i det kritiska referensvärdet samt definitionen av ett kritiskt referensvärde. Prop. 2017/18:4

Kommissionen ska också vart femte år se över utvecklingen av internationella principer som är tillämpliga för referensvärden samt utvecklingen av rättsliga ramar och tillsynspraxis i tredjeländer när det gäller tillhandahållandet av referensvärden och analysera om det finns behov av att ändra förordningen (artikel 54.2).

5 Allmänna utgångspunkter

5.1 En ny lag

Regeringens förslag: En ny lag med de bestämmelser som är nödvändiga för att komplettera förordningen om referensvärden ska införas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: En EU-förordning är direkt tillämplig i varje medlemsstat. En sådan rättsakt varken ska eller får inkorporeras i eller transformeras till nationell rätt. Några särskilda åtgärder för att införliva förordningen om referensvärden med svensk rätt får Sverige därför inte vidta. Förordningen förutsätter dock att vissa nationella regler införs. Det krävs att varje medlemsstat ska utse en behörig myndighet som ska svara för att uppgifterna enligt förordningen utförs. Vidare krävs att denna myndighet ges de befogenheter som den enligt förordningen ska ha, och att medlemsstaterna inför sanktioner för överträdelse av reglerna i förordningen.

Förordningen ska tillämpas på tillhandahållande av referensvärden, rapportering av dataunderlag och användning av referensvärden i unionen (artikel 2.1). I Sverige finns det ingen lagstiftning som rör tillhandahållandet av referensvärden. Det är de aktörer som administrerar och tillhandahåller referensvärden som själva bestämmer hur detta ska ske. Exempelvis har Svenska Bankföreningen, som sedan 2013 har ansvar för den svenska referensräntan Stibor, på rekommendation från Riksbanken tagit fram ett ramverk för Stibor. Förordningens regler kommer alltså att träffa administratörer av referensvärden som i dag inte står under tillsyn. Förordningens regler om användning av och rapportering av dataunderlag träffar också ett stort antal företag som redan omfattas av annan reglering och tillsyn (enheter eller rapportörer under tillsyn). Utöver dessa subjekt kommer förordningens regler även indirekt att träffa andra subjekt som inte står under tillsyn av Finansinspektionen, t.ex. vissa rapportörer eller uppgiftslämnare och bedömare.

För att Finansinspektionen ska kunna utöva sina befogenheter gentemot administratörer av referensvärden och andra subjekt krävs att särskilda bestämmelser införs i svensk rätt. Eftersom det rör sig om en ny typ av reglering bör en ny lag med de bestämmelser som är nödvändiga till följd av EU-förordningen införas. I denna proposition lämnas, som ett

första steg, de lagförslag som är nödvändiga för att förordningen ska kunna tillämpas i Sverige fr.o.m. den 1 januari 2018. Bestämmelserna ska främst möjliggöra för Finansinspektionen att göra de prövningar som den behöriga myndigheten ska göra enligt förordningen. Förordningen förutsätter att vissa ytterligare nationella åtgärder vidtas. Exempelvis åligger det medlemsstaterna att införa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förordningens regler. Förslag till de ytterligare svenska lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga med anledning av förordningen kommer att lämnas vid ett senare tillfälle. Den nya lag som föreslås kommer därför att kompletteras i ett senare skede.

5.2 Hänvisningar till EU-förordningen

Regeringens förslag: Hänvisningar till EU-förordningen i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Hänvisningar till EU-rättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En följd av att ha en statisk hänvisning blir att om EU-bestämmelsen ändras behöver lagstiftaren överväga om någon ändring bör göras i den nationella lagstiftningen. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Om en hänvisning är dynamisk och EU-bestämmelsen ändras behöver lagstiftaren som huvudregel inte överväga om någon ändring behöver göras i den nationella lagstiftningen.

Några av de bestämmelser som föreslås i denna proposition innehåller hänvisningar till förordningen om referensvärden. Ett sådant exempel är Finansinspektionens möjlighet att bestämma att vissa beslut om återkallelse av olika tillstånd enligt förordningen ska gälla omedelbart (se avsnitt 8). För att det inte ska uppstå oklarheter, t.ex. i fråga om myndighetens möjligheter att återkalla tillstånd med den skyndsamhet som kan krävas, bör det säkerställas att ändringar av förordningen får omedelbart genomslag. Av liknande skäl bör detta gälla även övriga bestämmelser i lagen som innehåller hänvisningar till förordningen. Hänvisningarna bör därför vara dynamiska, vilket också är den hänvisningsteknik som regeringen har använt i senare tids propositioner (se t.ex. prop. 2015/16:156 s. 20 f., prop. 2015/16:160 s. 36 f. och 45 och prop. 2016/17:22 s. 96 f.).

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska vara behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Enligt förordningen om referensvärden ska varje medlemsstat utse den behöriga myndighet som ska ansvara för att utföra de uppgifter som följer av förordningen (artikel 40.1). Medlemsstaterna får utse mer än en behörig myndighet. I sådant fall gäller dock särskilda krav (artikel 40.2). Vilka uppgifter som den behöriga myndigheten ska ansvara för framgår av en rad olika regler i förordningen. Den enligt förordningen behöriga myndigheten ska bl.a. pröva ansökan om auktorisation eller registrering från en fysisk eller juridisk person i unionen som har för avsikt att agera som administratör av referensvärden (artikel 34.6).

Genom en ändring i förordningen (2009:93) med instruktion för Finansinspektionen (4 §) utsågs inspektionen till behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden. Ändringen trädde i kraft den 2 augusti 2016. Den syftar till att reglera frågan om behörig myndighet för tiden fram till dess att de lagändringar som krävs för att anpassa svensk rätt till förordningen om referensvärden kan träda i kraft.

I Sverige ansvarar Finansinspektionen för tillsynen över företagen på finansmarknaden. Inspektionen ska enligt förordningen med instruktion för Finansinspektionen arbeta bl.a. för ett stabilt och väl fungerande finansiellt system och följa och analysera utvecklingen inom sitt ansvarsområde. Som exempel på finansiella företag och verksamheter som står under inspektionens tillsyn kan nämnas de enheter under tillsyn som omfattas av vissa skyldigheter i förordningen om referensvärden, innefattande bl.a. banker, försäkringsföretag, värdepappersbolag och fondbolag (artikel 3.1.17). Finansinspektionen har kunnig personal med god insyn i finansmarknaden. Finansinspektionen har även tidigare utsetts till behörig myndighet enligt flera EU-rättsakter på finansmarknadsområdet. Finansinspektionen har också ett internationellt kontaktnät med andra tillsynsmyndigheter.

Mot bakgrund av det anförda måste Finansinspektionen anses vara den myndighet som lämpligast ansvarar för tillståndsgivning och tillsyn enligt reglerna i förordningen om referensvärden. Det bör därför anges i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden att Finansinspektionen är behörig myndighet enligt förordningen. När lagen har trätt i kraft kan förordningen med instruktion för Finansinspektionen ändras så att det inte även i den anges att inspektionen är behörig myndighet enligt förordningen om referensvärden.

Genom att Finansinspektionen utses till behörig myndighet får inspektionen de befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt med stöd av förordningen, t.ex. när det gäller auktorisation av administratörer av referensvärden. Detta följer av att förordningen är direkt tillämplig i alla medlemsstater.

7 Prövning av ärenden enligt förordningen om referensvärden

7.1 Auktorisation och registrering av administratörer

I förordningen om referensvärden ställs det krav på att en fysisk eller juridisk person som har för avsikt att agera som administratör av referensvärden ska ansöka om auktorisation eller registrering hos den behöriga myndighet som utsetts i den medlemsstat där personen är belägen (artikel 34.1). Med den medlemsstat där den fysiska eller juridiska personen är belägen avses, när det gäller juridiska personer, det land där personen har sitt säte eller annan officiell adress, och för en fysisk person det land där personen har sin skatterättsliga hemvist (artikel 3.1.28). Kravet på auktorisation eller registrering av administratörer innebär att en verksamhet som uppfyller rekvisiten i definitionen av en administratör enligt förordningen (artikel 3.1.6) får drivas endast av en auktoriserad eller registrerad administratör. Att kravet på ansökan om auktorisation eller registrering uppstår redan när en person har för avsikt att agera som administratör innebär vidare att en sådan ansökan ska göras innan personen inleder sin verksamhet (artikel 34.1).

I förordningen anges de förhållanden som avgör när en ansökan ska avse en registrering eller en auktorisation (artikel 34.1). Avsikten är att auktorisation och registrering ska vara två olika förfaranden och att auktorisation ska kräva en mer omfattande bedömning av administratörens ansökan (skäl 48). Utgångspunkten är att den som tillhandahåller eller avser att tillhandahålla index som används eller är avsedda att användas som referensvärden i den mening som avses i förordningen ska ansöka om auktorisation (artikel 34.1 a). För två situationer gäller dock den mindre omfattande tillståndsprocessen i form av registrering (artikel 34.1 b och c). För det första är det tillräckligt att en administratör ansöker om registrering om denne uteslutande tillhandahåller eller avser att tillhandahålla sådana index som skulle kunna bedömas som icke-signifikanta referensvärden (artikel 34.1 c). Förordningen gör det vidare möjligt för enheter under tillsyn att under vissa förutsättningar ansöka om registrering i stället för auktorisation, även om tillhandahållandet inte uteslutande avser eller kommer att avse index som är att bedömas som icke-signifikanta referensvärden. Förutsättningarna för detta är att tillhandahållandet av ett referensvärde inte hindras av den sektorsdisciplin som gäller för enheten under tillsyn, och att inget av de index som tillhandahålls skulle kunna räknas som ett kritiskt referensvärde (artikel 34.1 b).

7.2 Referensvärden från ett tredjeland

En administratör från ett tredjeland får under vissa förutsättningar tillhandahålla referensvärden för användning inom EU (artikel 30). För att ett sådant referensvärde ska få användas av enheter under tillsyn inom

unionen krävs bl.a. att kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet (artikel 30.1 a). Fram till dess kommissionen har fattat ett beslut om likvärdighet får ett referensvärde som tillhandhålls av en administratör i ett tredjeland användas av enheter under tillsyn i unionen om administratören får ett s.k. förhandserkännande (artikel 32.1). Villkoren för att få ett förhandserkännande anges i förordningen och innebär bl.a. att administratören måste uppfylla alla krav i förordningen med undantag för vissa specifika regler, t.ex. reglerna om obligatorisk administration av kritiska referensvärden (artikel 32.2). En administratör som avser att inhämta ett förhandserkännande ska ansöka om erkännande hos den behöriga myndigheten i sin referensmedlemsstat (artikel 32.5). Vilken medlemsstat som är referensmedlemsstat bestäms utifrån flera i förordningen angivna kriterier (artikel 32.4). Om administratören t.ex. ingår i en grupp i vilken det ingår en enhet under tillsyn som har sitt säte i en medlemsstat blir den medlemsstaten referensmedlemsstat.

Referensvärden som tillhandahålls utanför EU kan också användas i unionen efter ett förfarande för godkännande (artikel 33). En administratör i unionen som är auktoriserad eller registrerad i enlighet med förordningen får hos sin relevanta behöriga myndighet ansöka om godkännande av ett referensvärde, eller familj av referensvärden, för användning i unionen (artikel 33.1 första stycket). En motsvarande möjlighet finns också för vissa andra enheter under tillsyn. Förordningen anger detaljerade krav som måste uppfyllas för att en administratör eller annan enhet under tillsyn ska få tillhandahålla referensvärden från ett tredjeland (artikel 33.1 första stycket). Kraven innebär bl.a. att administratören eller enheten under tillsyn som ansöker om godkännande har verifierat och fortlöpande för sin behöriga myndighet kan visa att tillhandahållandet av det referensvärde eller den familj av referensvärden som är föremål för godkännandet uppfyller, på obligatorisk eller frivillig basis, krav som är minst lika strikta som kraven i förordningen (artikel 33.1 första stycket a). Därutöver krävs att det finns ett objektiva skäl dels till att erbjuda referensvärdet, eller familjen av referensvärden, dels för att godkänna dessa referensvärden för användning i unionen (artikel 33.1 första stycket c).

7.3 Avgifter för prövning av ärenden

Regeringens förslag: Finansinspektionen ska få ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt förordningen om referensvärden.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det. *Finansinspektionen* anser dock att det finns behov av förtydliganden i fråga om myndighetens möjligheter att ta ut årliga avgifter för finansiering av dess verksamhet. Finansinspektionen förutsätter att lagförslag för att möjliggöra uttag av årliga avgifter för finansiering av inspektionens verksamhet med anledning av förordningen om referensvärden lämnas i ett annat sammanhang.

Skälen för regeringens förslag: Finansinspektionens verksamhet finansieras dels via anslag på statens budget, dels via avgifter för prövning av ansökningar och anmälningar. De företag som står under tillsyn betalar avgifter till inspektionen enligt förordningen (2007:1135) om årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet. Sistnämnda avgifter ska vara proportionella mot de kostnader som inspektionen haft för tillsynen och övrig verksamhet som inte finansieras på annat sätt. Dessa avgifter får inspektionen inte behålla utan de ska redovisas mot inkomsttitel på statens budget. Avgifter som tas ut med stöd av förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen får inspektionen behålla.

Den verksamhet som Finansinspektionen kommer att bedriva till följd av förordningen om referensvärden kommer att bestå dels i prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser, dels i tillsyn över att förordningens regler följs.

De ansökningar som Finansinspektionen kan komma att pröva är framför allt sådana ansökningar om auktorisation eller registrering av administratörer eller godkännande av referensvärden från tredjeland som beskrivs i avsnitten 7.1 och 7.2. Dessa nya arbetsuppgifter är av det slaget att de bör finansieras genom uttag av avgifter för prövning av ansökningarna.

Det kan därutöver förekomma att Finansinspektionen måste göra bedömningar till följd av en underrättelse respektive ett överlämnande av en försäkran om efterlevnad från en administratör som väljer att inte tillämpa vissa regler i förordningen (artiklarna 25.3 och 26.4). Även prövningar till följd av sådana underrättelser eller anmälningar i form av överlämnande bör föranleda en avgift till inspektionen. Eftersom frågor om finansiering av tillsynen inte regleras i förordningen finns inget som hindrar att avgifter av dessa slag tas ut. Det kan också nämnas att Finansinspektionen redan i dag tar ut avgifter för ärenden som har anknytning till olika EU-förordningar (se t.ex. 4 kap. 4 § lagen [2013:287] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister). Regeringen bör få meddela föreskrifter om avgifterna.

Finansinspektionen förutsätter att det i ett annat sammanhang kommer att lämnas lagförslag som gör det möjligt för inspektionen att ta ut årliga avgifter för finansiering av myndighetens verksamhet med anledning av förordningen. Regeringen konstaterar att det i denna proposition inte lämnas några förslag när det gäller de tillsyns- och sanktionsbefogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt förordningen om referensvärden. De befogenheter som den behöriga myndigheten har direkt med stöd av förordningen och som Finansinspektionen därmed kan använda är också högst begränsade. Frågan om de företag som kommer att stå under Finansinspektionens tillsyn enligt förordningen om referensvärden ska betala årliga avgifter för finansiering av Finansinspektionens verksamhet behandlas därför inte i denna proposition. Regeringen avser att återkomma till den frågan i samband med de förslag till ytterligare bestämmelser som krävs med anledning av förordningen som kommer att lämnas vid ett senare tillfälle (se avsnitt 5.1).

Regeringens förslag: Finansinspektionens beslut enligt den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden och förordningen om referensvärden ska få överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Prövningstillstånd ska krävas vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att följande beslut ska gälla omedelbart:

- Återkallelse eller tillfälligt upphävande av auktorisation eller registrering.
- Återkallelse eller tillfälligt upphävande av ett erkännande av en administratör i ett tredjeland.
- Upphävande av ett godkännande av ett referensvärde från ett tredjeland.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: De förvaltningsbeslut som aktualiseras enligt den föreslagna nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen i denna proposition är Finansinspektionens beslut om avgifter för ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt förordningen om referensvärden. Sådana förvaltningsbeslut bör kunna överklagas. Allmänt inom finansmarknadsområdet gäller att sådana beslut av Finansinspektionen som får överklagas prövas av allmän förvaltningsdomstol, med krav på prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten. Detta bör även gälla för Finansinspektionens beslut enligt den nya lagen.

Finansinspektionen kommer även i egenskap av behörig myndighet att kunna fatta beslut med direkt stöd av förordningen om referensvärden. Det gäller exempelvis beslut om auktorisation eller registrering av en administratör samt återkallelse eller tillfälligt upphävande av en sådan auktorisation eller registrering (artiklarna 34.6 och 35.1). Förordningen om referensvärden innehåller inte några regler om överklaganden. Även förvaltningsbeslut som fattas med direkt stöd av förordningen bör få överklagas till allmän förvaltningsdomstol på samma sätt som beslut enligt den nya lagen.

Det är inte lämpligt att det i lag anges vilka beslut enligt den nya lagen eller förordningen om referensvärden som får överklagas till allmän förvaltningsdomstol. Frågan om vilka beslut som får överklagas får i stället bedömas i enlighet med allmänna förvaltningsrättsliga principer, vilket är det vanliga på finansmarknadsområdet.

Vidare bör Finansinspektionen få bestämma att vissa beslut enligt förordningen om referensvärden ska gälla omedelbart. En sådan möjlighet bör finnas när det gäller de beslut om återkallelse eller tillfälligt upphävande av olika tillstånd som den behöriga myndigheten kan besluta om enligt förordningen. Det gäller återkallelse eller tillfälligt upphävande av en administratörs auktorisation eller registrering (artikel 35.1), återkallelse eller tillfälligt upphävande av ett erkännande av en administratör

i ett tredjeland (artikel 32.8) och upphävande av ett godkännande för en administratör eller annan enhet under tillsyn att tillhandahålla ett referensvärde från ett tredjeland (artikel 33.6).

9 Övriga lagändringar

Regeringens förslag: I lagen om värdepappersfonder, lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om värdepappersmarknaden ska det göras följändringar i bestämmelserna om kvalificerade innehav när det gäller hänvisningarna till lagen om handel med finansiella instrument.

Skälen för regeringens förslag: I lagen om värdepappersfonder, lagen om bank- och finansieringsrörelse och lagen om värdepappersmarknaden finns bestämmelser om s.k. kvalificerade innehav i finansiella företag som regleras i de lagarna. De innebär att om ett förvärv av aktier eller andelar i företaget skulle medföra att förvärvarens sammanlagda innehav blir kvalificerat, krävs tillstånd av Finansinspektionen för förvärvet. Finansinspektionen gör då en s.k. ägarprövning. I nämnda lagar finns hänvisningar till bestämmelser i lagen om handel med finansiella instrument om hur ett kvalificerat innehav ska beräknas (1 kap. 5 a § lagen om värdepappersfonder, 1 kap. 5 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse och 1 kap. 1 a § lagen om värdepappersmarknaden). Den nu aktuella bestämmelsen i lagen om handel med finansiella instrument har emellertid ändrats. Den ändringen trädde i kraft den 1 februari 2016 (prop. 2015/16:26, bet. 2015/16:FiU14, rskr. 2015/16:95 och SFS 2015:958). Av förbiseende gjordes det i det sammanhanget inte några följändringar i de bestämmelser i nämnda lagar som innehåller hänvisningar till den bestämmelsen. Följdändringarna bör därför göras i detta sammanhang. När det gäller lagen om värdepappersfonder och lagen om värdepappersmarknaden har det nyligen gjorts andra ändringar i de nu aktuella bestämmelserna (prop. 2016/17:162, bet. 2016/17:FiU35, rskr. 2016/17:353). De ändringarna träder i kraft den 3 januari 2018 och det är därför lämpligt att ändringarna görs i de lagarna (lagen [2017:679] om ändring i lagen [2007:528] om värdepappersmarknaden respektive lagen [2017:690] om ändring i lagen [2004:46] om värdepappersfonder).

10 Ikraftträdandebestämmelser

Regeringens förslag: Den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden och ändringen i lagen om bank- och finansieringsrörelse ska träda i kraft den 1 januari 2018. Ändringarna i lagen om värdepappersfonder och lagen om värdepappersmarknaden ska träda i kraft den 3 januari 2018.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens förslag när det gäller den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden. I promemorian föreslås inte några ändringar i andra lagar.

Remissinstanserna tillstyrker förslaget eller har inget att invända mot det.

Skälen för regeringens förslag: Förordningen om referensvärden trädde i kraft dagen efter att den offentliggjordes i Europeiska unionens officiella tidning, dvs. den 30 juni 2016, och ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2018 (artikel 59). Vissa av reglerna i förordningen ska dock tillämpas redan från dagen för förordningens ikraftträdande. Dessa regler förutsätter att medlemsstaterna har utsett en behörig myndighet som kan utföra vissa uppgifter enligt förordningen. Sverige har uppfyllt kravet på att utse en behörig myndighet genom den ändring i förordningen med instruktion för Finansinspektionen som nämns i avsnitt 6.

Den 1 januari 2018 inträder således skyldigheter för enskilda i Sverige i enlighet med förordningens materiella bestämmelser, t.ex. skyldigheten för administratörer att ansöka om auktorisation eller registrering. Den föreslagna nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen om referensvärden bör därför träda i kraft den 1 januari 2018.

Det bör dock noteras att förordningen om referensvärden innehåller vissa övergångsbestämmelser (artikel 51). Av särskilt intresse i det sammanhanget är att de indexleverantörer som tillhandahöll ett referensvärde dagen för förordningens ikraftträdande (den 30 juni 2016) kan avvakta med att ansöka om auktorisation eller registrering till den 1 januari 2020 (artikel 51.1). En indexleverantör får också fortsätta att tillhandahålla ett befintligt referensvärde fram till nämnda datum eller till dess att en ansökan om auktorisation eller registrering har avslagits. Ett sådant referensvärde får också användas av enheter under tillsyn under samma period (artikel 51.3).

Förordningen föreskriver också en övergångsordning enligt vilken även andra personer än enheter under tillsyn under vissa förutsättningar ska kunna registreras i stället för att auktoriseras av den behöriga myndigheten, trots att personen inte uteslutande tillhandahåller eller avser att tillhandahålla index som skulle kunna räknas som icke-signifikanta referensvärden (artikel 51.2 första stycket, se även avsnitt 7.1). Den behöriga myndigheten får fram till den 1 januari 2020 besluta att registrera en indexleverantör som administratör även om denna inte är en enhet under tillsyn under förutsättning att indexleverantören inte tillhandahåller ett kritiskt referensvärde och den behöriga myndigheten på skälig grund är medveten om att det eller de index som indexleverantören tillhandahåller inte är vanligt förekommande, i den mening som avses i förordningen, vare sig i den medlemsstat där indexleverantören är belägen eller i andra medlemsstater. Kommissionen ges också befogenhet att under vissa förutsättningar förlänga denna övergångsperiod med ytterligare två år fr.o.m. den 1 januari 2020 (artikel 54.3).

Övergångsbestämmelserna i förordningen om referensvärden medför inte något behov av övergångsbestämmelser i den nya lagen med kompletterande bestämmelser till förordningen.

Även ändringen i lagen om bank- och finansieringsrörelse bör träda i kraft den 1 januari 2018. Ändringarna i lagen om värdepappersfonder

och lagen om värdepappersmarknaden ska enligt förslaget i denna proposition göras i ändringar i de båda lagarna som redan har utfärdats och som träder i kraft den 3 januari 2018 (se avsnitt 9).

11 Förslagets konsekvenser

11.1 Inledning

I svensk rätt finns i dag inte några särskilda bestämmelser om tillhandahållande av referensvärden, rapportering av dataunderlag och användning av referensvärden. Förordningen om referensvärden ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2018 och medför i sig olika konsekvenser för indexleverantörer och de som levererar underlag till sådana index samt för användare av sådana index. Eftersom konsekvenserna för dessa subjekt följer direkt av förordningen om referensvärden hänvisas i den delen till kommissionens konsekvensanalys beträffande sitt förslag till förordningen om referensvärden (SWD[2013] 336/2). I avsnitt 10 redogörs för de konsekvenser som förslagen i denna proposition medför.

11.2 Förslagets syfte och alternativa lösningar

Syftet med förslagen i denna proposition är, som ett första steg, att föreslå de lagändringar som bedöms nödvändiga för att förordningen om referensvärden ska kunna tillämpas i Sverige fr.o.m. den 1 januari 2018. Syftet är också att de kostnader som uppstår för Finansinspektionen i samband med de olika prövningar som myndigheten ska göra enligt förordningen inte ska belasta statsfinanserna. Förordningen förutsätter att vissa ytterligare åtgärder vidtas i nationell rätt, t.ex. ska medlemsstaterna införa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av förordningens regler. Förslag till de ytterligare lagstiftningsåtgärder som krävs i svensk rätt med anledning av förordningen och konsekvenserna av de förslagen kommer att behandlas vid ett senare tillfälle.

När det gäller alternativa lösningar begränsar sig förslagen i proposition i huvudsak till det som är nödvändigt med hänsyn till att förordningen ska börja tillämpas den 1 januari 2018. Det torde inte finnas några alternativa lösningar som skulle vara lämpliga när det gäller de åtgärder som föreslås i denna proposition.

11.3 Kostnader och andra konsekvenser

Förordningen om referensvärden kan förväntas bidra till ökad finansiell stabilitet genom krav på genomlysning av index som används som referensvärden på finansmarknaden. De potentiella vinsterna för samhället av ökad finansiell stabilitet är mycket stora. Genom att Finansinspektionen redan har utsetts till behörig myndighet kan inspektionen använda de befogenheter för den behöriga myndigheten som följer direkt

av förordningen. Att Finansinspektionen är behörig myndighet, och i denna proposition föreslås vara det även i fortsättningen, innebär att inspektionen måste pröva de ansökningar, anmälningar och underrättelser som kan göras enligt förordningen. Det kommer att innebära en ökad arbetsbörda för Finansinspektionen. Eventuella ökade kostnader ska tas inom befintliga ramar.

De personer som lämnar ansökningar, anmälningar eller underrättelser som ska prövas av Finansinspektionen kommer dock att få betala en avgift som motsvarar de kostnader Finansinspektionen har för prövningen av ärendet.

Finansinspektionen påpekar att arbetet med tillsynen enligt förordningen om referensvärden kommer att innebära kostnader motsvarande en årsarbetskraft och att kostnaderna inte bedöms kunna hanteras inom befintliga budgetramar. Regeringen konstaterar att det i denna proposition inte lämnas några förslag när det gäller de tillsyns- och sanktionsbefogenheter som den behöriga myndigheten ska ha enligt förordningen om referensvärden. Några kostnader av betydelse för tillsynen enligt förordningen kan därför inte förväntas uppstå med anledning av förslagen i denna proposition. De eventuella ökade kostnader som kan uppkomma ska hanteras inom befintliga budgetramar.

Möjligheten att överklaga Finansinspektionens olika beslut enligt förordningen om referensvärden och den föreslagna nya lagen kan inte förväntas medföra någon märkbar ökning av antalet mål hos allmän förvaltningsdomstol. Finansinspektionen kommer endast att fatta ett fåtal beslut med anledning av förordningen. De eventuella ökade kostnader som kan uppkomma med anledning av förslagen i denna proposition ska därför hanteras inom befintliga budgetramar.

Förslagen i proposition medför inte några ytterligare konsekvenser för stat, kommuner, landsting, företag eller enskilda.

12 Författningskommentar

12.1 Förslaget till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

Inledande bestämmelser

1 §

I *första stycket* anges den EU-rättsakt som lagen kompletterar. I *andra stycket* klargörs att termer och uttryck i lagen har samma betydelse som i EU-förordningen.

Hänvisningarna i lagen till EU-förordningen är utformade på så sätt att de avser EU-förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen, s.k. dynamisk hänvisning.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

Behörig myndighet

2 §

Paragrafen innebär att Finansinspektionen, för svenskt vidkommande, är den behöriga myndighet som avses i EU-förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

Avgifter

3 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om sådana avgifter som Finansinspektionen får ta ut för prövning av de ärenden som kan bli aktuella enligt EU-förordningen.

Enligt *första stycket* får Finansinspektionen ta ut avgifter för prövning av sådana ansökningar, anmälningar och underrättelser som ett företag eller någon annan ska eller kan göra enligt EU-förordningen. De ansökningar som Finansinspektionen kan komma att pröva är sådana som gäller auktorisation eller registrering av administratörer (artikel 34.6), erkännande av en administratör belägen i ett tredjeland (artikel 32.5) och ansökningar om godkännande av referensvärden från ett tredjeland (artikel 33.3). Det kan därutöver förekomma att Finansinspektionen måste göra bedömningar till följd av vissa underrättelser eller anmälningar enligt EU-förordningen. Det kan t.ex. handla om en underrättelse respektive en anmälan av en s.k. försäkran om efterlevnad från en administratör som väljer att inte tillämpa vissa regler i EU-förordningen (artiklarna 25.3 och 26.4). I de föreskrifter som regeringen föreslås få meddela kommer samtliga de slag av ärenden för vilka Finansinspektionen får ta ut avgifter att specificeras.

I *andra stycket* bemyndigas regeringen att meddela föreskrifter om avgifterna enligt första stycket. Föreskrifter om sådana avgifter kommer att finnas i förordningen (2001:911) om avgifter för prövning av ärenden hos Finansinspektionen.

Övervägandena finns i avsnitt 7.3.

Överklagande

4 §

Paragrafen innehåller bestämmelser om överklagande av Finansinspektionens beslut.

Av *första stycket* följer att Finansinspektionens beslut enligt lagen och enligt EU-förordningen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Enligt *andra stycket* krävs prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

5 §

Av paragrafen följer att Finansinspektionen får bestämma att vissa beslut ska gälla omedelbart. Denna möjlighet kan utnyttjas när det gäller de beslut om återkallelse eller tillfälligt upphävande av olika tillstånd som Finansinspektionen kan besluta om enligt EU-förordningen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

12.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse Prop. 2017/18:4

1 kap. 5 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett innehav av aktier i ett kreditinstitut ska anses utgöra ett kvalificerat innehav.

Ändringen i *första stycket* av hänvisningen till 4 kap. 4 § lagen om handel med finansiella instrument är en följdändring med anledning av en ändring som har gjorts i den paragrafen i ett annat lagstiftningsärende (prop. 2015/16:26). Detta innebär inte någon ändring i sak.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

12.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:679) om ändring i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden

1 kap. 5 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett innehav av aktier i bl.a. ett värdepappersbolag eller en börs ska anses utgöra ett kvalificerat innehav.

Ändringen i *första stycket* motsvarar ändringen i 1 kap. 5 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, se författningskommentaren till den paragrafen.

Ändringarna i *fjärde* och *femte styckena* är endast språkliga.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

12.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:690) om ändring i lagen (2004:46) om värdepappersfonder

1 kap. 1 a §

Paragrafen innehåller bestämmelser om när ett innehav av aktier i ett fondbolag ska anses utgöra ett kvalificerat innehav.

Ändringen i *första stycket* motsvarar ändringen i 1 kap. 5 a § lagen om bank- och finansieringsrörelse, se författningskommentaren till den paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 9.

I

(Lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/1011

av den 8 juni 2016

om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Prissättningen av finansiella instrument och finansiella avtal är i många fall beroende av att referensvärdena är rättvisande och inte kan utsättas för oönskvärd påverkan. Allvarliga fall av manipulation på referensräntor såsom Libor och Euribor, liksom påståenden att referensvärden för energi, olja och utländsk valuta har manipulerats, visar att referensvärden kan vara föremål för intressekonflikter. Användningen av skönsmässiga bedömningar, och svaga styrelseformer, gör referensvärdena mer sårbara för manipulation. Brister i index eller tvivel beträffande huruvida de är rättvisande eller har utsatts för oönskvärd påverkan kan undergräva marknadens förtroende, orsaka förluster för konsumenter och investerare och snedvräda real ekonomin. Det är därför nödvändigt att se till att referensvärdena och förfarandena för att fastställa dem är rättvisande, väl underbyggda och inte kan utsättas för oönskvärd påverkan.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU ⁽⁴⁾ innehåller vissa krav på tillförlitligheten i de referensvärden som används för att prissätta ett noterat finansiellt instrument. Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG ⁽⁵⁾ innehåller vissa krav på referensvärden som används av emittenter. Europaparlamentets

⁽¹⁾ EUT C 113, 15.4.2014, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 177, 11.6.2014, s. 42.

⁽³⁾ Europaparlamentets ständpunkt av den 28 april 2016 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 17 maj 2016.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/71/EG av den 4 november 2003 om de prospekt som skall offentliggöras när värdepapper erbjuds till allmänheten eller tas upp till handel och om ändring av direktiv 2001/34/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 64).

och rådets direktiv 2009/65/EG⁽¹⁾ innehåller vissa krav på företags för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) användning av referensvärden. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011⁽²⁾ innehåller vissa bestämmelser som förbjuder manipulation av referensvärden som används för grossistenergi produkter. Men dessa rättsakter omfattar bara vissa aspekter av vissa referensvärden och de täcker inte alla svagheter i tillhandahållandet av referensvärden och inte heller alla tillämpningar av finansiella referensvärden inom finanssektorn.

- (3) Referensvärden är avgörande vid prissättningen av gränsöverskridande transaktioner, och bidrar därmed till en effektivt fungerande inre marknad för ett stort antal olika finansiella instrument och tjänster. Många referensvärden som används som referensräntor i finansiella avtal, i synnerhet bolån, tillhandahålls i en medlemsstat men används av kreditinstitut och konsumenter i andra medlemsstater. Dessutom säkras sådana kreditinstitut ofta sina risker eller erhåller finansiering för beviljandet av dessa finansiella avtal på den gränsöverskridande interbankmarknaden. Bara ett fåtal medlemsstater har antagit nationella regler om referensvärden, men deras respektive rättsliga ramar för referensvärden visar redan skillnader vad gäller sådana aspekter som tillämpningsområdets omfattning. Dessutom kom den internationella organisationen för värdepapperstillsyn (Iosco), den 17 juli 2013 överens om principer för finansiella referensvärden (Ioscoprinciperna för finansiella referensvärden), principer för organisationer som rapporterar oljepriser av den 5 oktober 2012 (tillsammans Ioscoprinciperna), och eftersom dessa principer ger viss flexibilitet i fråga om deras exakta räckvidd och medel för genomförandet, är det sannolikt att medlemsstaterna kommer att anta regler på nationell nivå som skulle genomföra sådana principer på skilda sätt.
- (4) Dessa olika tillvägagångssätt skulle leda till en fragmentering av den inre marknaden, eftersom administratörer och användare av referensvärden skulle omfattas av olikartade regler i olika medlemsstater. Därför skulle referensvärden som tillhandahålls i en medlemsstat kunna hindras från att användas i andra medlemsstater. I avsaknad av en harmoniserad ram för att säkerställa att referensvärden som tillämpas för finansiella instrument och finansiella avtal, eller för att mäta investeringsfonders resultat, i unionen är rättvisande och utan otillbörlig påverkan är det därför troligt att skillnader i medlemsstaternas rätt kommer att skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad vid fastställandet av referensvärden.
- (5) Unionens konsumentskyddsregler omfattar inte frågan om korrekt information om referensvärden i finansiella avtal. Till följd av konsumenternas klagomål och tvister som rör tillämpningen av referensvärden i flertalet medlemsstater är det sannolikt att olikartade åtgärder, som bygger på legitima farhågor beträffande konsumentskyddet, skulle komma att antas på nationell nivå, vilket kan leda till fragmentering av den inre marknaden till följd av de olikartade konkurrensvillkor som är kopplade till de olika nivåerna av konsumentskydd.
- (6) För att den inre marknaden ska fungera korrekt och för att förbättra förutsättningarna för dess funktion, särskilt när det gäller finansmarknaderna, samt för att säkra ett starkt konsument- och investerarskydd är det lämpligt att fastställa en gemensam rättslig ram för referensvärden på unionsnivå.
- (7) Det är lämpligt och nödvändigt att den ramen antas i form av en förordning för att medföra direkta skyldigheter när det gäller tillhandahållande, rapportering och användning av referensvärden som tillämpas på samma sätt inom hela unionen. Eftersom en rättslig ram för tillhandahållande av referensvärden av nödvändighet omfattar åtgärder som anger exakta krav på aspekter som är kopplade till tillhandahållandet av referensvärden, kan även små skillnader om det tillvägagångssätt som vidtagits avseende en av dessa aspekter leda till betydande hinder vid gränsöverskridande tillhandahållande av referensvärden. Därför bör användningen av en förordning som är direkt tillämplig minska risken för att olikartade åtgärder vidtas på nationell nivå, och bör säkerställa ett konsekvent tillvägagångssätt och större rättssäkerhet, samt förhindra förekomsten av betydande hinder vid gränsöverskridande tillhandahållande av referensvärden.
- (8) Förordningen bör ha ett tillräckligt brett tillämpningsområde för att utgöra en förebyggande rättslig ram. Tillhandahållande av referensvärden inbegriper skönmässiga bedömningar när det gäller fastställandet och är till sin natur föremål för vissa typer av intressekonflikter, vilket innebär att det finns möjligheter och incitament att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som svarer företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1227/2011 av den 25 oktober 2011 om integritet och öppenhet på grossistmarknaderna för energi (EUT L 326, 8.12.2011, s. 1).

manipulera referensvärden. Sådana riskfaktorer är gemensamma för alla referensvärden, och bör omfattas av lämplig styrning och kontrollkrav. Graden av risk varierar emellertid och detta kräver alltid olika åtgärder som är anpassade efter varje situation. Eftersom ett referensvärdes sårbarhet och betydelse varierar över tiden skulle en begränsning av tillämpningsområdet med hänvisning till index som för närvarande är viktiga eller sårbara inte undanröja de risker som varje referensvärde innebär i framtiden. Särskilt skulle referensvärden som för närvarande inte är vanligt förekommande kunna komma att användas i framtiden, med resultatet att även en mindre manipulation kan få betydande konsekvenser vid användningen av dem.

- (9) Den kritiska faktorn för den här förordningens tillämpningsområde är om beräkningen av ett referensvärde fastställer värdet på ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal eller mäter en investeringsfonds resultat. Därför bör inte tillämpningsområdet vara beroende av typen av dataunderlag. Referensvärden som beräknas utifrån ekonomiskt dataunderlag, t.ex. aktiekurser och icke-ekonomiska siffervärden eller andra värden, som exempelvis väderparametrar, bör därför inkluderas. Ramen som anges i denna förordning bör också uppmärksamma att det finns ett stort antal referensvärden samt de olika följder dessa har för den finansiella stabiliteten och real ekonomin. Denna förordning bör även göra det möjligt att vidta åtgärder som står i proportion till de risker som olika referensvärden medför. Den här förordningen bör därför omfatta referensvärden som används för att prissätta finansiella instrument som är börsnoterade eller omfattas av handel på reglerade handelsplatser.
- (10) Många konsumenter är parter i finansiella avtal, särskilt konsumentkreditavtal säkrade genom bolån, som hänvisar till referensvärden som är föremål för samma risker. Den här förordningen bör därför omfatta kreditavtal enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG ⁽¹⁾ och 2014/17/EU ⁽²⁾.
- (11) Många investeringsindex medför betydande intressekonflikter och används för att mäta resultat i en fond, t.ex. ett fondföretags fond. Vissa av dessa referensvärden offentliggörs och andra görs kostnadsfritt eller mot betalning av en avgift tillgängliga till allmänheten eller den del av allmänheten som berörs, och om dessa utsätts för manipulation kan det inverka negativt på investerarna. Denna förordning bör därför omfatta index eller referensräntor som används för att mäta resultatet hos en investeringsfond.
- (12) Alla rapportörer av dataunderlag till referensvärden kan göra skönsmässiga bedömningar och är potentiellt föremål för intressekonflikter, och de riskerar därigenom att vara en källa till manipulation. Rapportering om referensvärden är en frivillig verksamhet. Om eventuella initiativ kräver att rapportörerna på ett betydande sätt ändrar sina affärsmodeller, kan de upphöra med rapporteringen. För enheter som redan omfattas av reglering och tillsyn förväntas inte krav på goda styrelseformer och kontrollsystem leda till betydande kostnader eller oproportionerlig administrativ börda. Därför införs genom denna förordning vissa skyldigheter om att rapportörer ska omfattas av tillsyn. Om ett referensvärde fastställs på grundval av lättillgängliga uppgifter bör källan till sådana uppgifter inte anses vara en rapportör.
- (13) Finansiella referensvärden används inte bara till att utfärda och framställa finansiella instrument och avtal. Finanssektorn använder också referensvärden för att mäta en investeringsfonds resultat i syfte att efterlikna avkastning eller fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatrelaterade avgifterna. Ett visst referensvärde kan användas direkt som en referens för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, eller indirekt inom en kombination av referensvärden. Att fastställa och se över olika indexviktorer inom en kombination av index i syfte att fastställa utbetalningen eller värdet av ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, eller att mäta en investeringsfonds resultat, räknas i det sistnämnda fallet också som användning, eftersom en sådan aktivitet inte är skönsmässig, till skillnad från tillhandahållandet av referensvärden. Innehav av finansiella instrument som hänvisar till ett visst referensvärde ska inte betraktas som användning av referensvärdet.
- (14) Centralbankerna uppfyller redan principer, standarder och förfaranden som säkerställer att de utövar sin verksamhet med integritet och på ett oberoende sätt. Det är därför inte nödvändigt att centralbankerna omfattas av denna förordning. När centralbankerna tillhandahåller referensvärden, i synnerhet om dessa referensvärden är avsedda för transaktionsändamål, är de själva ansvariga för att inrätta lämpliga interna förfaranden som säkrar att

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

dessa referensvärden är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan, samt att de är tillförlitliga och oberoende, i synnerhet när det gäller insynen i styrningen och beräkningsmetoderna.

- (15) Dessutom bör offentliga myndigheter, inbegripet nationella statistikkontor, inte omfattas av denna förordning när de bidrar med uppgifter till, tillhandahåller eller kontrollerar tillhandahållandet av referensvärden för offentlig-politiska ändamål, inklusive mått på sysselsättning, ekonomisk aktivitet och inflation.
- (16) En administratör är den fysiska eller juridiska person som kontrollerar tillhandahållandet av ett referensvärde och som särskilt administrerar arrangemangen kring fastställandet av referensvärdet, samlar in och analyserar dataunderlag, fastställer referensvärdet och offentliggör det. En administratör bör kunna lägga ut en eller flera av de funktionerna på en tredje part, inbegripet beräkandet eller offentliggörandet av referensvärdet, eller andra relevanta tjänster och verksamheter vid tillhandahållandet av referensvärdet. Om en person bara offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av den personens journalistiska verksamhet, men inte har kontroll över tillhandahållandet av detta referensvärde, bör inte den personen omfattas av de krav som åläggs administratörer i denna förordning.
- (17) Ett index beräknas med en formel eller någon annan metod på grundval av underliggande värden. Det finns en grad av skönmässig bedömning vid utarbetandet av formeln, den nödvändiga beräkningen och fastställandet av dataunderlag som medför en risk för manipulation. Därför bör alla referensvärden som delar dessa skönmässiga egenskaper omfattas av denna förordning.
- (18) Om ett enda pris eller värde används som referens för ett finansiellt instrument, till exempel när priset på ett enda värdepapper är referenspriset för en option eller termin, finns varken beräkning, dataunderlag eller skönmässig bedömning. Därför bör enskilda priser eller referenspriser för enskilda värden inte betraktas som referensvärden för ändamålet med denna förordning.
- (19) Referenspriser eller avräkningspriser som producerats av centrala motparter bör inte anses vara referensvärden, eftersom dessa används för att fastställa avräkning, marginaler och riskhantering och därför inte fastställer det belopp som ska betalas till följd av ett finansiellt instrument eller värdet av ett finansiellt instrument.
- (20) Kreditgivares tillämpning av krediträntor bör inte anses vara tillhandahållande av referensvärden vid tillämpningen av denna förordning. En kreditränta som en kreditgivare tillämpar fastställs antingen genom ett internt beslut eller beräknas som en spread eller ett påslag på ett index (t.ex. Euribor). I det första fallet undantas kreditgivaren från bestämmelserna i denna förordning för verksamhet som avser finansiella avtal som kreditgivaren ingått med sina egna kunder, medan kreditgivaren i det andra fallet anses vara endast en användare av ett referensvärde.
- (21) För att se till att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan, bör administratörer av referensvärdena vara skyldiga att ha lämpliga styrningsarrangemang för att kontrollera intressekonflikter och skydda förtroendet för att referensvärdena inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Även när det finns en effektiv ledning kan de flesta administratörer drabbas av intressekonflikter och skulle kunna tvingas göra bedömningar och fatta beslut som påverkar en grupp av sinsemellan olika berörda parter. Det är därför viktigt att administratörerna har en funktion som drivs med integritet för att övervaka genomförandet och effektiviteten i de styrningssystem som ger effektiv tillsyn.
- (22) Om referensvärden utsätts för manipulation eller inte är tillförlitliga, kan det ge upphov till skador för investerare och konsumenter. Därför bör denna förordning innehålla en ram för bevarande av uppgifter från administratörer och rapportörer samt ge insyn i fråga om ett referensvärdes syfte och metoder som främjar en mer effektiv och rättvis lösning på potentiella ersättningsanspråk i enlighet med nationell rätt eller unionsrätten.
- (23) Revision och den faktiska tillämpningen av denna förordning förutsätter analyser och bevisning i efterhand. Därför bör det i denna förordning fastställas krav på ändamålsenlig dokumentation från administratören av referensvärdes sida av referensvärdesberäkningen under en tillräckligt lång tidsperiod. Den ekonomiska verklighet som ett referensvärde är avsett att mäta och den omgivning i vilken den mäts förändras med största sannolikhet över tid. För att upptäcka brister och möjliga förbättringar är det därför nödvändigt att regelbundet göra en

översyn av förfarandet och metoden för att tillhandahålla referensvärden. Brister vid tillhandahållandet av referensvärden kan drabba många berörda aktörer och dessa kan bidra till att sådana brister upptäcks. I denna förordning bör det därför fastställas en ram för inrättandet av ett system för referensvärdesadministratörernas hantering av klagomål, så att berörda parter kan anmäla klagomål till administratören av referensvärdet och se till att administratören av referensvärdet sakligt prövar de omständigheter som ligger till grund för klagomålet.

- (24) Tillhandahållandet av referensvärden innebär ofta att man utkontrakterar viktiga funktioner, som t.ex. beräkning av referensvärdet, insamling av dataunderlag och spridning av referensvärdet. För att styrningsarrangemangen ska vara effektiva är det nödvändigt att se till att sådan utkontraktering inte befriar administratörer av referensvärden från deras skyldigheter och ansvar, och att det sker på ett sätt som vare sig inkräktar på administratörernas förmåga att fullgöra deras skyldigheter och påta sig deras ansvar eller på den relevanta behöriga myndighetens förmåga att övervaka dem.
- (25) Administratörer av referensvärden är huvudmottagare av dataunderlag och ska fortlopande kunna bedöma om det är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan. Det är därför nödvändigt att denna förordning kräver att administratörer vidtar vissa åtgärder när dessa bedömer att dataunderlag inte representerar marknaden eller den ekonomiska realitet som ett referensvärde är avsett att mäta, inbegripet åtgärder för att ändra dataunderlag, rapportörer eller metoder eller annars att sluta med att tillhandahålla det referensvärdet. Dessutom bör en administratör, som en del av kontrollramverket, fastställa åtgärder för att övervaka, när så är möjligt, dataunderlag före offentliggörandet av referensvärdet och för att validera dataunderlag efter offentliggörande, inbegripet att i förekommande fall jämföra de uppgifterna i förhållande till historiska mönster.
- (26) Allt utrymme för skönsmässig bedömning vid lämnandet av dataunderlag skapar möjligheter till manipulering av ett referensvärde. Om dataunderlaget utgörs av transaktionsuppgifter finns det mindre utrymme för skönsmässig bedömning och därför inte samma möjlighet att uppgifterna manipuleras. Administratörer av referensvärden bör därför när så är möjligt använda transaktionsbaserade uppgifter som dataunderlag, men även andra uppgifter kan användas i de fall transaktionsuppgifterna inte är tillräckliga eller lämpliga för att säkerställa att referensvärdet är rättvisande och inte har utsatts för otillbörlig påverkan.
- (27) Om referensvärdet är ett rättvisande och tillförlitligt mått på den ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta beror på vilken metod och vilket dataunderlag som används. Det är därför nödvändigt att anta en transparent metod som säkerställer referensvärdets tillförlitlighet och korrekthet. Sådan transparens innebär inte offentliggörande av den formel som tillämpats för fastställandet av vissa referensvärden, utan snarare offentliggörande av de uppgifter som krävs för att berörda aktörer ska kunna förstå hur referensvärdet härletts och bedöma dess representativitet, relevans och lämplighet för den avsedda användningen.
- (28) Metoden skulle även i fortsättningen kunna behöva ändras för att se till att referensvärdet är rättvisande, men varje ändring av metoden får konsekvenser för användare och berörda parter. Det är därför nödvändigt att ange vilka förfaranden som ska följas vid ändring av referensvärdesmetod, inbegripet behovet av samråd, så att användare och berörda parter kan vidta nödvändiga åtgärder mot bakgrund av dessa ändringar eller lämna synpunkter till administratören om de har betänkligheter om dessa ändringar.
- (29) Anställda hos administratörer kan identifiera möjliga överträdelse av denna förordning eller potentiella sårbarheter som kan leda till manipulation eller försök till manipulation. Denna förordning bör därför fastställa en ram som gör det möjligt för de anställda att konfidentiellt varna administratörer om möjliga överträdelse av denna förordning.
- (30) För att referensvärden ska vara rättvisande och skyddade mot otillbörlig påverkan krävs även att rapportörernas dataunderlag är rättvisande och skyddat mot otillbörlig påverkan. Det är mycket viktigt att det tydligt fastställs vilka skyldigheter rapportörerna har när det gäller sådant dataunderlag, att det är tillförlitligt att de skyldigheterna följs och att skyldigheterna överensstämmer med referensvärdesadministratörernas kontroller och metod. Administratörer av referensvärden måste därför utarbeta en uppförandekod med sådana krav och rapportörernas ansvar när det gäller att lämna dataunderlag. Administratören bör förvissa sig om att rapportörerna håller fast vid uppförandekoden. Om rapportörer är belägna i tredjeländer bör administratören förvissa sig om uppförandekodens efterlevnad i den mån det är möjligt.

- (31) Rapportörer kan vara föremål för intressekonflikter och utöva skönsmässig bedömning vid fastställandet av dataunderlag. Rapportörer måste därför omfattas av styrningsarrangemang för att se till att sådana konflikter hanteras och att dataunderlaget är korrekt, att det överensstämmer med administratörens krav och kan valideras.
- (32) Många referensvärden fastställs genom tillämpning av en formel som bygger på dataunderlag som tillhandahålls av följande enheter: En reglerad handelsplats, ett godkänt publiceringsarrangemang, en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation, en godkänd rapporteringsmekanism, en energimarknad eller en auktionsplattform för utsläppsrätter. I vissa situationer är insamlingen av uppgifter utkontrakterad till en tjänsteleverantör som erhåller uppgifter helt och direkt från de enheterna. I dessa fall säkerställer befintliga regler och tillsyn att dataunderlaget inte utsatts för otillbörlig påverkan och att det är transparent, och fastställer krav på styrning och förfaranden för anmälningar av överträdelse. Därför är dessa referensvärden mindre sårbara för manipulation samt är föremål för oberoende kontroll, och relevanta administratörer är följaktligen befriade från vissa skyldigheter som fastställs i denna förordning.
- (33) Olika typer av referensvärden och olika referensvärdessektorer kännetecknas av olika egenskaper, sårbarheter och risker. Bestämmelserna i denna förordning bör preciseras ytterligare för särskilda sektorer och typer av referensvärden. Referensräntor är referensvärden som spelar en viktig roll för den penningpolitiska transmissionsmekanismen, varför det är nödvändigt att introducera särskilda bestämmelser i denna förordning för sådana referensvärden.
- (34) Marknaderna för fysiska råvaror har unika egenskaper som det måste tas hänsyn till. Råvaruindex är vanligt förekommande och kan ha sektorspecifika egenskaper, det är därför nödvändigt att införa särskilda bestämmelser i denna förordning för sådana referensvärden. Vissa råvaruindex undantas från bestämmelserna i denna förordning men bör dock respektera de relevanta loscoprinciperna. Råvaruindex kan bli kritiska, eftersom systemet inte är begränsat till referensvärden baserade på information från rapportörer var flertalet är enheter under tillsyn. Kraven på obligatorisk rapportering och tillsynskollegier enligt denna förordning bör inte vara tillämpliga på de kritiska råvaruindex som omfattas av bestämmelserna i bilaga II.
- (35) Brister i kritiska referensvärden kan få konsekvenser för marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, real ekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i medlemsstaterna. Dessa eventuellt destabiliserande effekter av brister i ett kritiskt referensvärde skulle kunna påverka en enskild eller flera medlemsstater. Det är därför nödvändigt att i denna förordning föreskriva ett förfarande för att fastställa vilka referensvärden som bör anses vara kritiska referensvärden, varvid ytterligare krav måste ställas när det gäller dessa referensvärden för att se till att de är väl underbyggda och inte har utsatts för otillbörlig påverkan.
- (36) Kritiska referensvärden kan fastställas på grundval av ett kvantitativt kriterium eller en kombination av kvantitativa och kvalitativa kriterier. I fall då ett referensvärde inte uppfyller det lämpliga kvantitativa tröskelvärdet skulle det även kunna erkännas som ett kritiskt referensvärde om det inte har något eller endast mycket få marknadsledda alternativa referensvärden, och dess existens och rättvisande karaktär är relevant för marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten eller konsumentskyddet i en eller flera medlemsstater och om alla relevanta behöriga myndigheter är överens om att ett sådant referensvärde bör erkännas som ett kritiskt referensvärde. Om oenighet uppstår mellan de relevanta behöriga myndigheterna bör företräde ges åt det beslut som administratörens behöriga myndighet fattar om huruvida ett sådant referensvärde bör erkännas som ett kritiskt referensvärde. I ett sådant fall bör den Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esmä), inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010⁽¹⁾, kunna offentliggöra ett yttrande om den bedömning som administratörens behöriga myndighet gjort. Dessutom kan en behörig myndighet också fastställa att ett referensvärde är kritiskt på grundval av vissa kvalitativa kriterier, om administratören och majoriteten av rapportörerna av referensvärdet är belägna i dess medlemsstat. Alla kritiska referensvärden bör föras upp på en förteckning som upprättas genom en genomförandeakt som antas av kommissionen, vilken regelbundet bör ses över och uppdateras.
- (37) Om en administratör upphör att administrera ett kritiskt referensvärde skulle detta kunna leda till att finansiella avtal eller finansiella instrument blir ogiltiga, konsumenter och investerare åsamkas förluster och den finansiella stabiliteten påverkas. Det är därför nödvändigt att ge den relevanta behöriga myndigheten befogenhet att kräva obligatorisk administration av ett kritiskt referensvärde, för att upprätthålla det aktuella referensvärdet. Om

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 84).

administratören av referensvärdet skulle vara föremål för insolvensförfaranden bör den behöriga myndigheten för den berörda rättsliga myndigheten lägga fram en bedömning av huruvida och hur det kritiska referensvärdet skulle kunna överföras till en ny administratör eller upphöra att tillhandahållas.

- (38) Utan att det påverkar tillämpningen av unionens konkurrensrätt och medlemsstaternas möjligheter att vidta åtgärder för att underlätta efterlevnaden av denna, är det nödvändigt att kräva att administratörer av kritiska referensvärden, inbegripet råvaruindex som utgör kritiska referensvärden, vidtar lämpliga åtgärder för att se till att licenser och uppgifter som avser referensvärden tillhandahålls samtliga användare på rättvisa, rimliga, transparenta och icke-diskriminerande villkor.
- (39) Rapportörer som slutar att rapportera in dataunderlag till kritiska referensvärden kan undergräva tillförlitligheten till sådana referensvärden, eftersom sådana referensvärdens förmåga att mäta den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten skulle som ett resultat påverkas negativt. För att bevara trovärdigheten hos det aktuella referensvärdet är det därför nödvändigt att ge den relevanta behöriga myndigheten befogenhet att kräva obligatorisk rapportering till kritiska referensvärden från enheter under tillsyn. Syftet med obligatorisk inrapportering av dataunderlag är inte att införa krav för enheter under tillsyn att utföra, eller förbinda sig att utföra, transaktioner.
- (40) Eftersom det finns många olika referensvärdestyper och referensvärdestorlekar är det viktigt att tillämpa proportionalitet i denna förordning och att undvika att skapa en alltför stor administrativ börda för administratörer av referensvärden vars upphörande innebär ett mindre hot mot finssystemet som helhet. Därför bör, utöver systemet för kritiska referensvärden, två olika system införas: ett för signifikanta referensvärden och ett för icke-signifikanta referensvärden.
- (41) Administratörer av signifikanta referensvärden bör kunna välja att inte tillämpa ett begränsat antal detaljerade krav i denna förordning. De behöriga myndigheterna bör emellertid bibehålla rätten att kräva att dessa krav tillämpas grundat på kriterier som fastställs i denna förordning. I delegerade akter och genomförandeakter som tillämpas på administratörer av signifikanta referensvärden bör vederbörlig hänsyn tas till proportionalitetsprincipen och målet att undvika administrativ börda när detta är möjligt.
- (42) Administratörer av icke-signifikanta referensvärden omfattas av ett mindre detaljerat system, där administratörer bör kunna välja att inte tillämpa vissa krav i denna förordning. I ett sådant fall bör administratören i fråga förklara varför det är lämpligt att inte göra detta, vilket bör ske i form av en försäkran om efterlevnad som bör offentliggöras och lämnas till administratörens behöriga myndighet. Den behöriga myndigheten bör granska försäkran om efterlevnad och bör kunna kräva ytterligare information eller begära ändringar för att säkerställa att denna förordning följs. Även om icke-signifikanta referensvärden fortfarande kan vara sårbara för manipulation är de lättare utbytbara, och därför bör transparens i förhållande till användarna vara det huvudsakliga verktyg som används för att marknadsaktörerna ska kunna göra välgrundade val när det gäller vilka referensvärden de anser vara lämpliga för användning. Av den orsaken bör de delegerade akterna i avdelning II inte tillämpas på administratörer av icke-signifikanta referensvärden.
- (43) För att användare av referensvärden på ett lämpligt sätt ska kunna välja, och förstå riskerna med, referensvärden måste de känna till vad ett visst referensvärde avser att mäta och dess mottaglighet för manipulation. Administratörer av referensvärden bör därför offentliggöra en referensvärdesdeklaration som klargör dessa aspekter. För att säkerställa en enhetlig tillämpning samt att de referensvärdesdeklarationerna är av rimlig längd, men samtidigt fokuserar på att lägga fram den nyckelinformation som användarna behöver på ett lättillgängligt sätt, bör Esma ytterligare specificera innehållet i referensvärdesdeklarationerna och göra en lämplig åtskillnad mellan olika typer av och särdrag hos referensvärden och deras administratörer.
- (44) Denna förordning bör ta hänsyn till Ioscoprinciperna, vilka fungerar som globala standarder för krav för godkännande av referensvärden. Som en övergripande princip, i syfte att säkra investerarskyddet, bör tillsyn och reglering i ett tredjeland vara likvärdig med unionens tillsyn och reglering av referensvärden. Ett referensvärde som tillhandahålls i det tredjelandet får därför användas av enheter under tillsyn i unionen, om ett positivt beslut om likvärdighet har fattats av kommissionen avseende tredjelandets ordning. I sådana fall bör behöriga myndigheter finna former för samarbete med tillsynsmyndigheterna i tredjeland. Esma bör samordna utarbetandet av sådana samarbetsformer och utbytet av information från tredjeland mellan de behöriga myndigheterna. I syfte att undvika negativa effekter som uppstår till följd av att referensvärden från ett tredjeland eventuellt plötsligt upphör att användas i unionen, föreskriver emellertid denna förordning även vissa andra mekanismer (nämligen erkännande och godkännande) enligt vilka referensvärden från tredjeland kan användas av enheter under tillsyn som är belägna i unionen.

- (45) Genom denna förordning införs ett förfarande för hur den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten kan erkänna administratörer belägna i ett tredjeland. Erkännande bör beviljas administratörer som uppfyller kraven i denna förordning. Genom att erkänna Ioscoprincipernas roll som en internationell standard för tillhandahållande av referensvärden bör den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten kunna bevilja administratörer erkännande om de tillämpar Ioscoprinciperna. För detta ändamål bör den behöriga myndigheten bedöma hur en viss administratör tillämpar Ioscoprinciperna och fastställa huruvida en sådan tillämpning är likvärdig, för administratören i fråga, med efterlevnaden av de olika krav som fastställs i denna förordning, med beaktande av erkännandeordningens särdrag jämfört med likvärdighetsordningen.
- (46) Genom denna förordning införs också en godkännandeordning som, enligt vissa villkor, ger administratörer eller enheter under tillsyn som är belägna i unionen möjlighet att godkänna referensvärden från ett tredjeland så att sådana referensvärden kan användas i unionen. För detta ändamål bör den behöriga myndigheten ta hänsyn till huruvida det i samband med tillhandahållandet av det referensvärde som ska godkännas kan fastställas att efterlevnaden av Ioscoprinciperna skulle vara likvärdig med efterlevnaden av denna förordning, med beaktande av erkännandeordningens särdrag jämfört med likvärdighetsordningen. En administratör eller en enhet under tillsyn som har godkänt ett referensvärde som har tillhandahållits i ett tredjeland bör vara till fullo ansvarig för sådana godkända referensvärden och för att dessa referensvärden uppfyller de berörda villkor som avses i denna förordning.
- (47) Alla administratörer av referensvärden kan utöva skönsmässig bedömning, vara föremål för intressekonflikter och riskera ha inrättat olämpliga styrnings- och kontrollsystem. Eftersom administratörer kontrollerar förfarandet för att fastställa referensvärdet är kravet på auktorisation eller registrering och tillsyn av administratörer det mest effektiva sättet att säkerställa att referensvärden inte utsätts för oönskvärd påverkan.
- (48) Vissa administratörer bör vara auktoriserade och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören i fråga är belägen. Enheter som redan står under tillsyn och som tillhandahåller referensvärden som inte är kritiska referensvärden bör enligt denna förordning registreras och stå under tillsyn av den behöriga myndigheten. Enheter som bara tillhandahåller index som utgör icke-signifikanta referensvärden bör också registreras av den relevanta behöriga myndigheten. Auktorisation och registrering bör vara två olika förfaranden, eftersom auktorisation kräver en mer omfattande bedömning av administratörens ansökan. Den tillsyn som de relevanta behöriga myndigheterna utövar över en administratör bör inte påverkas av huruvida denna administratör är auktoriserad eller registrerad. En övergångsordning bör dessutom införas, enligt vilken personer som tillhandahåller referensvärden som inte är kritiska och inte är vanligt förekommande i en eller flera medlemsstater skulle kunna registreras, så att den inledande etappen av tillämpningen av denna förordning underlättas. Esma bör föra ett register på unionsnivå som innehåller information om auktoriserade eller registrerade administratörer, referensvärden och de administratörer som tillhandahåller de referensvärdena genom ett positivt beslut enligt antingen likvärdighetsordningen eller erkännandeordningen, om unionsadministratörer eller enheter under tillsyn som har godkända referensvärden från tredjeland, och om sådana godkända referensvärden och deras administratörer som är belägna i ett tredjeland.
- (49) En person som tillhandahåller ett index skulle under vissa omständigheter kunna vara omedveten om att indexet i fråga används som referens för finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder. Det gäller särskilt när användarna och administratören av referensvärden är belägna i olika medlemsstater. Därför måste graden av transparens öka rörande vilket specifikt referensvärde som används. Detta kan åstadkommas genom att förbättra innehållet i de prospekt eller faktablad som krävs enligt unionsrätten, och innehållet i de anmälningar som krävs enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014⁽¹⁾.
- (50) Tillsynens effektivitet garanteras genom en uppsättning effektiva verktyg och befogenheter för den behöriga myndigheten i varje medlemsstat. I denna förordning bör därför i synnerhet föreskrivas ett minsta antal tillsyns- och utredningsbefogenheter som medlemsstaternas behöriga myndigheter bör tilldelas i enlighet med nationell rätt. De behöriga myndigheterna och Esma bör när de utövar sina befogenheter enligt denna förordning agera sakligt och opartiskt och förbli fristående i sitt beslutsfattande.
- (51) För att upptäcka fall av överträdelse av denna förordning, måste behöriga myndigheter ha möjlighet att, i enlighet med nationell rätt, utföra inspektioner på plats och ha tillträde till juridiska personers lokaler så att de kan beslagta handlingar. Tillträde till sådana lokaler är nödvändigt om det föreligger skälig misstanke om att det

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadsmissbruk (marknadsmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG (EUT L 173, 12.6.2014, s. 1).

finns handlingar och annan information som har anknytning till syftet med en inspektion eller utredning och som skulle kunna vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. Dessutom krävs tillräde till sådana lokaler när den person som mottagit en begäran om upplysningar underlåter att hörsamma den, eller det finns skälig anledning att anta att en eventuell begäran inte skulle hörsammas eller att dokument eller information som begäran om information avser skulle undanröjas, otillbörligt påverkas eller förstöras. Om förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten, i enlighet med nationell rätt, bör tillräde till lokaler ske efter det att rättsligt förhandstillstånd erhållits.

- (52) Befintliga inspelningar av telefonsamtal och uppgifter om datatrafik från enheter under tillsyn kan vara ett avgörande bevis och ibland det enda beviset när det gäller att upptäcka och styrka förekomsten av överträdelser av denna förordning, särskilt efterlevnaden av styrelseformer och kontrollkrav. Sådana uppgifter och inspelningar kan bidra till att styrka identiteten på den person som ansvarar för att lämna dataunderlaget och om organisatorisk separation av anställda bibehålls. Därför bör de behöriga myndigheterna ha rätt att begära att enheter under tillsyn överlämnar befintliga inspelningar av telefonsamtal, uppgifter om elektronisk kommunikations- och datatrafik, om det föreligger skälig misstanke om att sådana inspelningar eller uppgifter som rör ämnet för inspektionen eller utredningen skulle kunna vara relevant för att bevisa en överträdelse av denna förordning.
- (53) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, i synnerhet rätten till skydd för privat- och familjeliv, skyddet av personuppgifter, rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet, näringsfrihet, rätten till egendom, rätten till konsumentskydd, rätten till ett effektivt rättsmedel och rätten till försvar. Denna förordning bör således tolkas och tillämpas i överensstämmelse med dessa rättigheter och principer.
- (54) Rätten till försvar för de berörda personerna bör iaktas fullt ut. Särskilt gäller att personer som är föremål för förfarandena bör ges tillgång till resultaten på vilka de behöriga myndigheterna har grundat sina beslut och bör ges rätt att bli hörda.
- (55) Transparens vad gäller referensvärden är nödvändig för stabiliteten på finansmarknaderna och investerarskyddet. Varje utbyte eller överföring av information som görs av de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG⁽¹⁾. Varje utbyte eller överföring av information som görs av de behöriga myndigheterna bör ske i enlighet med bestämmelserna om överföring av personuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽²⁾.
- (56) Med hänsyn till de principer som fastställs i kommissionens meddelande av den 8 december 2010 om att förstärka sanktionssystemen i den finansiella tjänstesektorn och de unionsrättsakter som har antagits som en uppföljning av det meddelandet bör medlemsstaterna, för att säkerställa ett gemensamt tillvägagångssätt och en avskräckande effekt, fastställa regler om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder, inklusive sanktionsavgifter vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Dessa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (57) Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder som tillämpas i specifika fall bör fastställas med beaktande av faktorer som återbetalning av alla identifierade ekonomiska vinster, överträdelsens allvarlighetsgrad och varaktighet, alla försvarande eller förmildrande faktorer, det faktum att administrativa sanktionsavgifter måste ha en avskräckande effekt och, om lämpligt, inkludera en rabatt för samarbete med den behöriga myndigheten. Den faktiska storleken på de administrativa sanktionsavgifter som påförs i ett specifikt fall bör kunna uppgå till det högsta belopp som fastställs i denna förordning, eller det högre belopp som fastställs i nationell rätt, för mycket allvarliga överträdelser, medan betydligt lägre administrativa sanktionsavgifter än maximibeloppet bör kunna tillämpas på mindre överträdelser eller vid förlikning. Den behöriga myndigheten bör ha möjlighet att införa ett tillfälligt förbud mot att utöva förvaltningsfunktioner för referensvärdesadministratörer eller rapportörer.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

(2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (58) Denna förordning bör inte begränsa möjligheten för medlemsstaterna att utdöma högre administrativa sanktioner och bör inte påverka tillämpningen av bestämmelser om straffrättsliga påföljder i medlemsstaternas lagstiftning.
- (59) Trots att inget hindrar medlemsstaterna från att fastställa regler för administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder för samma överträdelse, bör medlemsstaterna inte vara skyldiga att fastställa regler för administrativa sanktioner för överträdelser av denna förordning, när de omfattas av nationell straffrätt. Medlemsstaterna är i överensstämmelse med nationell rätt inte skyldiga att påföra både administrativa sanktioner och straffrättsliga påföljder för ett och samma brott, men bör kunna göra det om deras nationella rätt tillåter det. Bibehållandet av straffrättsliga påföljder i stället för administrativa sanktioner för överträdelser av denna förordning bör dock inte minska eller på annat sätt påverka de behöriga myndigheternas möjligheter att regelbundet samarbeta och få tillträde till och utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater vid tillämpning av denna förordning, inbegripet efter det att de aktuella överträdelserna har överlämnats till de behöriga rättsliga myndigheterna för lagföring.
- (60) Det är nödvändigt att stärka reglerna om utbyte av information mellan behöriga myndigheter och att öka kraven på att de bistår varandra och samarbetar. Med anledning av den ökande gränsöverskridande verksamheten bör de behöriga myndigheterna förse varandra med den information de behöver för att kunna utföra sina uppgifter, så att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt, inbegripet i situationer där en överträdelse eller misstänkt överträdelse berör myndigheter i två eller flera medlemsstater. Sträng tystnadsplikt måste iakttas vid informationsutbytet, så att det kan söras för att uppgifterna överförs på ett korrekt sätt och att särskilda rättigheter skyddas.
- (61) För att säkerställa att beslut som fattas av behöriga myndigheter att påföra en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd har en avskräckande effekt på allmänheten i stort bör de offentliggöras. Offentliggörandet av beslut att påföra en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd är också ett viktigt sätt för behöriga myndigheter att informera marknadsaktörerna om vilket slag av handlingar som anses överträda denna förordning och att främja ett allmänt bättre beteende bland marknadsaktörerna. Om ett sådant offentliggörande riskerar att ge upphov till oproportionell skada för de inblandade personerna, eller äventyra stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning bör den behöriga myndigheten antingen offentliggöra den administrativa sanktionen eller den andra administrativa åtgärden utan att lämna ut namn eller försena offentliggörandet. Dessutom bör de behöriga myndigheterna ha möjlighet att över huvud taget inte offentliggöra ett beslut som påför administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder om ett anonymt eller senarelagt offentliggörande anses vara otillräckligt för att se till att stabiliteten på de finansiella marknaderna inte äventyras. De behöriga myndigheterna är inte heller skyldiga att offentliggöra administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder som bedöms vara av mindre betydelse om offentliggörandet skulle vara oproportionerligt.
- (62) Kritiska referensvärden kan involvera rapportörer, administratörer och användare i mer än en medlemsstat. Därmed kan upphörandet av ett sådant referensvärde eller eventuella händelser som på ett avgörande sätt kan undergräva förtroendet för att det inte utsätts för otillbörlig påverkan få följder i fler än en medlemsstat, vilket innebär att enbart den behöriga myndighetens övervakning av ett sådant referensvärde i den medlemsstat där referensvärdet tillhandahålls inte kommer att vara effektivt och verkningsfullt när det gäller att hantera de risker som är knutna till det kritiska referensvärdet. I ett sådant fall bör det för att säkerställa ett effektivt utbyte av tillsynsinformation mellan behöriga myndigheter och samordning av deras verksamhet och tillsynsåtgärder bildas kollegier, som består av behöriga myndigheter och Esmas. Kollegiets verksamhet bör bidra till en harmoniserad tillämpning av bestämmelserna i denna förordning och en ökad samstämmighet i tillsynspraxis. Administratörens behöriga myndighet bör inrätta skriftliga arrangemang avseende utbyte av information, beslutsförfaranden, vilka kan inbegripa regler om omröstningsförfaranden, samarbete i fråga om åtgärder för obligatorisk rapportering och de fall då de behöriga myndigheterna bör samråda med varandra. Esmas juridiskt bindande medlingsroll är ett viktigt inslag för främjande av samordning, en enhetlig tillsyn och en samstämmig tillsynspraxis.
- (63) Referensvärden kan användas som referens för finansiella instrument och finansiella avtal med lång varaktighet. I vissa fall riskerar tillgången till dessa referensvärden inte längre tillåtas när denna förordning trätt i kraft på grund av att de har egenskaper som inte kan anpassas för att uppfylla kraven i denna förordning. Att förbjuda fortsatt tillgång till ett sådant referensvärde skulle på samma gång kunna leda till att finansiella instrument eller finansiella avtal sägs upp eller till vanmakt och därmed skada investerare. Det är därför nödvändigt att införa bestämmelser för att möjliggöra fortsatt tillgång till sådana referensvärden under en övergångsperiod.

- (64) I fall där denna förordning täcker eller eventuellt täcker sådana enheter under tillsyn och marknader som omfattas av förordning (EU) nr 1227/2011 skulle Esma behöva samråda med Byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter (Acer) för att utnyttja byråns expertkunskap om energimarknader och undvika dubbel reglering.
- (65) För att specificera ytterligare tekniska aspekter i denna förordning, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på specifikationen av tekniska definitioner avseende beräkningen av det nominella beloppet för finansiella instrument, det nominella beloppet för derivat och fondandelsvärdet för investeringsfonder som hänvisar till ett referensvärde för att fastställa huruvida ett sådant referensvärde är kritiskt, i syfte att se över den beräkningsmetod som använts för att bestämma tröskelvärdet för fastställande av kritiska och signifikanta referensvärden, avseende upprättande av objektiva skäl för godkännande av ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahållits i ett tredjeland, avseende upprättandet av de faktorer som behövs bedömas för att kunna fastställa huruvida upphörande eller ändring av ett befintligt referensvärde rimligen skulle kunna ge upphov till force majeure, motverka eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument, eller reglerna för en investeringsfond, som hänvisar till ett sådant referensvärde, och avseende förlängning av den period på 24 månader som föreskrivs för registrering i stället för auktorisation av vissa administratörer. Kommissionen bör när den antar dessa akter ta hänsyn till marknadsutvecklingen eller den tekniska utvecklingen och till internationell samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller referensvärden, i synnerhet arbetet inom Iosco. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning⁽¹⁾ av den 13 april 2016 mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (66) Tekniska standarder bör säkerställa en konsekvent harmonisering av kraven för tillhandahållande och rapportering av information för index som används som referensvärden och ett adekvat skydd för investerare och konsumenter i hela unionen. Eftersom Esma har högspecialiserad expertis på området vore det därför effektivt och lämpligt att Esma anförtros uppgiften att utarbeta förslag till sådana tekniska standarder för tillsyn som inte inbegriper några policyval, och att dessa läggs fram för kommissionen. Kommissionen bör anta förslag till tekniska standarder för tillsyn som utarbetats av Esma genom delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010 med avseende på förfarandena och särdragen för övervakningsfunktionen när det gäller dataunderlagets lämplighet och verifierbarhet samt en rapportörens interna övervaknings- och kontrollförfaranden, med avseende på de uppgifter som en administratör ska tillhandahålla avseende det referensvärde och de metoder som ligger till grund för referensvärdet, med avseende på innehållet i uppförandekoden, med avseende på kraven i fråga om system och kontroller, med avseende på de kriterier som den behöriga myndigheten bör beakta i samband med beslut om huruvida vissa ytterligare krav ska tillämpas, med avseende på innehållet i referensvärdesdeklarationen och de fall i vilka en uppdatering av en sådan deklaration krävs, med avseende på minimiinnehållet i samarbetsarrangemangen mellan de behöriga myndigheterna och Esma, med avseende på formen för och innehållet i ansökan om erkännande av en administratör i tredjeland och presentation av de uppgifter som ska läggas fram tillsammans med en sådan ansökan samt med avseende på de uppgifter som ska läggas fram i ansökan om auktorisation eller registrering.
- (67) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldela genomförandebefogenheter för att upprätta och se över en förteckning över offentliga myndigheter i unionen, upprätta och se över förteckningen över kritiska referensvärden och fastställa likvärdigheten av den rättsliga ram som leverantörer av referensvärden i tredjeland omfattas av när det gäller erkännande av full eller partiell likvärdighet. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽²⁾.
- (68) Kommissionen bör också ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utarbetats av Esma för att inrätta mallar för försäkran om efterlevnad, förfaranden och former för utbyte av information mellan de behöriga myndigheterna och Esma, genom genomförandeaakter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

⁽¹⁾ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (69) Eftersom målen med denna förordning, nämligen att fastställa en konsekvent och effektiv ordning för att ta itu med de sårbarheter som finns i referensvärdena, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom de samlade effekterna av de problem som avser referensvärdena bara till fullo kan urskiljas i ett unionsperspektiv, utan snarare, på grund av förordningens omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (70) Eftersom det är brådskande att återskapa förtroendet för referensvärden och verka för rättvisa och transparenta finansiella marknader, bör denna förordning träda i kraft dagen efter den har offentliggjorts.
- (71) Konsumenter kan ingå avtal, särskilt avtal om bolån och konsumentkrediter, som hänvisar till ett referensvärde, men skillnader i förhandlingsstyrka och användningen av standardvillkor innebär att deras möjligheter att välja vilket referensvärde som ska användas kan vara begränsade. Det är därför nödvändigt att se till att kreditgivarna eller kreditförmedlarna åtminstone förser konsumenterna med tillräcklig information. Direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU bör därför ändras i enlighet med detta.
- (72) Förordning (EU) nr 596/2014 kräver att personer i ledande ställning, samt dem närtstående personer, underrättar emittenten och den behöriga myndigheten om varje transaktion som genomförs för deras egen räkning avseende finansiella instrument som i sig är kopplade till aktier och skuldinstrument som emitterats av deras emittent. Det finns emellertid ett stort antal finansiella instrument som är kopplade till aktier och skuldinstrument som emitterats av en viss emittent. Sådana finansiella instrument inbegriper andelar i företag för kollektiva investeringar, strukturerade produkter eller finansiella instrument med inbäddade derivat som innebär exponering mot avkastningen för de aktier eller skuldinstrument som emitterats av en emittent. Varje transaktion med sådana finansiella instrument som överstiger miniminivån bör omfattas av krav på anmälan till emittenten och den behöriga myndigheten. Ett undantag bör göras när antingen det kopplade finansiella instrumentet innebär en exponering på högst 20 % mot emittentens aktier eller skuldinstrument eller när personen i ledande ställning, eller denne närtstående personer, inte kände till eller kunde känna till det kopplade finansiella instrumentets investeringsammansättning. Förordning (EU) nr 596/2014 bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

SYFTE, TILLÄMPNINGSMOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning införs en gemensam ram för att säkerställa att de index som används som referensvärden i finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat i unionen är rättvisande och inte utsätts för otillbörlig påverkan. Denna förordning bidrar därmed till en väl fungerande inre marknad samtidigt som en hög skyddsnivå för konsumenter och investerare uppnås.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på tillhandahållande av referensvärden, rapportering av dataunderlag för referensvärden och användning av referensvärden inom unionen.

2. Denna förordning ska inte tillämpas på:
- a) En centralbank.
  - b) En offentlig myndighet, när den bidrar med uppgifter till, tillhandahåller eller kontrollerar tillhandahållandet av referensvärden för offentligpolitiska ändamål, inklusive mått på sysselsättning, ekonomisk aktivitet och inflation.
  - c) En central motpart, när den tillhandahåller referenspriser eller avräkningspriser som används för centrala motparters riskhantering och avveckling.
  - d) Tillhandahållande av ett enskilda referenspris för finansiella instrument som förtecknas i bilaga I avsnitt C till direktiv 2014/65/EU.
  - e) Pressen, övriga medier och journalister, när dessa endast offentliggör eller hänvisar till ett referensvärde som en del av sin journalistiska verksamhet, utan att ha någon kontroll över tillhandahållandet av det referensvärdet.
  - f) En fysisk eller juridisk person som beviljar eller förbinder sig att bevilja en kredit inom ramen för den personens närings- eller yrkesverksamhet, endast i den utsträckning som denna person offentliggör eller för allmänheten tillgängliggör den personens egna rörliga eller fasta låneräntor, som fastställs genom interna beslut och som endast tillämpas på finansiella avtal som ingås av den personen eller ett företag inom samma grupp med deras respektive kunder.
  - g) Råvaruindex som är baserade på information från rapportörer varav flertalet är enheter som inte står under tillsyn och för vilka båda följande villkor gäller:
    - i) Råvaruindexet används som referens för finansiella instrument för vilka en begäran om upptagande till handel på en enda handelsplats har gjorts, enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU, eller vilka handlas enbart på en sådan handelsplats.
    - ii) Det totala nominella värdet på finansiella instrument som hänvisar till referensvärdet överstiger inte 100 miljoner EUR.
  - h) Indexleverantörer såvitt avser ett index som de tillhandahåller om de är omedvetna om och inte rimligen kunde ha känt till att indexet används för de ändamål som anges i artikel 3.1.3.

Artikel 3

Definitioner

1. I denna förordning avses med
  - 1) *index*: varje sifferbelopp
    - a) som offentliggörs eller görs tillgängligt för allmänheten,
    - b) som fastställs regelbundet
      - i) helt eller delvis genom tillämpning av en formel eller någon annan beräkningsmetod, eller genom en bedömning, och
      - ii) på grundval av värdet av en eller flera underliggande tillgångar eller priser, inbegripet uppskattade priser, faktiska eller uppskattade räntesatser, anbud och bindande anbud eller andra värden eller mätningar,
  - 2) *indexleverantör*: en fysisk eller juridisk person som kontrollerar tillhandahållandet av ett index,
  - 3) *referensvärde*: varje index med hänvisning till vilket fastställs det belopp som ska betalas ut enligt ett finansiellt instrument eller ett finansiellt avtal, eller värdet på ett finansiellt instrument, eller ett index som används för att mäta en investeringsfonds resultat, i syfte att efterlikna avkastningen på ett sådant index eller fastställa en portföljs tillgångsallokering eller att beräkna de resultatberoende avgifterna,

- 4) *familj av referensvärden*: en grupp av referensvärden som tillhandahålls av samma administratör och fastställs utifrån samma typ av dataunderlag, och som tillhandahåller specifika mått på samma eller liknande marknad eller ekonomiska verklighet,
- 5) *tillhandahållande av ett referensvärde*:
  - a) att sköta arrangemangen för att fastställa ett referensvärde,
  - b) att samla in, analysera eller bearbeta dataunderlag i syfte att fastställa ett referensvärde, och
  - c) att fastställa ett referensvärde genom att tillämpa en formel eller annan beräkningsmetod eller genom en bedömning av dataunderlag som har lämnats i detta syfte.
- 6) *administratör*: en fysisk eller juridisk person som kontrollerar tillhandahållandet av ett referensvärde,
- 7) *användning av ett referensvärde*:
  - a) att emittera ett finansiellt instrument som hänvisar till ett index eller en kombination av index,
  - b) att fastställa det belopp som ska betalas enligt ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal genom att hänvisa till ett index eller en kombination av index,
  - c) att vara part i ett finansiellt avtal som hänvisar till ett index eller en kombination av index,
  - d) att fastställa en kreditränta enligt definitionen i artikel 3 j i direktiv 2008/48/EG, beräknad som en spread eller ett påslag på ett index eller en kombination av index och som endast används som referens i ett finansiellt avtal i vilket kreditgivaren är part,
  - e) att mäta resultatet för en investeringsfond genom ett index eller en kombination av index, i syfte att efterlikna avkastningen på ett sådant index eller kombinationen av index, eller fastställa en portföljs tillgångsallokering eller beräkna de resultatberoende avgifterna,
- 8) *rapportering av dataunderlag*: att lämna dataunderlag som inte är lättillgängligt till en administratör, eller till någon annan person för vidare befordran till en administratör, och som krävs i samband med fastställandet av ett referensvärde och som lämnas i detta syfte,
- 9) *rapportör*: en fysisk eller juridisk person som rapporterar dataunderlag,
- 10) *rapportör under tillsyn*: en enhet under tillsyn som rapporterar dataunderlag till en administratör i unionen,
- 11) *uppgiftslämnare*: en fysisk person som är anställd av rapportören för rapportering av dataunderlag,
- 12) *bedömare*: en anställd hos en administratör av ett råvaruindex, eller någon annan fysisk person vars tjänster ställs till administratörens förfogande eller under administratörens kontroll, som ansvarar för att tillämpa en metod för eller bedömning på dataunderlag och annan information, för att uppnå en slutgiltig bedömning av priset på en viss råvara,
- 13) *expertutlåtande*: skönsmässig bedömning som företas av en administratör eller rapportör vad gäller användningen av uppgifter för att fastställa ett referensvärde, inbegripet extrapolering av värden från tidigare eller relaterade transaktioner, justering av värden för faktorer som kan påverka uppgifternas kvalitet, t.ex. marknadshändelser eller en försämring av en köparens eller säljares kreditkvalitet, och att ge fasta köp- eller säljanbud högre vikt än en enskild avslutad transaktion,
- 14) *dataunderlag*: uppgifter som avser värdet på en eller flera underliggande tillgångar, eller priser, inbegripet uppskattade priser, anbud, bindande anbud eller andra värden som en administratör använder för att fastställa ett referensvärde,
- 15) *transaktionsuppgifter*: observerbara priser, räntor, index eller värden som avser transaktioner mellan oberoende motparter på en aktiv marknad som utmärks av konkurrerande utbuds- och efterfrågeintressen,

- 16) *finansieringsinstrument*: något av de instrument som räknas upp i bilaga I avsnitt C till direktiv 2014/65/EU, för vilka en begäran om upptagande till handel på en handelsplats, enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU har gjorts, eller som handlas på en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU eller via en systematisk internhandlare, enligt definitionen i artikel 4.1.20 i det direktivet,
- 17) *enhet under tillsyn*: avser följande enheter:
- a) ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽¹⁾,
  - b) ett värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2014/65/EU,
  - c) ett försäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG⁽²⁾,
  - d) ett återförsäkringsföretag enligt definitionen i artikel 13.4 i direktiv 2009/138/EG,
  - e) ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG, eller, i tillämpliga fall, ett förvaltningsbolag för fondföretag enligt definitionen i artikel 2.1 b i det direktivet,
  - f) en förvaltare av alternativa investeringsfonder eller AIF-förvaltare enligt definitionen i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU⁽³⁾,
  - g) ett tjänstepensionsinstitut enligt definitionen i artikel 6 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG⁽⁴⁾,
  - h) en kreditgivare enligt definitionen i artikel 3 b i direktiv 2008/48/EG för kreditavtal enligt definitionen i artikel 3 c i det direktivet,
  - i) en annan kreditgivare än ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.10 i direktiv 2014/17/EU för kreditavtal enligt definitionen i artikel 4.3 i det direktivet,
  - j) en marknadsoperatör enligt definitionen i artikel 4.1.18 i direktiv 2014/65/EU,
  - k) en central motpart enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012⁽⁵⁾,
  - l) ett transaktionsregister enligt definitionen i artikel 2.2 i förordning (EU) nr 648/2012,
  - m) en administratör,
- 18) *finansieringsavtal*:
- a) kreditavtal enligt definitionen i artikel 3 c i direktiv 2008/48/EG,
  - b) kreditavtal enligt definitionen i artikel 4.3 i direktiv 2014/17/EU,
- 19) *investeringsfond*: en alternativ investeringsfond enligt definitionen i artikel 4.1 a i direktiv 2011/61/EU, eller ett fondföretag enligt definitionen i artikel 1.2 i direktiv 2009/65/EG,

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut (EUT L 235, 23.9.2003, s. 10).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister (EUT L 201, 27.7.2012, s. 1).

- 20) *ledningsorgan*: ett eller flera organ hos en administratör eller en annan enhet under tillsyn, som utses i enlighet med nationell rätt och har behörighet att fastställa strategi, mål och allmänna inriktning för administratören eller den andra enheten under tillsyn, och som kontrollerar och övervakar ledningens beslutsfattande och omfattar personer som i praktiken leder verksamheten för administratören eller den andra enheten under tillsyn,
- 21) *konsument*: en fysisk person som i finansiella avtal som omfattas av denna förordning handlar för ändamål som inte ingår i hans eller hennes närings- eller yrkesverksamhet,
- 22) *referensränta*: ett referensvärde som med avseende på tillämpningen av led 1 b ii i detta stycke fastställs på grundval av den räntesats till vilken banker kan låna ut till eller låna från andra banker, eller andra aktörer än banker, på penningmarknaden,
- 23) *råvaruindex*: ett referensvärde där den underliggande tillgången med avseende på tillämpningen av led 1 b ii i detta stycke är en råvara i den mening som avses i artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 ⁽¹⁾, med undantag av de utsläppsrätter som avses i led 11 i avsnitt C i bilaga I till direktiv 2014/65/EU,
- 24) *referensvärde baserat på reglerade uppgifter*: ett referensvärde som fastställs genom tillämpning av en formel på grundval av
- a) dataunderlag som kommer helt och hållet och direkt från
    - i) en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU eller en handelsplats i ett tredjeland beträffande vilken kommissionen har antagit ett genomförandebeslut enligt vilket regelverket och tillsynssystemet i det landet ska anses ha motsvarande verkan i den mening som avses i artikel 28.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 ⁽²⁾, eller en reglerad marknad som anses vara likvärdig enligt artikel 2a i förordning (EU) nr 648/2012, men i samtliga fall enbart i fråga om transaktionsuppgifter som rör finansiella instrument,
    - ii) ett godkänt publiceringsarrangemang enligt definitionen i artikel 4.1.52 i direktiv 2014/65/EU eller en tillhandahållare av konsoliderad handelsinformation enligt definitionen i artikel 4.1.53 i direktiv 2014/65/EU, i enlighet med kraven på transparens efter handel, men enbart i fråga om transaktionsuppgifter som rör finansiella instrument som handlas på en handelsplats,
    - iii) en godkänd rapporteringsmekanism enligt definitionen i artikel 4.1.54 i direktiv 2014/65/EU, men enbart i fråga om transaktionsuppgifter som rör finansiella instrument som handlas på en handelsplats och som måste offentliggöras i enlighet med krav på transparens efter handel,
    - iv) en elbörs som avses i artikel 37.1 j i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG ⁽³⁾,
    - v) en naturgasbörs som avses i artikel 41.1 j i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG ⁽⁴⁾,
    - vi) en auktionsplattform som avses i artikel 26 eller 30 i kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 ⁽⁵⁾,
    - vii) en tjänsteleverantör till vilken administratören av referensvärdet har utkontrakterat insamlingen av uppgifter i enlighet med artikel 10, förutsatt att denna tjänsteleverantör erhåller uppgifterna helt och hållet och direkt från en enhet som omfattas av leden i–vi,
  - b) fondandelsvärden för investeringsfonder.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1287/2006 av den 10 augusti 2006 om genomförande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG vad gäller dokumenteringsskyldigheter för värdepappersföretag, transaktionsrapportering, överblickbarhet på marknaden, upptagande av finansiella instrument till handel samt definitioner för tillämpning av det direktivet (EUT L 241, 2.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/73/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas och om upphävande av direktiv 2003/55/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 94).

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 1031/2010 av den 12 november 2010 om tidschema, administration och andra aspekter av auktionering av utsläppsrätter för växthusgas i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgas inom gemenskapen (EUT L 302, 18.11.2010, s. 1).

- 25) *kritiskt referensvärde*: ett referensvärde som inte är ett referensvärde baserat på reglerade uppgifter och som uppfyller något av villkoren i artikel 20.1 och som finns upptaget på den förteckning som kommissionen upprättat enligt den artikeln,
- 26) *signifikant referensvärde*: ett referensvärde som uppfyller kraven i artikel 24.1,
- 27) *icke-signifikant referensvärde*: ett referensvärde som inte uppfyller kraven i artiklarna 20.1 och 24.1,
- 28) *belägen*: för en juridisk person det land där denna person har sitt säte eller annan officiell adress, och för en fysisk person det land där denna person har sin skatterättsliga hemvist,
- 29) *offentlig myndighet*:
- a) regering eller annan offentlig förvaltning, inbegripet enheter som har som uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av den offentliga skulden,
- b) enhet eller person som har offentliga förvaltningsuppgifter enligt nationell rätt, eller som har offentligt ansvar eller offentliga uppgifter eller som tillhandahåller offentliga tjänster, inklusive mått på sysselsättning, ekonomisk aktivitet och inflation, under kontroll av en sådan enhet som avses i led a.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 49 för att specificera ytterligare tekniska delar av definitionerna i punkt 1 i den här artikeln, särskilt genom att fastställa vad som utgör tillgängliggörande för allmänheten med avseende på definitionen av ett index.

Kommissionen ska i tillämpliga fall ta hänsyn till marknadsutvecklingen eller den tekniska utvecklingen och internationell samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller referensvärden.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter i syfte att upprätta och se över en förteckning över offentliga myndigheter i unionen som omfattas av definitionen i led 29 i punkt 1 i denna artikel. Genomförandeakterna ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2.

Kommissionen ska i tillämpliga fall ta hänsyn till marknadsutvecklingen eller den tekniska utvecklingen och internationell samstämmighet i tillsynspraxis när det gäller referensvärden.

AVDELNING II

REFERENSVÄRDENS SKYDD MOT OTILLBÖRLIG PÅVERKAN OCH TILLFÖRLITLIGHET

KAPITEL 1

Administratörers styrning och kontroll

Artikel 4

Krav avseende styrning och intressekonflikter

1. Administratörer ska ha stabila styrningsarrangemang som inbegriper en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning mellan alla personer som deltar i tillhandahållandet av referensvärdet.

Administratörer ska vidta lämpliga åtgärder för att identifiera och förhindra eller hantera intressekonflikter både internt, inklusive mellan chefer, anställda eller andra personer som direkt eller indirekt är knutna till dem genom ett kontrollförhållande, samt mellan rapportörer eller användare, och för att se till att eventuella avgöranden eller skönmässiga bedömningar som krävs i samband med förfarandet för att fastställa referensvärden görs på ett oberoende och ärligt sätt.

2. Tillhandahållande av referensvärden ska i operativ bemärkelse vara åtskilt från de delar av administratörens övriga verksamhet som kan ge upphov till faktiska eller potentiella intressekonflikter.
3. I fall där en intressekonflikt uppstår hos en administratör på grund av dess ägandestruktur, kontrollintressen eller annan verksamhet som utförs av en enhet som äger eller kontrollerar administratören eller av en enhet som ägs eller kontrolleras av administratören eller av något av administratörens närstående företag, och denna intressekonflikt inte kan minskas på ett tillfredsställande sätt, kan den relevanta behöriga myndigheten kräva att administratören inrättar en oberoende övervakningsfunktion där olika berörda aktörer, inbegripet användare och rapportörer, är representerade på ett välvägd sätt.
4. Om en sådan intressekonflikt inte kan hanteras korrekt kan den relevanta behöriga myndigheten kräva att administratören antingen avslutar den verksamhet eller de förbindelser som ger upphov till intressekonflikten eller upphör att tillhandahålla referensvärdet.
5. Administratörer ska offentliggöra eller informera användare av ett referensvärde, den relevanta behöriga myndigheten, samt i tillämpliga fall rapportörer, om alla befintliga eller potentiella intressekonflikter, inbegripet intressekonflikter, som följer av ägandet eller kontrollen av administratören.
6. Administratörer ska fastställa och tillämpa lämpliga riktlinjer och rutiner samt ändamålsenliga organisatoriska arrangemang för att upptäcka, offentliggöra, förebygga, hantera och minska intressekonflikter för att se till att fastställandet av referensvärdet sker på ett oberoende sätt och inte blir föremål för otillbörlig påverkan. Dessa riktlinjer och rutiner ska regelbundet ses över och uppdateras. De bör beakta och ta itu med intressekonflikter, graden av skönsmässig bedömning i förfarandet för att fastställa referensvärden och de risker som referensvärdet medför, samt
  - a) säkerställa att information som rapporteras till eller sammanställs av administratören behandlas konfidentiellt, om inte annat följer av kraven på offentliggörande och öppenhet enligt denna förordning, och
  - b) specifikt minska intressekonflikter som beror på ägandet eller kontrollen av administratören, på andra intressen inom administratörens grupp eller på andra personer som kan utöva inflytande eller kontroll över administratören när det gäller fastställande av referensvärden.
7. Administratörer ska, när det gäller medarbetare och andra fysiska personer vilkas tjänster står till deras förfogande eller under deras kontroll och som är direkt involverade i tillhandahållandet av ett referensvärde, se till
  - a) att de har de färdigheter, kunskaper och erfarenheter som krävs för deras arbetsuppgifter och står under effektiv ledning och kontroll,
  - b) att de inte utsätts för otillbörligt inflytande eller omfattas av intressekonflikter och att lönesättning och utvärdering av deras arbetsinsats inte skapar intressekonflikter eller på annat sätt påverkar friheten från otillbörlig påverkan i förfarandet för att fastställa referensvärden,
  - c) att de inte har några intressen eller affärsförbindelser som äventyrar den berörda administratörens verksamhet,
  - d) att de inte får bidra till fastställandet av ett referensvärde genom att delta i köp- och säljanbud och transaktioner, vare sig personligen eller för marknadsaktörers räkning, förutom när ett sådant bidrag uttryckligen krävs som en del av referensvärdesmetoden och omfattas av särskilda regler, och
  - e) att de omfattas av effektiva rutiner för att kontrollera utbytet av information med andra medarbetare som är involverade i verksamheten som kan skapa en risk för intressekonflikter eller risker i förhållande till tredjeparter, om denna information kan påverka referensvärdet.
8. Administratörer ska fastställa särskilda interna kontrollrutiner för att se till att medarbetare eller personer som fastställer referensvärdet inte utsätts för otillbörlig påverkan och att de är tillförlitliga; dessa rutiner ska åtminstone inkludera internt godkännande av ledningen innan referensvärdet sprids.

Artikel 5

Krav på övervakningsfunktion

1. Administratörer ska inrätta och bibehålla en permanent och effektiv övervakningsfunktion för att se till att alla delar av tillhandahållandet av referensvärden övervakas.

2. Administratörer ska utveckla och bibehålla robusta rutiner för sin övervakningsfunktion som ska ställas till de relevanta behöriga myndigheternas förfogande.
3. Övervakningsfunktionen ska verka fritt från otillbörlig påverkan och ansvara för följande uppgifter, som av administratören ska anpassas till referensvärdets komplexitet, användning och sårbarhet:
  - a) Översyn av definitionen av och metoden för att tillhandahålla referensvärdet minst en gång per år.
  - b) Övervakning av eventuella ändringar av metoden och möjlighet att uppmana administratören att genomföra samråd om sådana ändringar.
  - c) Övervakning av administratörens kontrollsystem, hanteringen och användningen av referensvärdet samt, om referensvärdet grundar sig på dataunderlag från rapportörer, övervakning av den uppförandekod som avses i artikel 15.
  - d) Översyn och godkännande av rutiner för referensvärdets upphörande, inbegripet eventuellt samråd om upphörande.
  - e) Övervakning av eventuella tredjeparter som deltar i tillhandahållandet av referensvärdet, inbegripet beräknings- eller spridningsombud.
  - f) Bedömning av interna och externa revisioner eller översyner, samt uppföljning av genomförandet av identifierade korrigerande åtgärder.
  - g) Övervakning av dataunderlag och rapportörer samt administratörens åtgärder för att pröva eller validera inrapporterat dataunderlag, om referensvärdet grundas på dataunderlag från rapportörer.
  - h) Effektiva åtgärder vid överträdelser av den uppförandekod som avses i artikel 15, om referensvärdet grundas på dataunderlag från rapportörer.
  - i) Rapportering till relevanta behöriga myndigheter av de fel som övervakningsfunktionen uppdagar som begåtts av rapportörer, om referensvärdet grundas på dataunderlag från rapportörer, eller som begåtts av administratörer, samt avvikande eller misstänkt dataunderlag.
4. Övervakningsfunktionen ska utföras av en särskild kommitté eller genom ett annat lämpligt styrningssystem.
5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att specificera förfaranden avseende övervakningsfunktionen och övervakningsfunktionens särdrag, inbegripet dess sammansättning, liksom placeringen inom administratörens organisatoriska struktur, i syfte att trygga funktionens integritet och undvika intressekonflikter. Esma ska i synnerhet utarbeta en icke uttömmande förteckning över sådana lämpliga styrningssystem som anges i punkt 4.

Esma ska skilja mellan de olika typerna av referensvärden och sektorer enligt denna förordning och beakta skillnaderna i administratörernas ägande- och kontrollstrukturer, arten, omfattningen och komplexiteten av tillhandahållandet av referensvärdet, samt riskerna och effekterna av referensvärdet, även mot bakgrund av internationell samstämmighet i tillsynspraxis i fråga om krav på styrning när det gäller referensvärden. Esmas förslag till tekniska standarder för tillsyn ska dock inte omfatta eller gälla administratörer av icke-signifikanta referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket, i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 till administratörer av icke-signifikanta referensvärden för att specificera det som anges i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 6

Krav avseende kontrollstruktur

1. Administratörer ska ha en kontrollstruktur som ser till att referensvärdet tillhandahålls och offentliggörs eller görs tillgängligt i enlighet med denna förordning.

2. Kontrollstrukturen ska stå i proportion till mängden identifierade intressekonflikter, graden av skönsmässig bedömning vid tillhandahållandet av referensvärden och typen av dataunderlag.
3. Kontrollstrukturen ska omfatta följande:
  - a) Hantering av operativa risker.
  - b) Tillfredsställande och effektiva kontinuitets- och katastrofåterhämtningsplaner.
  - c) De beredskapsrutiner som finns om det skulle uppstå problem med förfarandet för att tillhandahålla referensvärden.
4. Administratören ska fastställa åtgärder för att
  - a) se till att rapportörer håller fast vid den uppförandekod som avses i artikel 15 och gällande standarder för dataunderlag,
  - b) kontrollera dataunderlaget, vilket om möjligt ska innefatta kontroll av dataunderlaget innan referensvärdet offentliggörs och validering av dataunderlaget efter offentliggörandet för att upptäcka fel och avvikelser.
5. Kontrollsystemet ska dokumenteras, ses över och vid behov uppdateras samt göras tillgängligt för den relevanta behöriga myndigheten och på begäran för användarna.

Artikel 7

Krav avseende ansvarsskyldighet

1. Administratören ska ha ett ramverk för ansvarsskyldighet, som omfattar dokumentation, revision och granskning, och ett klagomålsförfarande, som ger bevis på överensstämmelse med kraven i denna förordning.
2. Administratören ska utse en intern funktion med erforderlig förmåga att granska och rapportera om administratörens efterlevnad av referensvärdesmetoden och av denna förordning.
3. För kritiska referensvärden ska administratören utse en oberoende extern revisor som minst en gång per år ska granska och rapportera om administratörens efterlevnad av referensvärdesmetoden och av denna förordning.
4. Administratören ska på begäran av den relevanta behöriga myndigheten tillhandahålla denna närmare uppgifter om de granskningar och rapporter som avses i punkt 2. Administratören ska på begäran av den relevanta behöriga myndigheten eller en användare av ett referensvärde offentliggöra närmare uppgifter om de revisioner som anges i punkt 3.

Artikel 8

Krav avseende dokumentation

1. Administratörer ska dokumentera följande uppgifter:
  - a) Allt dataunderlag, inbegripet användning av sådant underlag.
  - b) Den metod som används för att fastställa ett referensvärde.
  - c) Avgöranden eller skönsmässiga bedömningar som administratören, och i förekommande fall bedömarna, har gjort vid fastställandet av ett referensvärde, inbegripet en redogörelse för resonemanget bakom nämnda avgöranden eller skönsmässiga bedömningar.
  - d) Underlåtenhet att beakta dataunderlag, i synnerhet om underlaget uppfyllde kraven enligt referensvärdesmetoden, samt skälen till att det inte beaktades.

- e) Andra ändringar av eller avvikelser från standardförfaranden och standardmetoder, inklusive under perioder när marknaden är utsatt för stress eller störningar.
  - f) Namn på uppgiftslämnarna och de fysiska personer som administratören anställt för att fastställa ett referensvärde.
  - g) Alla handlingar som rör eventuella klagomål, inbegripet handlingar som har lämnats in av klagande.
  - h) Telefonsamtal eller elektronisk kommunikation mellan personer som är anställda av administratören och rapportörer eller uppgiftslämnare med avseende på ett referensvärde.
2. En administratör ska bevara de uppgifter som anges i punkt 1 i minst fem år på ett sådant sätt att det är möjligt att återge och förstå alla delar av fastställandet av referensvärdet och att möjliggöra en revision eller en bedömning av dataunderlag, beräkningar, avgöranden och skönsmåssiga bedömningar. Uppgifter om telefonsamtal eller elektronisk kommunikation i enlighet med punkt 1 h ska på begäran överlämnas till berörda parter som deltagit i samtalet eller kommunikationen och ska sparas i tre år.

Artikel 9

System för hantering av klagomål

1. Administratörer ska införa och offentliggöra förfaranden för att ta emot, utreda och dokumentera klagomål, inbegripet klagomål avseende en administratörs förfarande för att fastställa ett referensvärde.
2. Ett sådant system för hantering av klagomål ska säkerställa att
  - a) administratörer tillgängliggör sin policy för hantering av klagomål som gör det möjligt att lämna in klagomål om huruvida fastställandet av ett visst referensvärde är representativt för marknadsvärdet, om planerade ändringar av förfarandet för att fastställa ett referensvärde, om en tillämpning av metoden för att fastställa ett visst referensvärde och om andra beslut rörande förfarandet för att fastställa ett referensvärde.
  - b) klagomål utreds på ett snabbt och rättvist sätt, och att klaganden underrättas om resultaten av utredningen inom rimlig tid, såvida inte en sådan underrättelse skulle strida mot allmän ordning eller säkerhet eller mot bestämmelserna i förordning (EU) nr 596/2014.
  - c) utredningen genomförs oberoende av medarbetare som kan vara eller kan ha varit involverade i föremålet för klagomålet.

Artikel 10

Utkontraktering

1. Administratörer får inte utkontraktera funktioner som rör tillhandahållandet av referensvärden på ett sätt som har en väsentligen negativ inverkan på administratörens kontroll av tillhandahållandet av referensvärdet eller den relevanta behöriga myndighetens förmåga att utöva tillsyn över referensvärdet.
2. Administratörer som utkontrakterar funktioner eller tjänster och verksamhet som har relevans för tillhandahållande av referensvärden till en tjänsteleverantör ska även i fortsättningen ha det fulla ansvaret för att se till att alla administratörens skyldigheter enligt denna förordning fullgörs.
3. Vid utkontraktering ska administratören se till att följande villkor är uppfyllda:
  - a) Tjänsteleverantören har den förmåga, kapacitet och eventuella tillstånd som krävs enligt lag för att utföra de utkontrakterade funktionerna, tjänsterna eller verksamheterna på ett tillförlitligt och professionellt sätt.

- b) Administratören lämnar uppgifter till de relevanta behöriga myndigheterna om identiteten på den tjänsteleverantör som deltar i förfarandet för fastställande av referensvärdet och om de uppgifter som tjänsteleverantören har.
- c) Administratören vidtar lämpliga åtgärder om det visar sig att tjänsteleverantören inte utför de utkontrakterade funktionerna effektivt och i överensstämmelse med tillämplig lag och andra författningar.
- d) Administratören innehar den sakkunskap som krävs för att effektivt övervaka de utkontrakterade funktionerna och för att hantera riskerna i samband med utkontrakteringen.
- e) Tjänsteleverantören underrättar administratören om alla händelser som kan ha väsentlig påverkan på leverantörens förmåga att effektivt utföra de utkontrakterade funktionerna i enlighet med tillämpliga lagar och andra författningar.
- f) Tjänsteleverantören samarbetar med den relevanta behöriga myndigheten avseende den utkontrakterade verksamheten, och administratören och den relevanta behöriga myndigheten har faktisk tillgång till uppgifter som rör den utkontrakterade verksamheten och till tjänsteleverantörens affärslokaler, och den relevanta behöriga myndigheten kan utöva sin rätt till tillgång i dessa avseenden.
- g) Administratören kan säga upp utkontrakteringsarrangemangen vid behov.
- h) Administratören vidtar rimliga åtgärder, inklusive inför beredskapsplaner, för att undvika oskäliga operativa risker i samband med tjänsteleverantörens deltagande i förfarandet för fastställande av referensvärdet.

KAPITEL 2

Dataunderlag, metod och rapportering av överträdelser

Artikel 11

Dataunderlag

1. Tillhandahållandet av referensvärden ska vara underställt följande krav när det gäller dataunderlag:
  - a) Dataunderlaget ska vara tillräckligt för att ge en rättvisande och tillförlitlig bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta.

Dataunderlaget ska utgöras av transaktionsuppgifter, om sådana finns tillgängliga och är lämpliga. Om transaktionsuppgifterna inte är tillräckliga eller inte är lämpliga för att ge en rättvisande och tillförlitlig bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta får annat dataunderlag än transaktionsuppgifter användas, inklusive uppskattade priser, anbud och bindande bud eller andra värden.
  - b) Det dataunderlag som avses i led a ska kunna verifieras.
  - c) Administratören ska utarbeta och offentliggöra tydliga riktlinjer för de olika typerna av dataunderlag, prioriteringsordningen för användning av dessa typer av dataunderlag samt för hur expertutlåtanden ska göras, för att säkerställa att led a och metoden följs.
  - d) När ett referensvärde baseras på dataunderlag från rapportörer ska administratören, när så är lämpligt, inhämta dataunderlag från en panel eller ett urval av rapportörer vars tillförlitlighet och representativitet säkerställer att det resulterande referensvärdet är tillförlitligt och representativt för den marknad eller ekonomiska verklighet som det är avsett att mäta.
  - e) Administratören ska inte använda dataunderlag från en rapportör om administratören ser tecken på att rapportören inte håller fast vid den uppförandekod som avses i artikel 15, och ska i ett sådant fall inhämta representativa allmänt tillgängliga uppgifter.
2. Administratörer ska se till att deras kontroller avseende dataunderlaget omfattar följande:
  - a) Kriterier som fastställer vem som får rapportera dataunderlag till administratören och ett förfarande för val av rapportörer.
  - b) Ett förfarande för att bedöma rapportörens dataunderlag och hindra rapportören från att lämna ytterligare dataunderlag eller, om så är lämpligt, andra sanktioner mot rapportören för underlåtenhet att uppfylla kraven.

c) Ett förfarande för att validera dataunderlag, bl.a. mot andra indikatorer eller uppgifter, för att säkerställa att det inte har utsatts för otilbörlig påverkan och att det är rättvisande.

3. När dataunderlaget för ett referensvärde rapporteras från en front office-funktion, dvs. en avdelning, en huvudgrupp, en grupp eller personal från en rapportör eller något av dess dotterbolag som bedriver prissättnings-, handels-, försäljnings-, marknadsförings-, reklam-, värvnings-, strukturerings- eller mäklarverksamhet, ska administratören

a) inhämta uppgifter från andra källor som bekräftar dataunderlaget, och

b) se till att rapportörerna har inrättat tillfredsställande interna övervaknings- och verifieringsförfaranden.

4. Om en administratör anser att dataunderlaget inte är representativt för den marknad eller ekonomiska verklighet som ett referensvärde är avsett att mäta ska den administratören inom en rimlig tidsperiod antingen ändra dataunderlaget, rapportörerna eller metoden, för att säkerställa att dataunderlaget är representativt för den marknaden eller ekonomiska verkligheten eller annars upphöra med att tillhandahålla referensvärdet.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera hur dataunderlagets lämplighet och verifierbarhet ska säkerställas, i enlighet med punkt 1 a och b, samt de interna övervaknings- och verifieringsförfaranden som administratören ska säkerställa har inrättats, i enlighet med punkt 3 b, för att säkerställa att dataunderlaget inte har utsatts för otilbörlig påverkan och är rättvisande. Esmas förslag till tekniska standarder för tillsyn ska dock inte omfatta eller gälla administratörer av icke-signifikanta referensvärden.

Esma ska beakta olika typer av referensvärden och sektorer enligt denna förordning, typen av dataunderlag, egenskaperna hos den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten, proportionalitetsprincipen, referensvärdenas sårbarhet för manipulation och effekten av sådan manipulation samt till utvecklingen vad gäller referensvärden och finansiella marknader inbegripet internationell samstämmighet i tillsynspraxis i fråga om referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 till administratörer av icke-signifikanta referensvärden för att specificera det som anges i punkt 5 i den här artikeln.

Artikel 12

Metod

1. Administratören ska använda en metod för fastställande av referensvärden som

a) är väl underbyggd och tillförlitlig,

b) innehåller tydliga regler för hur och när skönsmässiga bedömningar får användas vid fastställandet av det referensvärdet,

c) är rigorös, fortlöpande och möjlig att validera, bl.a. genom kontroller i efterhand mot tillgängliga transaktionsuppgifter när så är lämpligt,

d) är motståndskraftig och säkerställer att referensvärdet kan beräknas under största möjliga antal omständigheter utan att det påverkas på ett otilbörligt sätt,

e) är spårbar och verifierbar.

2. Vid utvecklingen av en referensvärdesmetod ska referensvärdesadministratören

a) ta hänsyn till bl.a. marknadens storlek och normala likviditet, handels transparens och marknadsaktörernas ställning, marknadskoncentration, marknadsdynamik och huruvida varje givet urval är lämpligt för att ge en representativ bild av den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet är avsett att mäta,

- b) fastställa vad som utgör en aktiv marknad för det referensvärdets ändamål, och
- c) fastställa prioriteringen mellan olika typer av dataunderlag.

3. Administratörer ska ha tydliga och offentliggjorda system som anger under vilka omständigheter dataunderlagets kvantitet eller kvalitet inte uppnår den standard som krävs för att ett rättvisande och tillförlitligt referensvärde ska kunna fastställas enligt metoden, och som anger om och i så fall på vilket sätt referensvärdet under sådana omständigheter kommer att beräknas.

Artikel 13

Metodens transparens

1. Administratörer ska utveckla, hantera och administrera referensvärde och beräkningsmetoden på ett transparent sätt. Administratörer ska därför offentliggöra eller tillgängliggöra följande information:

- a) Nyckelelementen i de metoder som administratören använder för varje tillhandahållet och offentliggjort referensvärde, eller i förekommande fall för varje tillhandahållen och offentliggjord familj av referensvärden.
- b) Detaljer om den interna granskningen och godkännandet av en given metod, samt hur ofta denna granskning görs.
- c) Förfaranden för samråd om varje föreslagen väsentlig ändring av administratörens metoder och motiveringar till sådana ändringar, inbegripet en definition av vad som utgör en väsentlig ändring och under vilka omständigheter administratören ska underrätta användarna om varje sådan ändring.

2. Förfarandena i punkt 1 c ska

- a) ge upplysningar i förväg med en tydlig tidsram så att det finns möjlighet att analysera och framföra synpunkter på effekterna av föreslagna väsentliga ändringar, och
- b) leda till att synpunkter som avses i led a i den här punkten, och administratörens svar på dessa synpunkter, görs tillgängliga efter varje samråd, utom när den som lämnat synpunkterna har begärt att de ska behandlas konfidentiellt.

3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att ytterligare specificera den information som ska tillhandahållas av en administratör i enlighet med kraven i punkt 1 och 2, varvid skillnad ska göras mellan olika typer av referensvärden och sektorer enligt denna förordning. Esma ska beakta behovet av att offentliggöra de metodelement som tillräckligt detaljerat visar beräkningarna så att användarna kan förstå hur ett referensvärde är tillhandahållet och kan bedöma dess representativitet, dess relevans för enskilda användare, och dess lämplighet som referens för finansiella instrument och avtal och proportionalitetsprincipen. Esmas förslag till tekniska standarder för tillsyn ska dock inte omfatta eller tillämpas på administratörer av icke-signifikanta referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

4. Esma får utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 till administratörer av icke-signifikanta referensvärden för att ytterligare specificera det som anges i punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 14

Rapportering av överträdelser

1. Administratörer ska etablera adekvata system och effektiva kontroller för att säkerställa att dataunderlaget inte utsatts för otilbörlig påverkan för att kunna upptäcka och till den behöriga myndigheten rapportera allt agerande som kan utgöra manipulation eller försök till manipulation av ett referensvärde enligt förordning (EU) nr 596/2014.

2. Administratörer ska kontrollera dataunderlaget och rapportörerna för att kunna underrätta den behöriga myndigheten och överlämna all relevant information om administratören misstänker att det i samband med ett referensvärde har förekommit agerande som kan utgöra manipulation eller försök till manipulation av referensvärdet enligt förordning (EU) nr 596/2014, inklusive hemlig samverkan i detta syfte.

Administratörens behöriga myndighet ska, i tillämpliga fall, översända sådan information till den relevanta myndigheten enligt förordning (EU) nr 596/2014.

3. Administratören ska ha rutiner som innebär att dess chefer, anställda och alla andra fysiska personer vars tjänster ställts till dess förfogande eller under dess kontroll ska kunna rapportera interna överträdelser av denna förordning.

KAPITEL 3

Uppförandekod och krav på rapportörer

Artikel 15

Uppförandekod

1. Om ett referensvärde baseras på dataunderlag från rapportörer, ska dess administratör utarbeta en uppförandekod för varje referensvärde med tydliga regler för rapportörernas ansvar när det gäller att lämna dataunderlag och se till att uppförandekoden är i linje med den här förordningen. Administratören ska regelbundet förvissa sig om att rapportörerna håller fast vid uppförandekoden; minst årligen och när koden ändras.

2. Uppförandekoden ska omfatta åtminstone följande delar:

- a) En tydlig beskrivning av det dataunderlag som ska lämnas och de krav som är nödvändiga för att se till att dataunderlaget lämnas i enlighet med artiklarna 11 och 14.
- b) Identifiering av de personer som får rapportera dataunderlag till administratören, och rutiner för att verifiera rapportörers och uppgiftslämnarens identitet liksom auktorisation av uppgiftslämnare som lämnar uppgifter på en rapportörs vägnar.
- c) Riktlinjer för att säkerställa att rapportörer lämnar allt relevant dataunderlag.
- d) Sådana system och kontroller som rapportören måste införa, däribland
  - i) rutiner för att rapportera dataunderlag, inbegripet krav på rapportören att ange huruvida dataunderlaget utgörs av transaktionsuppgifter och huruvida den uppfyller administratörens krav,
  - ii) regler för användningen av skönsmässiga bedömningar vid rapportering av dataunderlag,
  - iii) eventuella krav på validering av dataunderlag innan det lämnas till administratören,
  - iv) riktlinjer för dokumentation,
  - v) krav på rapportering av misstänkt dataunderlag,
  - vi) krav på hantering av intressekonflikter.

3. Administratörer får utarbeta en enda uppförandekod för varje familj av referensvärden som de tillhandahåller.

4. Om den relevanta behöriga myndigheten, vid utövandet av sina befogenheter enligt artikel 41, finner att delar av en uppförandekod inte följer denna förordning ska den underrätta den berörda administratören. Administratören ska inom 30 dagar efter mottagandet av en sådan underrättelse ändra uppförandekoden så att den följer denna förordning.

5. Inom 15 arbetsdagar från och med dagen för tillämpningen av beslutet att införa ett kritiskt referensvärde i den förteckning som avses i artikel 20.1, ska administratören av det kritiska referensvärdet anmäla uppförandekoden till den relevanta behöriga myndigheten. Den relevanta behöriga myndigheten ska inom 30 dagar kontrollera om uppförandekoden följer denna förordning. Om den relevanta behöriga myndigheten finner att delar inte uppfyller denna förordning, ska punkt 4 i den här artikeln tillämpas.

6. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i den uppförandekod som avses i punkt 2 för olika typer av referensvärden och för att ta hänsyn till utvecklingen vad gäller referensvärden och finansiella marknader.

Esma ska beakta de olika egenskaperna hos referensvärden och rapportörer, särskilt vad gäller skillnader i dataunderlag och metoder, risker för att dataunderlag manipuleras och internationell samstämmighet i tillsynspraxis i fråga om referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 16

Krav på rapportörer under tillsyn vad gäller styrning och kontroll

1. Följande krav ska tillämpas på rapportörer under tillsyn när det gäller styrning och kontroll:

- Rapportörer under tillsyn ska se till att deras rapportering av dataunderlag inte påverkas av någon befintlig eller potentiell intressekonflikt och att eventuella skönsmässiga bedömningar som kan krävas görs på ett oberoende och ärligt sätt på grundval av relevant information och i enlighet med den uppförandekod som avses i artikel 15.
- Rapportörer under tillsyn ska ha ett kontrollramverk som säkerställer att dataunderlaget inte utsätts för otillbörlig påverkan, att det är rättvisande och tillförlitligt, och att det lämnas i enlighet med denna förordning och den uppförandekod som avses i artikel 15.

2. Rapportörer under tillsyn ska ha effektiva system och kontroller för att säkerställa att allt dataunderlag som rapporteras till administratören är tillförlitligt och skyddat mot otillbörlig påverkan, inbegripet följande:

- Kontroller av vem som får lämna dataunderlag till en administratör, inbegripet, om så är rimligt, ett förfarande för godkännande från en fysisk person som har en överordnad ställning jämfört med uppgiftslämnaren.
- Lämplig utbildning för uppgiftslämnare som åtminstone omfattar denna förordning och förordning (EU) nr 596/2014.
- Åtgärder för hantering av intressekonflikter som innefattar åtgärder för att organisatoriskt skilja medarbetare åt när så är lämpligt samt åtgärder för att beakta hur incitament för att manipulera referensvärden, som uppkommer till följd av en ersättningspolicy, kan undanröjas.
- Dokumentation under en lämplig tidsperiod av kommunikation i samband med lämnandet av dataunderlag, av all information som rapportören har använt för att kunna göra varje rapportering, och av alla uppgifter om rådande eller potentiella intressekonflikter, inklusive, men inte begränsat till rapportörens exponering för finansiella instrument som använder ett referensvärde som en referens.

e) Dokumentation av interna och externa revisioner.

3. Om dataunderlaget baseras på expertbedömningar ska rapportörer under tillsyn, utöver de system och kontroller som avses i punkt 2, fastställa riktlinjer för hur skönsmässiga bedömningar får göras och dokumentera motiveringen till sådana skönsmässiga bedömningar. När det är proportionerligt ska rapportörer under tillsyn beakta typen av referensvärde och dess dataunderlag.

4. Rapportörer under tillsyn ska samarbeta fullt ut med administratören och den relevanta behöriga myndigheten vid revision och tillsyn av tillhandahållandet av ett referensvärde och tillhandahålla alla upplysningar och all dokumentation enligt punkterna 2 och 3.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera de krav avseende styrning, system och kontroller och riktlinjer som anges i punkterna 1, 2 och 3.

Esma ska beakta de olika egenskaperna hos referensvärden och rapportörer under tillsyn, särskilt vad gäller skillnader i det dataunderlag som lämnas och de metoder som används, riskerna för manipulation av dataunderlaget och arten av den verksamhet som bedrivs av rapportörerna under tillsyn, samt utvecklingen vad gäller referensvärden och finansiella marknader mot bakgrund av internationell samstämmighet i tillsynspraxis i fråga om referensvärden. Esmas förslag till tekniska standarder för tillsyn ska dock inte omfatta eller gälla rapportörer under tillsyn som rapporterar till icke-signifikanta referensvärden.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

6. Esma får utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1095/2010 till rapportörer under tillsyn som rapporterar icke-signifikanta referensvärden för att specificera det som anges i punkt 5 i den här artikeln.

AVDELNING III

KRAV FÖR OLIKA TYPER AV REFERENSVÄRDEN

KAPITEL 1

Referensvärden baserade på reglerade uppgifter

Artikel 17

Referensvärden baserade på reglerade uppgifter

1. Artikel 11.1 d och e, artikel 11.2 och 11.3, artiklarna 14.1 och 14.2, samt artiklarna 15 och 16 ska inte tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med referensvärden baserade på reglerade uppgifter. Artikel 8.1 a ska inte tillämpas på tillhandahållande av referensvärden baserade på reglerade uppgifter med hänvisning till dataunderlag som inrapporteras fullständigt och direkt i enlighet med artikel 3.1.24.

2. Artiklarna 24 och 25 eller 26, beroende på vilken som är tillämplig, ska tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med referensvärden baserade på reglerade uppgifter som används direkt eller indirekt inom en kombination av referensvärden som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos investeringsfonder som har ett totalt värde på högst 500 miljarder EUR, baserat på referensvärdets alla olika slags löptider, i tillämpliga fall.

KAPITEL 2

Referensräntor

Artikel 18

Referensräntor

De särskilda kraven i bilaga I ska, utöver eller som ersättning för kraven i avdelning II, tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med referensräntor.

Artiklarna 24, 25 och 26 ska inte tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med referensräntor.

KAPITEL 3

Råvaruindex

Artikel 19

Råvaruindex

1. De särskilda krav som anges i bilaga II ska tillämpas i stället för kraven i avdelning II, med undantag av artikel 10, på tillhandahållande av och rapportering i samband med råvaruindex såvida inte referensvärdet i fråga är ett referensvärde baserat på reglerade uppgifter eller på uppgifter från rapportörer varav majoriteten är enheter under tillsyn.

Artiklarna 24, 25 och 26 ska inte tillämpas på tillhandahållande av och rapportering i samband med råvaruindex.

2. När ett råvaruindex är ett kritiskt referensvärde och den underliggande tillgången är guld, silver eller platina ska kraven i avdelning II tillämpas i stället för bilaga II.

KAPITEL 4

Kritiska referensvärden

Artikel 20

Kritiska referensvärden

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2 för att upprätta och minst vartannat år se över en förteckning över referensvärden som tillhandahålls av administratörer inom unionen som är kritiska referensvärden, under förutsättning att ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Referensvärdet används direkt eller indirekt inom en kombination av referensvärden som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos en investeringsfond som har ett totalt värde på minst 500 miljarder EUR, baserat på referensvärdets alla olika slags löptider, i tillämpliga fall.
- b) Referensvärdet baseras på information från rapportörer som till största delen är etablerade i en enda medlemsstat, och erkänns vara ett kritiskt referensvärde i den medlemsstaten i enlighet med förfarandet i punkterna 2, 3, 4 och 5 i denna artikel.
- c) Referensvärdet uppfyller samtliga nedanstående villkor:
  - i) Referensvärdet används direkt eller indirekt inom en kombination av referensvärden som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos en investeringsfond som har ett totalt värde på minst 400 miljarder EUR, baserat på referensvärdets alla olika slags löptider, i tillämpliga fall, men som inte överskrider det värde som föreskrivs i led a.
  - ii) Referensvärdet har inget eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ.
  - iii) Om referensvärdet upphör att tillhandahållas eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten, eller baseras på otillförlitligt dataunderlag, skulle det allvarligt och negativt påverka marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater.

Om ett referensvärde uppfyller villkoren i leden c ii och iii, men inte uppfyller villkoret i led c i, får de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna tillsammans med den behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är etablerad komma överens om att ett sådant referensvärde bör anses som kritiskt enligt detta stycke. Under alla omständigheter ska administratörens behöriga myndighet rådfråga de behöriga myndigheterna i de berörda medlemsstaterna. I fall av oenighet mellan de behöriga myndigheterna ska administratörens behöriga myndighet besluta om referensvärdet bör anses som kritiskt enligt detta stycke, med beaktande av skälen till oenigheten. De behöriga myndigheterna eller, i fall av oenighet, administratörens behöriga myndighet ska sända sin bedömning till kommissionen. Kommissionen ska, efter att ha mottagit bedömningen, anta en genomförandeakt i enlighet med denna punkt. Dessutom ska administratörens behöriga myndighet, i fall av oenighet, sända sin bedömning till Esma som får offentliggöra ett yttrande.

2. När den behöriga myndigheten i en medlemsstat som avses i punkt 1 b anser att en administratör under dess tillsyn tillhandahåller ett referensvärde som bör erkännas som kritiskt ska den meddela Esma och översända en skriftlig bedömning till Esma.

3. Med avseende på punkt 2 ska den behöriga myndigheten bedöma huruvida det, om referensvärdet skulle upphöra eller dess tillhandahållande skulle baseras på dataunderlag eller en panel av rapportörer som inte längre representerar den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten, negativt skulle påverka marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i dess medlemsstat. Vid sin bedömning ska den behöriga myndigheten ta hänsyn till följande:

- a) Värdet på de finansiella instrument och finansiella avtal som hänvisar till referensvärdet och värdet på investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet för att mäta fondernas resultat inom medlemsstaten samt deras relevans när det gäller det totala värdet på utestående finansiella instrument och finansiella avtal, och det totala värdet av investeringsfonder, i medlemsstaten.
- b) Värdet på de finansiella instrument och finansiella avtal som hänvisar till referensvärdet, och värdet på investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet för att mäta fondernas resultat inom medlemsstaten samt deras relevans när det gäller medlemsstatens bruttonationalprodukt.
- c) Andra tillgängliga sifferuppgifter i syfte att objektivt bedöma hur referensvärdets upphörande eller otillförlitlighet potentiellt kan påverka marknadsintegriteten, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i medlemsstaten.

Den behöriga myndigheten ska minst vartannat år se över sin bedömning av huruvida referensvärdet är ett kritiskt referensvärde, och ska underrätta och sända Esma sin nya bedömning.

4. Inom sex veckor efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i punkt 2 ska Esma yttra sig över huruvida den behöriga myndighetens bedömning följer kraven i punkt 3, och ska sända detta yttrande till kommissionen tillsammans med den behöriga myndighetens bedömning.

5. Kommissionen ska, efter att ha fått ett sådant yttrande som avses i punkt 4, anta genomförandeakter i enlighet med punkt 1.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att

a) specificera hur det nominella beloppet för finansiella instrument utom derivat, det nominella beloppet för derivat och fondandelsvärdet för investeringsfonder ska bedömas, inbegripet när det gäller indirekt hänvisning till ett referensvärde inom en kombination av referensvärden, vid jämförelse med de tröskelvärden som avses i punkt 1 i denna artikel och artikel 24.1 a,

b) se över de beräkningsmetoder som används för att fastställa de tröskelvärden som avses i punkt 1 i denna artikel mot bakgrund av marknads-, prissättnings- och regleringsutvecklingen samt hur lämpligt det är att klassificera referensvärden där det totala värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdena ligger nära tröskelvärdet; denna översyn ska äga rum minst vartannat år från och med 1 januari 2018,

- c) specificera hur de kriterier som avses i led c iii i punkt 1 i denna artikel ska tillämpas, med beaktande av varje uppgift som är till hjälp vid en objektiv bedömning av hur referensvärdets upphörande eller otillförlitlighet potentiellt kan påverka marknadsintegriteten, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i en eller flera medlemsstater.

Kommissionen ska i tillämpliga fall ta hänsyn till relevant marknads- eller teknikutveckling.

Artikel 21

Obligatorisk administration av kritiska referensvärden

1. Om en administratör av ett kritiskt referensvärde avser att upphöra att tillhandahålla detta referensvärde, ska administratören

- a) omedelbart underrätta sin behöriga myndighet, och
- b) inom fyra veckor efter en sådan underrättelse presentera en bedömning av hur referensvärdet
- i) ska överföras till en ny administratör eller
  - ii) ska upphöra att tillhandahållas, med beaktande av förfarandet i artikel 28.1.

Administratören får inte upphöra att tillhandahålla referensvärdet under den period som avses i första stycket b.

2. När den behöriga myndigheten har mottagit administratörens bedömning enligt punkt 1, ska myndigheten

- a) informera Esma och, i tillämpliga fall, det kollegium som inrättats enligt artikel 46, och
- b) inom fyra veckor göra en egen bedömning av hur referensvärdet ska överföras till en ny administratör eller upphöra att tillhandahållas, med beaktande av förfarandet i artikel 28.1.

Administratören får inte upphöra att tillhandahålla referensvärdet under den period som avses i första stycket b i denna punkt utan skriftligt tillstånd från den behöriga myndigheten.

3. När bedömningen enligt punkt 2 b har slutförts har den behöriga myndigheten befogenhet att tvinga administratören att fortsätta offentliggöra referensvärdet till dess att

- a) tillhandahållandet av referensvärdet har överförts till en ny administratör,
- b) referensvärdet kan upphöra att tillhandahållas på ett ordnat sätt, eller
- c) referensvärdet inte längre är kritiskt.

När det gäller första stycket får den period under vilken den behöriga myndigheten kan tvinga administratören att offentliggöra referensvärdet inte överstiga 12 månader.

Vid slutet av denna period ska den behöriga myndigheten se över sitt beslut att tvinga administratören att fortsätta offentliggöra referensvärdet och får, om så krävs, förlänga perioden i lämplig utsträckning, dock längst med ytterligare 12 månader. Den maximala perioden för obligatorisk administration får inte överskrida totalt 24 månader.

4. När administratören av ett kritiskt referensvärde ska avvecklas på grund av ett insolvensförfarande, ska den behöriga myndigheten, utan att det påverkar vad som sägs i punkt 1, göra en bedömning av om och i så fall på vilket sätt som det kritiska referensvärdet kan överföras till en ny administratör eller kan upphöra att tillhandahållas på ett ordnat sätt, med beaktande av förfarandet i artikel 28.1.

Artikel 22

Minskning av marknadsinflytande för administratörer av kritiska referensvärden

När en administratör tillhandahåller ett kritiskt referensvärde ska administratören utan att det påverkar tillämpningen av unionens konkurrensrätt, vidta adekvata åtgärder för att se till att licenser och uppgifter som avser referensvärdet tillhandahålls samtliga användare på rättvisa, rimliga, transparenta och icke-diskriminerande villkor.

Artikel 23

Obligatorisk rapportering till kritiska referensvärden

1. Denna artikel ska tillämpas på kritiska referensvärden som baseras på information från rapportörer varav majoriteten är enheter under tillsyn.

2. Administratören av ett eller flera kritiska referensvärden ska vartannat år till sin behöriga myndighet lämna en bedömning av förmågan hos varje kritiskt referensvärde som den tillhandahåller att mäta den underliggande marknadssituationen eller ekonomiska verkligheten.

3. Om en rapportör under tillsyn som rapporterar till ett kritiskt referensvärde har för avsikt att upphöra att rapportera dataunderlag ska den utan dröjsmål skriftligen anmäla detta till administratören av referensvärdet, som utan dröjsmål ska informera sin behöriga myndighet. När rapportören under tillsyn befinner sig i en annan medlemsstat ska administratörens behöriga myndighet utan dröjsmål informera den rapportörens behöriga myndighet. Administratören av referensvärdet ska så snart som möjligt, dock senast 14 dagar efter anmälan från rapportören under tillsyn, till sin behöriga myndighet översända en bedömning av hur referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten påverkas.

4. När administratörens behöriga myndighet har mottagit en sådan bedömning från referensvärdets administratör som avses i punkterna 2 och 3 i denna artikel ska myndigheten, baserat på denna bedömning, utan dröjsmål informera Esmas, och i tillämpliga fall det kollegiet som inrättats enligt artikel 46, och göra sin egen bedömning av referensvärdets förmåga att mäta den underliggande marknaden och ekonomiska verkligheten, med beaktande av administratörens förfarande i artikel 28.1 för referensvärden som upphör att gälla.

5. Från och med den dag då administratörens behöriga myndighet har mottagit anmälan om en rapportörs avsikt att upphöra med att rapportera dataunderlag, och till dess att den bedömning som avses i punkt 4 är slutförd, har myndigheten befogenhet att kräva att de rapportörer som gjorde en anmälan i enlighet med punkt 3 fortsätter att rapportera dataunderlag, i alla händelser under en period av högst fyra veckor, utan att det medför en skyldighet för enheter under tillsyn att vare sig handla eller förbinda sig att handla.

6. Om den behöriga myndigheten, efter den period som anges i punkt 5 och mot bakgrund av den egna bedömning som avses i punkt 4, anser att representativiteten för ett kritiskt referensvärde äventyras ska den ha följande befogenheter:

a) Kräva att enheter under tillsyn som valts ut i enlighet med punkt 7 i denna artikel, inbegripet enheter som inte redan är rapportörer till det relevanta kritiska referensvärdet, rapporterar dataunderlag till administratören i enlighet med administratörens metod, den uppförandekod som avses i artikel 15 och andra regler. Ett sådant krav ska gälla under en lämplig period som dock inte får överstiga 12 månader från den dag då det ursprungliga beslutet om att kräva obligatorisk rapportering fattades enligt punkt 5 eller, för de enheter som ännu inte är rapportörer, från den dag då beslutet om att kräva obligatorisk rapportering fattas enligt detta led.

- b) Förlänga perioden för obligatorisk rapportering med en lämplig period som inte får överstiga 12 månader, efter granskningen enligt punkt 9 av åtgärder som antagits enligt led a i den här punkten.
- c) Fastställa i vilken form, och vid vilken tidpunkt, dataunderlag ska lämnas, utan att det medför en skyldighet för enheter under tillsyn att handla eller åta sig att handla.
- d) Kräva att administratören ändrar den metod, den uppförandekod som avses i artikel 15, eller andra regler som avser det kritiska referensvärdet.

Den maximala perioden för obligatorisk rapportering enligt leden a och b i första stycket får inte överstiga totalt 24 månader.

7. Vid tillämpning av punkt 6 ska enheter under tillsyn som är skyldiga att rapportera dataunderlag väljas ut av administratörens behöriga myndighet i nära samarbete med de behöriga myndigheterna för enheter under tillsyn, på grundval av omfattningen av enhetens faktiska och potentiella deltagande på den marknad som referensvärdet avser att mäta.

8. Den behöriga myndigheten för en rapportör under tillsyn som har varit skyldig att rapportera till ett referensvärde genom åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 6 a, b eller c ska samarbeta med administratörens behöriga myndighet vid genomförandet av sådana åtgärder.

9. Vid slutet av den period som avses i punkt 6 första stycket a, ska administratörens behöriga myndighet granska de åtgärder som vidtagits enligt punkt 6. Den ska upphäva en åtgärd om den bedömer att

- a) rapportörerna sannolikt skulle fortsätta att rapportera dataunderlag i minst ett år om åtgärden upphävdes, vilket ska styrkas med minst följande:
  - i) Ett skriftligt åtagande från rapportörerna till administratören och den behöriga myndigheten att fortsätta att rapportera dataunderlag till det kritiska referensvärdet under minst ett år om åtgärden upphävs.
  - ii) En skriftlig rapport från administratören till den behöriga myndigheten med belägg för dess bedömning att det kan säkerställas att det kritiska referensvärdet kommer att fortsätta att fungera när den obligatoriska rapporteringen har upphävts.
- b) tillhandahållandet av referensvärdet kan fortsätta att fungera när de rapportörer som anmodats att lämna dataunderlag har upphört med rapporteringen,
- c) ett godtagbart alternativt referensvärde finns tillgänglig och användare av det kritiska referensvärdet kan byta till detta alternativ till minimala kostnader, vilket ska framgå av minst en skriftlig rapport från administratören som närmare beskriver metoderna för övergång till ett alternativt referensvärde samt förmågan och kostnaderna för användarna för att gå över till detta referensvärde, eller
- d) det inte går att finna några lämpliga alternativa rapportörer och att referensvärdet skulle försvagas i en sådan omfattning att det måste upphöra om rapporteringen från berörda enheter under tillsyn upphörde.

10. När ett kritiskt referensvärde ska upphöra att tillhandahållas, ska varje rapportör under tillsyn som rapporterar till det referensvärdet fortsätta att rapportera dataunderlag under en tidsperiod som ska fastställas av den behöriga myndigheten, men som inte får överstiga den längsta tillåtna period på 24 månader som fastställs i punkt 6 andra stycket.

11. Administratören ska till den relevanta behöriga myndigheten anmäla om någon rapportör inte uppfyller kraven i punkt 6 så snart det är rimligen möjligt.

12. Om ett referensvärde är erkänt som ett kritiskt referensvärde i enlighet med förfarandet i artikel 20.2, 20.3, 20.4, och 20.5 ska administratörens behöriga myndighet ha befogenhet att kräva dataunderlag i enlighet med punkterna 5 och 6 a, b och c i den här artikeln endast från rapportörer under tillsyn belägna i den behöriga myndighetens medlemsstat.

KAPITEL 5

Signifikanta referensvärden

Artikel 24

Signifikanta referensvärden

1. Ett referensvärde som inte uppfyller något av villkoren i artikel 20.1 är signifikant när
  - a) det används direkt eller indirekt inom en kombination av referensvärden som en referens för finansiella instrument eller finansiella avtal eller för att mäta resultatet hos en investeringsfond som har ett totalt genomsnittsvärde på minst 50 miljarder EUR, i tillämpliga fall baserat på referensvärdets alla olika slags löptider under sex månader, eller
  - b) det inte har något eller mycket få lämpliga marknadsledda alternativ och det – om referensvärdet upphör att tillhandahållas, eller tillhandahålls på grundval av dataunderlag som inte längre på ett fullgott sätt representerar den underliggande marknaden eller ekonomiska verkligheten eller som är otillförlitligt – skulle uppstå en allvarlig och negativ påverkan på marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll eller företag i en eller flera medlemsstater.
2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 i syfte att se över de beräkningsmetoder som används för att fastställa de tröskelvärden som avses i punkt 1 a i den här artikeln mot bakgrund av marknads-, prissättnings- och regleringsutvecklingen samt hur lämpligt det är att klassificera referensvärden där det totala värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdena ligger nära tröskelvärdet. Denna översyn ska äga rum minst vartannat år från och med den 1 januari 2018.
3. En administratör ska omgående underrätta sin behöriga myndighet om dess signifikanta referensvärde hamnar under det tröskelvärde som avses i punkt 1 a.

Artikel 25

Undantag från särskilda krav för signifikanta referensvärden

1. En administratör kan välja att inte tillämpa artikel 4.2, 4.7 c, d och e, 11.3 b eller 15.2 på sitt signifikanta referensvärde om den administratören anser att tillämpningen av en eller flera av dessa bestämmelser skulle vara oproportionerlig med hänsyn till referensvärdets art och effekter eller med hänsyn till administratörens storlek.
2. Om administratören väljer att inte tillämpa ett eller flera av de bestämmelser som avses i punkt 1 ska denne omedelbart underrätta den behöriga myndigheten och förse den med alla relevanta uppgifter som bekräftar administratörens bedömning att tillämpningen av ett eller flera av dessa krav skulle vara oproportionerlig med hänsyn till referensvärdenas art och effekter eller med hänsyn till administratörens storlek.
3. En behörig myndighet kan besluta att administratören av ett signifikant referensvärde trots allt ska tillämpa ett eller flera av de krav som föreskrivs i artiklarna 4.2, 4.7 c, d och e, 11.3 b och 15.2 om myndigheten anser att tillämpningen skulle vara lämplig med hänsyn till referensvärdenas art och effekter eller med hänsyn till administratörens storlek. Den behöriga myndigheten ska i sin bedömning, på grundval av uppgifter från administratören, beakta följande kriterier:
  - a) Referensvärdets sårbarhet för manipulation.
  - b) Dataunderlagets art.
  - c) Intressekonflikternas omfattning.
  - d) I hur stor utsträckning administratören kan göra skönmässiga bedömningar.

- e) Referensvärdets marknadspåverkan.
- f) Den art, omfattning och komplexitet som kännetecknar tillhandahållandet av referensvärdet.
- g) Referensvärdets betydelse för den finansiella stabiliteten.
- h) Värdet på de finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet.
- i) Administratörens storlek, organisatoriska form eller struktur.

4. Inom 30 dagar från mottagandet av underrättelsen från en administratör enligt punkt 2, ska den behöriga myndigheten underrätta den administratören om sitt beslut att tillämpa ett ytterligare krav i enlighet med punkt 3. När underrättelsen till den behöriga myndigheten sker inom ramen för ett auktorisations- eller registreringsförfarande ska tidsfristerna i artikel 34 tillämpas.

5. Vid utövandet av sina tillsynsbefogenheter i enlighet med artikel 41 ska en behörig myndighet regelbundet se över huruvida dess bedömning enligt punkt 3 i den här artikeln fortfarande är giltig.

6. Om en behörig myndighet av rimliga skäl anser att de uppgifter som överlämnats till den enligt punkt 2 i denna artikel är ofullständiga eller att det krävs kompletterande information, ska den 30-dagars tidsfrist som avses i punkt 4 i denna artikel börja löpa först från och med den dag administratören överlämnar denna kompletterande information, såvida det inte följer av punkt 4 i denna artikel att tidsfristerna i artikel 34 är tillämpliga.

7. Om en administratör av ett signifikant referensvärde inte uppfyller ett eller flera av de krav som fastställs i artiklarna 4.2, 4.7 c, d och e, 11.3 b och 15.2 ska administratören offentliggöra och upprätthålla en försäkran om efterlevnad där det tydligt anges varför det är lämpligt för administratören att inte följa dessa bestämmelser.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med avseende på utarbetandet av mallar för den försäkran om efterlevnad som avses i punkt 7.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn som ytterligare specificerar de kriterier som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

KAPITEL 6

Icke-signifikanta referensvärden

Artikel 26

Icke-signifikanta referensvärden

1. En administratör kan välja att på sina icke-signifikanta referensvärden inte tillämpa artiklarna 4.2, 4.7 c, d och e, 4.8, 5.2, 5.3, 5.4, 6.1, 6.3, 6.5, 7.2, 11.1 b, 11.2 b och c, 11.3, 13.2, 14.2, 15.2, 16.2 och 16.3.

2. En administratör ska omgående underrätta sin behöriga myndighet när den administratörens icke-signifikanta referensvärde överstiger det tröskelvärde som avses i punkt 24.1 a. I det fallet ska administratören uppfylla de krav som tillämpas på signifikanta referensvärden inom tre månader.

3. Om en administratör av ett icke-signifikant referensvärde väljer att inte tillämpa en eller flera av de bestämmelser som avses i punkt 1 ska administratören offentliggöra och upprätthålla en försäkran om efterlevnad där det tydligt anges varför det är lämpligt för administratören att inte följa dessa bestämmelser. Administratören ska överlämna försäkran om efterlevnad till sin behöriga myndighet.

4. Den relevanta behöriga myndigheten ska granska den försäkran om efterlevnad som avses i punkt 3 i denna artikel. Den behöriga myndigheten kan också be om ytterligare uppgifter av administratören när det gäller dennes icke-signifikanta referensvärden i enlighet med artikel 41 och får kräva ändringar för att säkra efterlevnad av denna förordning.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande med avseende på utarbetandet av mallar för den försäkran om efterlevnad som avses i punkt 3.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

AVDELNING IV

TRANSPARENS OCH KONSUMENTSKYDD

Artikel 27

Referensvärdesdeklaration

1. Inom två veckor från införandet av en administratör i det register som avses i artikel 36 ska administratören på ett sätt som säkerställer rättvis och enkel tillgång offentliggöra en referensvärdesdeklaration för varje referensvärde eller, i förekommande fall, för varje familj av referensvärden som får användas inom unionen i enlighet med artikel 29.

När den administratören börjar tillhandahålla ett nytt referensvärde eller en familj av referensvärden som får användas inom unionen i enlighet med artikel 29, ska administratören inom två veckor och på ett sätt som säkerställer rättvis och enkel tillgång, offentliggöra en referensvärdesdeklaration för varje nytt referensvärde eller, i tillämpliga fall, varje ny familj av referensvärden.

Administratören ska se över och när så krävs uppdatera referensvärdesdeklarationen för varje referensvärde eller familj av referensvärden om det sker ändringar av den information som ska lämnas enligt denna artikel, och under alla omständigheter minst vartannat år.

Referensvärdesdeklarationen ska

- a) klart och tydligt fastställa den marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet mäter och under vilka omständigheter det kan bli otillförlitligt som sådant mått,
- b) innehålla tekniska specifikationer av vilka det klart och tydligt framgår i vilka delar av beräkningen av referensvärdet skönsmässiga bedömningar kan göras, enligt vilka kriterier detta kan ske och vilken position de personer som kan göra skönsmässiga bedömningar har, samt hur sådana bedömningar därefter kan utvärderas,
- c) innehålla varningar för att vissa faktorer, inbegripet externa faktorer som ligger utanför administratörens kontroll, kan göra det nödvändigt att ändra eller upphöra att tillhandahålla referensvärdet, och
- d) upplysa användare om att ändringar av referensvärdet eller dess upphörande kan påverka de finansiella avtal och finansiella instrument som hänvisar till referensvärdet eller mätningarna av investeringsfonders resultat.

2. En referensvärdesdeklaration ska åtminstone innehålla
  - a) definitioner av alla nyckeltermers avseende referensvärdet,
  - b) skälen till varför referensvärdesmetoden har valts och rutiner för översyn och godkännande av metoden,
  - c) de kriterier och rutiner som används för att fastställa referensvärdet, inbegripet en beskrivning av dataunderlaget, hur olika typer av dataunderlag rangordnas, vilka minimiuppgifter som krävs för att fastställa ett referensvärde, eventuella extrapoleringsmodeller eller extrapoleringsmetoder som används och eventuella rutiner för omviktning av de olika beståndsdelarna av ett referensvärdes index,
  - d) de kontroller och regler som styr all användning av avgöranden eller skönmässiga bedömningar från administratörens eller rapportörernas sida, i syfte att se till att sådana avgöranden eller bedömningar är enhetliga,
  - e) rutinerna för att fastställa referensvärdet under perioder av påfrestningar eller perioder då källorna till uppgifter om transaktioner kan vara otillräckliga, oriktiga eller otillförlitliga, samt vilka begränsningar referensvärdet kan ha under sådana perioder,
  - f) rutinerna för att hantera fel i dataunderlaget eller i fastställandet av referensvärdet, inbegripet när referensvärdet måste fastställas på nytt, och
  - g) uppgifter om eventuella begränsningar för ett referensvärde, inklusive dess användning på illikvida eller fragmenterade marknader och en möjlig koncentration av underlag.
3. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera innehållet i referensvärdesdeklarationen och i vilka fall det krävs en uppdatering av sådana deklarerationer.

Esma ska skilja mellan olika typer av referensvärden och sektorer enligt denna förordning och beakta proportionalitetsprincipen.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förordningen i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 28

Referensvärden som ändras och upphör att tillhandahållas

1. En administratör ska offentliggöra, tillsammans med den referensvärdesdeklaration som avses i artikel 27, ett förfarande avseende de åtgärder den kommer att vidta vid eventuella ändringar av ett referensvärde som kan användas i unionen i enlighet med artikel 29.1, eller om ett sådant referensvärde upphör att tillhandahållas. Detta förfarande får i tillämpliga fall utarbetas för familjer av referensvärden och ska uppdateras och offentliggöras när någon väsentlig ändring sker.
2. Enheter under tillsyn, förutom sådana administratörer som avses i punkt 1, som använder ett referensvärde ska sammanställa och upprätthålla väl underbyggda skriftliga planer som beskriver de åtgärder som de skulle vidta om ett referensvärde väsentligt förändrades eller upphörde att tillhandahållas. Om så är möjligt och lämpligt ska planerna ange ett eller flera alternativa referensvärden som kan användas som referens för att ersätta de referensvärden som inte längre tillhandahålls, med en förklaring av varför dessa referensvärden skulle vara lämpliga alternativ. Enheter under tillsyn ska på begäran lämna dessa planer tillsammans med eventuella uppdateringar till den relevanta behöriga myndigheten, och ska låta dem återspeglas i avtalsförhållandet med kunderna.

AVDELNING V

ANVÄNDNING AV REFERENSVÄRDEN I UNIONEN

Artikel 29

Användning av ett referensvärde

1. En enhet under tillsyn kan använda ett referensvärde eller en kombination av referensvärden i unionen om referensvärdet tillhandahålls av en administratör i unionen och ingår i det register som avses i artikel 36, eller är ett referensvärde som ingår i det register som avses i artikel 36.

2. Om föremålet för ett prospekt som ska offentliggöras enligt direktiv 2003/71/EG eller direktiv 2009/65/EG utgörs av överlåtbara värdepapper eller andra investeringsprodukter som hänvisar till ett referensvärde ska emittenten, erbjudaren eller den person som ansöker om upptagande till handel på en reglerad marknad se till att prospektet även innehåller tydlig och väl synlig information om huruvida referensvärdet har tillhandahållits av en administratör som ingår i det register som avses i artikel 36 i denna förordning.

Artikel 30

Likvärdighet

1. För att ett referensvärde eller en kombination av referensvärden som tillhandahålls av en administratör som är belägen i ett tredjeland ska kunna användas i unionen i enlighet med artikel 29.1, ska referensvärdet och administratören införas i det register som avses i artikel 36. Följande villkor ska vara uppfyllda för införande i registret:

- a) Kommissionen har antagit ett beslut om likvärdighet i enlighet med punkt 2 eller 3 i denna artikel.
- b) Administratören är auktoriserad eller registrerad, samt föremål för tillsyn, i tredjelandet i fråga.
- c) Esma har underrättats av administratören om dess samtycke till att dess nuvarande eller framtida referensvärden får användas av enheter under tillsyn i unionen, om förteckningen över de referensvärden med avseende på vilka samtycke har getts för användning i unionen och om den behöriga myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjelandet.
- d) De samarbetsarrangemang som avses i punkt 4 i denna artikel tillämpas.

2. Kommissionen får anta ett genomförandebeslut om att den rättsliga ramen och tillsynsverksamhet i ett tredjeland ska säkerställa att

- a) administratörer som är auktoriserade eller registrerade i det tredjelandet uppfyller bindande krav som är likvärdiga med kraven enligt denna förordning, i synnerhet med beaktande av om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i ett tredjeland uppfyller loscoprinciperna om finansiella referensvärden eller, i tillämpliga fall, loscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser, och
- b) de bindande kraven är fortlöpande föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i det tredjelandet.

Sådana genomförandebeslut ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2.

3. Alternativt kan kommissionen anta ett genomförandebeslut i vilket intygas att

- a) bindande krav i ett tredjeland med avseende på specifika administratörer eller specifika referensvärden eller familjer av referensvärden är likvärdiga med kraven enligt denna förordning, i synnerhet med hänsyn till om den rättsliga ramen och tillsynsverksamheten i ett tredjeland uppfyller loscoprinciperna om finansiella referensvärden eller, i tillämpliga fall, loscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser,
- b) sådana specifika administratörer eller specifika referensvärden eller familjer av referensvärden är föremål för fortlöpande effektiv tillsyn och tillämpning i detta tredjeland.

Sådana genomförandebeslut ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 50.2.

4. Esma ska upprätta samarbetsarrangemang med behöriga myndigheter i tredjeländer vilkas rättsliga ram och tillsynsverksamhet har erkänts som likvärdiga i enlighet med punkt 2 eller 3. I sådana samarbetsarrangemang ska minst följande anges:

- a) Mekanismen för informationsutbyte mellan Esma och de berörda tredjeländernas behöriga myndigheter, inbegripet tillgång till alla relevanta uppgifter som Esma begär om den auktoriserade administratören i det tredjelandet.
- b) Mekanismen för omedelbar underrättelse till Esma när en behörig myndighet i ett tredjeland bedömer att en administratör som är auktoriserad i det tredjelandet och som står under dess tillsyn bryter mot villkoren för dess auktorisation eller mot annan nationell lagstiftning i tredjelandet.
- c) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet, inbegripet inspektioner på plats.

5. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för att fastställa minimiinhållet i de samarbetsarrangemang som avses i punkt 4 och därmed se till att de behöriga myndigheterna och Esma kan utöva alla sina tillsynsbefogenheter enligt denna förordning.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 31

Återkallelse av registrering av administratörer i ett tredjeland

1. Esma ska återkalla registreringen av en administratör i ett tredjeland genom att stryka den administratören ur det register som avses i artikel 36 när Esma har välgrundad anledning, baserade på dokumenterade underlag, att anta att administratören

- a) agerar på ett sätt som klart strider mot intressena hos användarna av dess referensvärden eller mot marknadernas goda funktion, eller
- b) på ett allvarligt sätt har brutit mot tredjelandets nationella lagstiftning eller andra bestämmelser som är tillämpliga på administratören i tredjelandet och på grundval av vilka kommissionen har antagit genomförandebeslutet i enlighet med artikel 30.2 eller 30.3.

2. Esma ska fatta beslut enligt punkt 1 endast om följande villkor är uppfyllda:

- a) Esma har hänskjutit frågan till den behöriga myndigheten i tredjelandet och den behöriga myndigheten har inte vidtagit de lämpliga åtgärder som krävs för att skydda investerarna och väl fungerande marknader i unionen, eller har inte kunnat visa att den berörda administratören uppfyller de krav som är tillämpliga på den i tredjelandet.
- b) Esma har minst trettio dagar före återkallelsen underrättat den behöriga myndigheten i tredjelandet om sin avsikt att återkalla registreringen av administratören.

3. Esma ska utan dröjsmål underrätta övriga behöriga myndigheter om åtgärder som vidtas i enlighet med punkt 1 och offentliggöra beslutet på sin webbplats.

Artikel 32

Erkännande av en administratör belägen i ett tredjeland

1. Fram till dess att ett beslut om likvärdighet i enlighet med artikel 30.2 eller 30.3 antas, får ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör i ett tredjeland användas av enheter under tillsyn i unionen, förutsatt att administratören erhåller förhandserkännande från den behöriga myndigheten i sin referensmedlemstat i enlighet med denna artikel.

2. En administratör i ett tredjeland som har för avsikt att inhämta ett sådant förhandserkännande som avses i punkt 1 i denna artikel ska uppfylla alla krav i denna förordning, med undantag för artiklarna 11.4, 16, 20, 21 och 23. Administratören får uppfylla det villkoret genom att tillämpa loscoprinciperna för finansiella referensvärden eller i förekommande fall loscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser, förutsatt att sådan tillämpning är likvärdig med uppfyllandet av kraven i denna förordning, med undantag för artiklarna 11.4, 16, 20, 21 och 23.

För att avgöra huruvida det villkor som avses i första stycket är uppfyllt och för att bedöma huruvida loscoprinciperna för finansiella referensvärden eller i förekommande fall losco-principerna för organisationer som rapporterar oljepriser efterlevs, får referensmedlemsstatens behöriga myndighet förlita sig på en bedömning från en oberoende extern revisor eller, när administratören i ett tredjeland står under tillsyn, på intyg från den behöriga myndigheten i det tredjeland där administratören är belägen.

Om, och i den mån, administratören kan visa att ett referensvärde som den tillhandahåller är ett referensvärde baserat på reglerade uppgifter eller ett råvaruindex som inte grundar sig på information från rapportörer som till största delen är enheter under tillsyn, ska administratören inte behöva uppfylla de krav som inte är tillämpliga på tillhandahållandet av referensvärden baserade på reglerade uppgifter och råvaruindex i enlighet med artikel 17 respektive 19.1.

3. En administratör belägen i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ha en rättslig företrädare som är etablerad i referensmedlemsstaten. Den rättsliga företrädaren ska vara en fysisk eller juridisk person som har sin hemvist i unionen och ska, efter att uttryckligen utsetts av administratören i tredjelandet, agera på en sådan administratörs vägnar gentemot myndigheter och andra personer i unionen med avseende på administratörens skyldigheter enligt denna förordning. Den rättsliga företrädaren ska utföra övervakningsfunktionen för administratörens tillhandahållande av referensvärde enligt denna förordning tillsammans med administratören och ska i det hänseendet vara ansvarig inför den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten.

4. Referensmedlemsstaten för en administratör i ett tredjeland ska bestämmas på följande sätt:

- a) Om administratören ingår i en grupp som innehåller en enhet under tillsyn som är belägen i unionen ska referensmedlemsstaten vara den medlemsstat där den enheten under tillsyn är belägen. En sådan enhet under tillsyn ska utses till den rättsliga företrädaren för tillämpningen av punkt 3.
- b) Om led a inte är tillämpligt, och om administratören ingår i en grupp som innehåller fler än en enhet under tillsyn och är belägen i unionen ska referensmedlemsstaten vara den medlemsstat där det största antalet enheter under tillsyn är belägna; om det finns lika antal enheter under tillsyn ska referensmedlemsstaten vara den där värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet är högst. En av de enheter under tillsyn som är belägna i den referensmedlemsstat som bestäms enligt detta led ska utses till den rättsliga företrädaren för tillämpningen av punkt 3.
- c) Om varken led a eller b i denna punkt är tillämpligt, och om en eller flera referensvärden som tillhandahålls av administratören används som referens för finansiella instrument som är upptagna till handel på en handelsplats enligt definitionen i artikel 4.1.24 i direktiv 2014/65/EU i en eller flera medlemsstater, ska referensmedlemsstaten vara den medlemsstat där det finansiella instrument som hänvisar till något av dessa referensvärden upptogs till handel eller handlades på en handelsplats för första gången och fortfarande handlas. Om de relevanta finansiella instrumenten upptogs till handel eller handlades för första gången samtidigt på handelsplatser i olika medlemsstater och fortfarande handlas där, ska referensmedlemsstaten vara den där värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet är högst.
- d) Om leden a, b och c inte är tillämpliga, och om ett eller flera referensvärden som tillhandahålls av administratören används i mer än en medlemsstat av enheter under tillsyn, ska referensmedlemsstaten vara den medlemsstat där det största antalet enheter under tillsyn är belägna; om det finns lika stort antal enheter under tillsyn ska referensmedlemsstaten vara den där värdet av finansiella instrument, finansiella avtal eller investeringsfonder som hänvisar till referensvärdet är högst.
- e) Om leden a, b, c och d inte är tillämpliga, och om administratören ingår ett avtal med en enhet under tillsyn om att tillåta användningen av det referensvärde som administratören tillhandahåller ska referensmedlemsstaten vara den medlemsstat där denna enhet under tillsyn är belägen.

5. En administratör i ett tredjeland som avser att inhämta förhandserkännande enligt punkt 1 ska ansöka om erkännande hos den behöriga myndigheten i sin referensmedlemsstat. Den ansökande administratören ska tillhandahålla all information som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att administratören, vid tidpunkten för erkännandet, har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla villkoren i punkt 2 och ska tillhandahålla förteckningen över de av administratörens aktuella eller framtida referensvärden som får användas i unionen och ska i tillämpliga fall ange vilken behörig myndighet som ansvarar för dess tillsyn i tredjelandet.

Den behöriga myndigheten ska inom 90 arbetsdagar efter att ha mottagit den ansökan som avses i första stycket i denna punkt kontrollera att de villkor som fastställs i punkterna 2, 3 och 4 är uppfyllda.

Om den behöriga myndigheten anser att de villkor som föreskrivs i punkterna 2, 3 och 4 inte är uppfyllda ska den avslå ansökan om erkännande och ange skälen till det avslaget. Vidare ska ett erkännande endast beviljas om följande ytterligare villkor är uppfyllda:

- a) Om en administratör som är belägen i tredjelandet står under tillsyn, ska det finnas det ett lämpligt samarbetsarrangemang mellan den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten och den behöriga myndigheten i det tredjeland där administratören är belägen, i enlighet med de tekniska standarder för tillsyn som antagits i enlighet med artikel 30.5, i syfte att säkerställa ett effektivt informationsutbyte så att den behöriga myndigheten kan utföra sina uppgifter i enlighet med denna förordning.
- b) De behöriga myndigheternas effektiva utövande av sin tillsynsfunktion i enlighet med denna förordning får inte hindras av lagar och andra författningar i det tredjeland där administratören är belägen och får i tillämpliga fall inte begränsas av de tillsyns- och undersökningsbefogenheter som innehas av tredjelandets tillsynsmyndighet.

6. Om den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten anser att administratören i ett tredjeland tillhandahåller ett referensvärde som uppfyller villkoren för ett signifikant eller ett icke-signifikant referensvärde, vilka anges i artikel 24 respektive 26, ska den utan onödigt dröjsmål underrätta Esma om detta. Den ska underbygga en sådan bedömning med information som administratören lämnat i den relevanta ansökan om erkännande.

Inom en månad från det att den underrättelse som avses i första stycket har mottagits ska Esma utfärda ett råd till den behöriga myndigheten om den berörda typen av referensvärde och de krav som är tillämpliga på dess tillhandahållande enligt artiklarna 24, 25 och 26. Detta råd kan i synnerhet behandla huruvida Esma bedömer att villkoren för en sådan referensvärdetyp förefaller vara uppfyllda på grundval av den information som administratören lämnat i ansökan om erkännande.

Den tidsperiod som avses i punkt 5 ska tillfälligt upphävas från och med den dag då Esma mottar underrättelsen till dess att Esma utfärdar råd i enlighet med detta stycke.

Om den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten föreslår att erkännande ska beviljas, i strid med Esmas råd enligt andra stycket, ska den informera Esma och ange sina skäl. Esma ska offentliggöra att en behörig myndighet inte följer eller avser att följa det rådet. Esma får också, från fall till fall, besluta att offentliggöra de skäl som de behöriga myndigheterna anför för att inte följa det rådet. Den berörda behöriga myndigheten ska få ett förhandsbesked om ett sådant offentliggörande.

7. Den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten ska underrätta Esma om ett beslut att erkänna en administratör i ett tredjeland inom fem arbetsdagar, tillsammans med förteckningen över de referensvärden som tillhandahålls av administratören och som får användas i unionen och, i tillämpliga fall, den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen i tredjelandet.

8. Den behöriga myndigheten i referensmedlemsstaten ska tillfälligt upphäva eller i förekommande fall återkalla det erkännande som beviljats i enlighet med punkt 5 om den har välgrundade skäl, baserade på dokumenterade underlag, att anse att administratören agerar på ett sätt som klart strider mot intressena hos användarna av dess referensvärden eller mot marknadernas goda funktion eller om administratören allvarligt har överträtt de relevanta kraven enligt denna förordning, eller om administratören lämnat falsk information eller använt andra otillbörliga metoder för att erhålla erkännandet.

9. Esma får utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att fastställa formen och innehållet i den ansökan som avses i punkt 5 och i synnerhet presentationen av den information som krävs enligt punkt 6.

Om sådana standarder för teknisk tillsyn utarbetas ska Esma överlämna dem till kommissionen.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 33

Godkännande av referensvärden från ett tredjeland

1. En administratör som är belägen i unionen och auktoriserad eller registrerad i enlighet med artikel 34, eller någon annan enhet under tillsyn i unionen med en klar och väldefinierad roll inom en tredjelandadministratörs regelverk för kontroll eller redovisning som på ett effektivt sätt kan övervaka tillhandahållandet av ett referensvärde, får hos sin relevanta behöriga myndighet ansöka om godkännande av ett referensvärde eller en familj av referensvärden för användning i unionen, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- a) Den godkännande administratören eller en annan enhet under tillsyn har verifierat och kan fortlöpande för sin behöriga myndighet visa att tillhandahållandet av det referensvärde eller den familj av referensvärden som är föremål för godkännandet uppfyller, på obligatorisk eller frivillig basis, krav som är minst lika strikta som kraven i denna förordning.
- b) Den godkännande administratören eller en annan enhet under tillsyn har nödvändig expertis för att effektivt övervaka verksamheten med tillhandahållande av ett referensvärde i ett tredjeland och att hantera åtföljande risker.
- c) Det finns ett objektivt skäl till att erbjuda referensvärdet eller familjen av referensvärden i ett tredjeland och för nämnda referensvärde eller familjen av referensvärden i ett tredjeland att godkännas för användning i unionen.

När det gäller led a och bedömningen av huruvida tillhandahållandet av det referensvärde eller den familj av referensvärden som ska godkännas uppfyller krav som är minst lika strikta som kraven i denna förordning, får den behöriga myndigheten beakta huruvida den omständigheten att tillhandahållandet av referensvärdet eller familjen av referensvärden uppfyller loscoprinciperna för finansiella referensvärden eller, i tillämpliga fall, loscoprinciperna för organisationer som rapporterar oljepriser, skulle vara jämförbart med att kraven i denna förordning är uppfyllda.

2. En administratör eller en annan enhet under tillsyn som ansöker om sådant godkännande som avses i punkt 1 ska lämna alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att alla villkor som anges i den punkten är uppfyllda vid tiden för ansökan.

3. Inom 90 arbetsdagar efter mottagandet av den ansökan om godkännande som avses i punkt 1 ska den relevanta behöriga myndigheten pröva ansökan och fatta ett beslut om att antingen bevilja eller avslå denna. Ett godkänt referensvärde eller en godkänd familj av referensvärden ska anmälas till Esma av den behöriga myndigheten.

4. Ett godkänt referensvärde eller en godkänd familj av referensvärden ska anses vara ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahållits av den administratör som ansökt om godkännande eller någon annan enhet under tillsyn. Den godkännande administratören eller enheten under tillsyn får inte använda sig av godkännandet i syfte att undvika kraven i denna förordning.

5. En administratör eller enhet under tillsyn som har godkänt ett referensvärde eller en familj av referensvärden som tillhandahållits i ett tredjeland ska förbli fullt ansvarig för ett sådant referensvärde eller en sådan familj av referensvärden och för efterlevnaden av kraven enligt denna förordning.

6. När den behöriga myndigheten för den godkännande administratören eller någon annan enhet under tillsyn har välgrundade skäl att anse att villkoren i punkt 1 i denna artikel inte längre är uppfyllda ska den ha befogenhet att begära att den godkännande administratören eller enheten under tillsyn låter godkännandet upphöra och ska informera Esma. Artikel 28 ska tillämpas om godkännandet upphör.

7. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 49 avseende åtgärder för att fastställa de villkor mot bakgrund av vilka de relevanta behöriga myndigheterna får bedöma huruvida det finns ett objektivt skäl för att tillhandahålla ett referensvärde eller en familj av referensvärden i ett tredjeland och för att godkänna dem för användning i unionen. Kommissionen ska beakta sådana faktorer såsom särdragen hos den underliggande marknad eller ekonomiska verklighet som referensvärdet avser att mäta, behovet av att referensvärdet tillhandahålls nära en sådan marknad eller ekonomisk verklighet, behovet av att referensvärdet tillhandahålls nära rapportörerna, den faktiska tillgången till dataunderlag på grund av olika tidszoner och särskilda färdigheter som krävs för tillhandahållandet av referensvärden.

AVDELNING VI

AUKTORISATION, REGISTRERING OCH TILLSYN AV ADMINISTRATÖRER

KAPITEL I

Auktorisation och registrering

Artikel 34

Auktorisation och registrering av en administratör

1. En fysisk eller juridisk person belägen i unionen som har för avsikt att agera som administratör för referensvärden ska ansöka hos den behöriga myndighet som utsetts enligt artikel 40 i den medlemsstat där den personen är belägen, i syfte att erhålla

- auktorisering om den tillhandahåller eller avser att tillhandahålla index som används eller är avsedda att användas som referensvärden i den mening som avses i denna förordning,
- registrering om den är en enhet under tillsyn, som inte är administratör, som tillhandahåller eller avser att tillhandahålla index som används eller är avsedda att användas som referensvärden i den mening som avses i denna förordning, på villkor att tillhandahållandet av ett referensvärde inte hindras av den sektorsdisciplin som gäller för enheten under tillsyn, och att inget av de index som tillhandahålls skulle kunna räknas som ett kritiskt referensvärde, eller
- en registrering om den tillhandahåller eller avser att uteslutande tillhandahålla index som skulle kunna räknas som icke-signifikanta referensvärden.

2. En auktoriserad eller registrerad administratör måste vid varje tidpunkt uppfylla de krav som fastställs i denna förordning och underrätta den behöriga myndigheten om eventuella väsentliga förändringar därav.

3. Den ansökan som avses i punkt 1 ska göras inom 30 arbetsdagar från ingäendet av varje avtal med en enhet under tillsyn om att använda ett index som tillhandahålls av den sökande som referens för ett finansiellt instrument eller finansiellt avtal eller för att mäta resultatet i en investeringsfond.

4. Den sökande ska lämna alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande vid tidpunkten för auktorisationen eller registreringen har vidtagit de åtgärder som krävs för att uppfylla kraven i denna förordning.

5. Den relevanta myndigheten ska inom 15 arbetsdagar efter att ha tagit emot ansökan bedöma om ansökan är fullständig och meddela administratören om resultatet av denna bedömning. Om ansökan är ofullständig ska den sökande lämna in de ytterligare uppgifter som krävs av den relevanta behöriga myndigheten. Den tidsfrist som avses i denna punkt ska tillämpas från och med den dag då sådana ytterligare uppgifter lämnats in av den sökande.

6. Den relevanta behöriga myndigheten ska

- pröva ansökan om auktorisation och fatta ett beslut om att bevilja eller avslå ansökan inom fyra månader efter mottagandet av en fullständig ansökan,
- pröva ansökan om registrering och fatta ett beslut om att registrera eller att neka registrering av sökanden inom 45 arbetsdagar efter mottagandet av en fullständig ansökan.

Inom fem arbetsdagar efter antagandet av ett beslut som avses i första stycket ska den behöriga myndigheten anmäla detta till den sökande. Om den behöriga myndigheten nekar den sökande auktorisation eller registrering ska den lämna en fullständig motivering i sitt beslut.

7. Den behöriga myndigheten ska meddela eventuella beslut om att bevilja auktorisation eller att registrera en sökande till Esma inom fem arbetsdagar från dagen för antagandet av nämnda beslut.

8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ytterligare specificera den information som ska lämnas i ansökan för auktorisation och i ansökan om registrering, och därvid beakta att auktorisation och registrering är skilda förfaranden där auktorisation kräver en mer ingående bedömning av administratörens ansökan, proportionalitetsprincipen, karaktären hos de enheter under tillsyn som ansöker om registrering enligt punkt 1 b och kostnaderna för sökanden och de behöriga myndigheterna.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 35

Återkallelse eller tillfälligt upphävande av tillstånd eller registrering

1. En behörig myndighet får återkalla eller tillfälligt upphäva en administratörs auktorisation eller registrering om administratören

- uttryckligen avstår från auktorisation eller registrering eller inte har tillhandahållit några referensvärden under de senaste tolv månaderna,
- beviljades auktorisationen eller registreringen, eller har godkänt ett referensvärde, genom att lämna falska uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder,
- inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen eller registreringen, eller
- allvarligt och återkommande har brutit mot bestämmelserna i denna förordning.

2. Den behöriga myndigheten ska underrätta Esma om sitt beslut inom fem arbetsdagar från antagandet av nämnda beslut.

Esma ska skyndsamt uppdatera det register som anges i artikel 36.

3. Efter antagandet av ett beslut om att tillfälligt upphäva en administratörs auktorisation eller registrering och om referensvärdets upphörande skulle ge upphov till force majeure eller motverka eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument eller mot reglerna för en investeringsfond som hänvisar till det referensvärdet, i enlighet med vad som specificeras i den delegerade akten som antagits enligt artikel 51.6, får den relevanta behöriga myndigheten i den medlemsstat där administratören är belägen tillåta att ett sådant referensvärde tillhandahålls tills beslutet om återkallelse har dragits tillbaka. Under den tidsperioden ska enheter under tillsyn endast tillåtas använda sådana referensvärden för finansiella avtal, finansiella instrument och investeringsfonder som redan hänvisar till referensvärdet.

4. Efter antagandet av ett beslut om att återkalla en administratörs auktorisation eller registrering ska artikel 28.2 tillämpas.

Artikel 36

Register över administratörer och referensvärden

1. Esma ska upprätta och föra ett offentligt register som innehåller följande information:

- Identiteten på de administratörer som auktoriserats eller registrerats enligt artikel 34 och de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen.

- b) Identiteten på de administratörer som uppfyller villkoren i artikel 30.1, den förteckning över referensvärden som avses i artikel 30.1 c och de behöriga myndigheter i tredjeländ som ansvarar för tillsynen.
  - c) Identiteten på de administratörer som erhållit erkännande enligt villkoren i artikel 32, den förteckning över referensvärden som avses i artikel 32.7 och, i tillämpliga fall, de behöriga myndigheter i tredjeländ som ansvarar för tillsynen.
  - d) De referensvärden som har godkänts i enlighet med förfarandet i artikel 33, identiteten på deras administratörer och identiteten på de administratörer eller enheter under tillsyn som beviljat godkännandet.
2. Det register som avses i punkt 1 ska vara offentligt tillgängligt på Esmas webbplats och ska vid behov uppdateras skyndsamt.

KAPITEL 2

Tillsynssamarbete

Artikel 37

Delegering av uppgifter mellan behöriga myndigheter

1. I enlighet med artikel 28 i förordning (EU) nr 1095/2010 får en behörig myndighet delegera sina uppgifter enligt denna förordning till den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat med dess förhandsmedgivande.

De behöriga myndigheterna ska anmäla planerad delegering till Esma 60 dagar innan delegeringen träder i kraft.

2. En behörig myndighet får delegera en del av eller alla uppgifterna enligt denna förordning till Esma, förutsatt att det sker i samförstånd med Esma.

3. Esma ska informera medlemsstaterna om en planerad delegering inom sju dagar. Esma ska offentliggöra närmare information om eventuell överenskommen delegering inom fem arbetsdagar från anmälan.

Artikel 38

Utlämnande av information från en annan medlemsstat

En behörig myndighet får bara lämna ut information som den erhållit från en annan behörig myndighet om

- a) den har erhållit ett skriftligt godkännande från den behöriga myndigheten och informationen bara lämnas ut för de ändamål för vilka myndigheten har gett sitt tillstånd, eller
- b) ett sådant utlämnande är nödvändigt i samband med rättsliga förfaranden.

Artikel 39

Samarbete som rör inspektioner på plats och utredningar

1. En behörig myndighet får begära bistånd från av en annan behörig myndighet när det gäller inspektioner på plats eller utredningar. Den behöriga myndighet som mottar begäran ska samarbeta i den mån det är möjligt och lämpligt.

2. En behörig myndighet som begär bistånd enligt punkt 1 ska underrätta Esma om detta. Om utredningen eller kontrollen har gränsöverskridande verkningar får de behöriga myndigheterna begära att Esma åtar sig att samordna inspektionen på plats eller utredningen.
3. Om en behörig myndighet mottar en begäran från en annan behörig myndighet om att utföra en inspektion på plats eller en utredning kan den
  - a) själv utföra inspektionen på plats eller utredningen,
  - b) tillåta att den behöriga myndighet som gjorde framställan deltar i en inspektion på plats eller en utredning,
  - c) utse revisorer eller andra sakkunniga för att stödja eller utföra inspektionen på plats eller utredningen.

KAPITEL 3

Behöriga myndigheters roll

Artikel 40

Behöriga myndigheter

1. För administratörer och enheter under tillsyn ska varje medlemsstat utse den behöriga myndighet som är ansvarig för att utföra uppgifterna enligt denna förordning och underrätta kommissionen och Esma om detta.
2. Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet, ska den klart ange respektive myndighets uppdrag och utse en myndighet som ska ansvara för samordningen av samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, Esma och andra medlemsstaters behöriga myndigheter.
3. Esma ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkterna 1 och 2.

Artikel 41

Behöriga myndigheters befogenheter

1. För att uppfylla sina skyldigheter enligt denna förordning ska behöriga myndigheter i enlighet med nationell rätt ha minst följande tillsyns- och utredningsbefogenheter:
  - a) Tillgång till alla handlingar och annan information, oavsett form, och rätt att få eller göra kopior av dem.
  - b) Begära upplysningar av vilken person som helst som deltar i tillhandahållandet av och rapporteringen till ett referensvärde, även eventuella tjänsteleverantörer till vilka funktioner, tjänster eller verksamheter i samband med tillhandahållandet av ett referensmärke har utkontrakterats enligt artikel 10, samt deras huvudmän, och om nödvändigt kalla in och höra personen för att få tillgång till information.
  - c) Begära upplysningar, i förhållande till råvaruindex, från rapportörer på berörda spotmarknader, i förekommande fall i standardiserad form, och rapporter om transaktioner och direkt tillgång till handlarnas system.
  - d) Utföra inspektioner eller utredningar på plats, förutom i fysiska personers privata bostäder.
  - e) Beträda juridiska personers lokaler, utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) nr 596/2014, i syfte att beslagta handlingar och andra uppgifter i någon form, där det finns en rimlig misstanke om att handlingar och andra uppgifter som rör ämnet för inspektionen eller utredningen kan vara relevanta för att bevisa en överträdelse av denna förordning. När förhandsgodkännande krävs från den rättsliga myndigheten i den berörda medlemsstaten ska denna befogenhet bara användas, i enlighet med nationell rätt, efter det att förhandstillstånd utfärdats.
  - f) Begära befintliga inspelningar av telefonsamtal, uppgifter om elektronisk kommunikation eller annan datatrafik som innehas av en enhet under tillsyn.

- g) Begära att tillgångar fryses eller beläggs med kvarstad eller bådadera.
- h) Tillfälligt kräva att ett agerande som den behöriga myndigheten anser strida mot bestämmelserna i denna förordning ska upphöra.
- i) Tillfälligt införa ett förbud mot utövande av yrkesverksamhet.
- j) Vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att allmänheten får korrekt information om tillhandahållandet av ett referensvärde, bl.a. genom att kräva att den relevanta administratören eller personer som har offentliggjort eller spridit referensvärdet eller båda ska offentliggöra en rättelse eller göra en ny beräkning av referensvärdet.
2. Behöriga myndigheter ska utöva de tillsyns- och utredningsbefogenheter som avses i punkt 1 i denna artikel samt befogenheter att påföra de sanktioner som avses i artikel 42 i enlighet med nationell rättsliga ramar och på något av följande sätt:
- a) Direkt.
- b) I samarbete med andra myndigheter eller marknadsföretag.
- c) På eget ansvar genom delegering till sådana myndigheter eller till marknadsföretag.
- d) Efter ansökan till behöriga rättsliga myndigheter.

För utövandet av dessa befogenheter ska de behöriga myndigheterna ha tillfredsställande och effektiva skyddsbestämmelser vad gäller rätten till försvar och om grundläggande rättigheter.

3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga åtgärder vidtagits så att behöriga myndigheter förfogar över de tillsyns- och utredningsbefogenheter som behövs för att de ska kunna uppfylla sina skyldigheter.

4. En administratör eller någon annan enhet under tillsyn som lämnar information till en behörig myndighet i enlighet med punkt 1 ska inte anses bryta mot någon begränsning av möjligheten att lämna ut uppgifter som föreskrivs i avtal, lag eller annan författning.

Artikel 42

Administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder

1. Utan att det påverkar de behöriga myndigheternas tillsynsbefogenheter i enlighet med artikel 41, eller medlemsstaternas rätt att föreskriva och ålägga straffrättsliga påföljder ska medlemsstaterna, i enlighet med nationell rätt, ge de behöriga myndigheterna befogenhet att påföra lämpliga administrativa sanktioner och vidta andra administrativa åtgärder åtminstone vid följande överträdelse:

- a) överträdelse av artiklarna 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, och 34 i tillämpliga fall, och
- b) underlåtenhet att samarbeta eller uppfylla sina skyldigheter i samband med en utredning eller begäran som omfattas av bestämmelserna i artikel 41.

Dessa administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

2. Om det sker en överträdelse av det slag som avses i punkt 1 ska medlemsstaterna i enlighet med sin nationella rätt fastställa att behöriga myndigheter ska ha rätt att påföra respektive vidta åtminstone följande administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder:

- a) Ett åläggande om att den administratör eller den enhet under tillsyn som är ansvarig för överträdelsen ska upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
- b) Återföring av vinster som har gjorts eller förluster som har undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas.
- c) En offentlig varning som namnger ansvarig administratör eller enhet under tillsyn och typen av överträdelse.

- d) Återkallelse eller indragning av en administratörs auktorisation eller registrering.
- e) Ett tillfälligt förbud mot att varje fysisk person som hålls ansvarig för en sådan överträdelse utövar ledningsfunktioner hos administratören eller en rapportör under tillsyn.
- f) Administrativa sanktionsavgifter som är minst tre gånger så höga som den vinst som har gjorts eller de förluster som undvikits genom överträdelsen, om dessa kan fastställas,
- g) i fråga om en fysisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter på minst:
- i) 500 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 30 juni 2016, för överträdelser av artiklarna 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.1 a, b, c och e, 11.2, 11.3, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 och 34, eller
  - ii) 100 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 30 juni 2016, för överträdelser av artikel 11.1 d eller artikel 11.4,
- h) i fråga om en juridisk person, maximala administrativa sanktionsavgifter till ett belopp på minst:
- i) det som är högst av 1 000 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 30 juni 2016, eller 10 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet, för överträdelser av artiklarna 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11.1 a, b, c och e, 11.2, 11.3, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 och 34, eller
  - ii) det som är högst av 250 000 EUR eller, i medlemsstater som inte har euron som officiell valuta, motsvarande belopp i den nationella valutan den 30 juni 2016, eller 2 % av dess totala årliga omsättning enligt det senaste bokslut som har godkänts av ledningsorganet, för överträdelser av artikel 11.1 d eller artikel 11.4.

Vid tillämpning av leden h), i) och ii) ska, om den juridiska personen är ett moderföretag, eller ett dotterföretag till ett moderföretag som måste upprätta koncernredovisning enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU⁽¹⁾, den relevanta totala årliga omsättningen vara den totala årliga omsättningen eller motsvarande typ av inkomst enligt rådets direktiv 86/635/EEG⁽²⁾ för banker och rådets direktiv 91/674/EEG⁽³⁾ för försäkringsföretag enligt den senaste koncernredovisning som har godkänts av ledningsorganet i det yttersta moderföretaget eller om personen är en förening, 10 % av medlemmarnas sammanlagda omsättning.

3. Senast den 1 januari 2018 ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma om de bestämmelser som avses i punkterna 1 och 2.

Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några sådana regler om administrativa sanktioner som anges i punkt 1 när överträdelser som avses i den punkten är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt. I sådant fall ska medlemsstaterna meddela kommissionen och Esma om berörda straffrättsliga bestämmelser samtidigt med det meddelande som avses i första stycket i denna punkt.

De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen och Esma om eventuella ändringar av bestämmelserna.

4. Medlemsstaterna får föreskriva att behöriga myndigheter enligt nationell rätt ska ha rätt att påföra sanktioner utöver de som avses i punkt 1 och får föreskriva hårdare sanktioner än dem som fastställs i punkt 2.

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (EUT L 182, 29.6.2013, s. 19).

(2) Rådets direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut (EGT L 372, 31.12.1986, s. 1).

(3) Rådets direktiv 91/674/EEG av den 19 december 1991 om årsbokslut och sammanställd redovisning för försäkringsföretag (EGT L 374, 31.12.1991, s. 7).

Artikel 43

Utövande av tillsynsbefogenheter och påförande av sanktioner

1. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna, vid fastställandet av typ och nivå på de administrativa sanktionerna och andra administrativa påföljder, beaktar alla relevanta omständigheter, inbegripet, i förekommande fall:
  - a) Överträdelsens allvar och varaktighet.
  - b) Hur kritiskt referensvärdet är med avseende på den finansiella stabiliteten och realekonomin.
  - c) Den ansvariga personens befattning.
  - d) Den ansvariga personens finansiella ställning, indikerad genom den ansvariga juridiska personens totala årsomsättning eller den ansvariga fysiska personens årsinkomst.
  - e) Omfattningen av den vinst som den ansvariga personen har erhållit, eller den förlust som vederbörande har undvikit, i den mån de kan fastställas.
  - f) Den ansvariga personens grad av samarbetsvillighet med den behöriga myndigheten, utan att det påverkar behovet av att säkerställa återföring av de vinster som personen erhållit eller förluster som denne undvikit.
  - g) Eventuella tidigare överträdelser som den berörda personen begått.
  - h) Åtgärder som efter överträdelsen vidtagits av en ansvarig person för att förhindra upprepad överträdelse.
2. Vid utövandet av sina befogenheter att påföra administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt artikel 42 ska de behöriga myndigheterna samarbeta nära för att se till att tillsyns- och utredningsbefogenheterna och de administrativa sanktionerna och andra administrativa åtgärder leder till de resultat som eftersträvas med denna förordning. De ska också samordna sina insatser för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de utövar tillsyns- och utredningsbefogenheter och påför administrativa sanktioner, inbegripet sanktionsavgifter och andra administrativa åtgärder i ärenden som är gränsöverskridande.

Artikel 44

Skyldighet att samarbeta

1. Om en medlemsstat i enlighet med artikel 42 har valt att fastställa straffrättsliga påföljder för de överträdelser av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska den se till att lämpliga åtgärder har vidtagits för att ge de behöriga myndigheterna alla befogenheter som är nödvändiga för att hålla kontakter med rättsliga myndigheter inom deras jurisdiktion för att få särskild information om brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden som har inletts på grund av eventuella överträdelser av denna förordning. De behöriga myndigheterna ska vidarebefordra den informationen till andra behöriga myndigheter och Esma, så att de kan uppfylla sin skyldighet att samarbeta med varandra och Esma vid tillämpningen av denna förordning.
2. Behöriga myndigheter ska bistå andra medlemsstaters behöriga myndigheter. De ska särskilt utbyta information och samarbeta vid all utrednings- eller tillsynsverksamhet. De behöriga myndigheterna får även samarbeta med behöriga myndigheter i andra medlemsstater för att underlätta indrivning av sanktionsavgifter.

Artikel 45

Offentliggörande av beslut

1. Om inte annat följer av punkt 2, ska en behörig myndighet offentliggöra beslut om att påföra en administrativ sanktion eller annan administrativ åtgärd i samband med överträdelse av denna förordning på sin officiella webbplats omedelbart efter det att den person som är föremål för det beslutet har underrättats om det beslutet. Ett sådant offentliggörande ska innehålla åtminstone information om överträdelsens typ och art och om vilka personer som är föremål för beslutet.

Första stycket tillämpas inte på beslut om åtgärder av utredningskaraktär.

2. Om en behörig myndighet anser att offentliggörandet av identiteten på de juridiska personer eller av en fysisk persons personuppgifter skulle vara oproportionerligt efter en bedömning från fall till fall av proportionaliteten i offentliggörandet av sådana uppgifter, eller om ett sådant offentliggörande skulle äventyra stabiliteten på de finansiella marknaderna eller en pågående utredning, ska den göra något av följande:

- a) Skjuta upp offentliggörandet av beslutet tills det att skälen för det inte längre föreligger.
- b) Offentliggöra beslutet på anonym grund i enlighet med nationell rätt, när sådana anonyma offentliggöranden säkerställer ett effektivt skydd av de berörda personuppgifterna.
- c) Inte alls offentliggöra beslutet för det fall att den behöriga myndigheten anser att offentliggörande i enlighet med led a eller b kommer att vara otillräckligt för att säkerställa
  - i) att finansmarknadernas stabilitet inte äventyras, eller
  - ii) att offentliggörandet av sådana beslut inte är oproportionellt vad gäller åtgärder som bedöms vara av lindrigare art.

Om en behörig myndighet beslutar att offentliggöra ett beslut på anonym grund enligt första stycket led b får den skjuta upp offentliggörandet av de relevanta uppgifterna under en rimlig tidsperiod, om det kan förutses att skälen till det anonyma offentliggörandet kommer att upphöra under den tidsperioden.

3. Vid överklagande av beslutet till en nationell rättslig, administrativ eller annan myndighet ska den behöriga myndigheten på sin officiella webbplats även offentliggöra information om detta och all senare information om resultatet av ett sådant överklagande. Alla beslut om ogiltigförklarande av ett tidigare beslut om att påföra en sanktion eller en åtgärd ska också offentliggöras.

4. Den behöriga myndigheten ska säkerställa att alla beslut som offentliggörs i enlighet med denna artikel finns kvar på dess officiella webbplats i minst fem år efter offentliggörandet. Personuppgifter som ingår i offentliggörandet ska endast hållas på den behöriga myndighetens officiella webbplats under den period som krävs enligt gällande bestämmelser om uppgiftsskydd.

5. Medlemsstaterna ska årligen tillhandahålla Esma uppgifter i aggregerad form om alla beslut om administrativa sanktioner och andra administrativa åtgärder enligt artikel 42. Den skyldigheten gäller inte för åtgärder av utredningskaraktär. Esma ska offentliggöra uppgifterna i en årlig rapport.

Om en medlemsstat i enlighet med artikel 42 har valt att föreskriva straffrättsliga påföljder för överträdelse av de bestämmelser som avses i den artikeln, ska dess behöriga myndigheter årligen tillhandahålla Esma anonyma uppgifter i aggregerad form om alla brottsutredningar som inlets och alla straffrättsliga påföljder som ålagts. Esma ska offentliggöra uppgifter om ålagda straffrättsliga påföljder i en årlig rapport.

Artikel 46

Kollegier

1. Inom 30 arbetsdagar från det att ett referensvärde som avses i artikel 20.1 a och c tas upp i förteckningen över kritiska referensvärden, med undantag för referensvärden där huvuddelen av rapportörerna inte är enheter under tillsyn, ska den behöriga myndigheten inrätta ett kollegium.

2. Kollegiet ska bestå av administratörens behöriga myndighet, Esma och de behöriga myndigheterna för rapportörer under tillsyn.

3. Behöriga myndigheter i andra medlemsstater ska ha rätt att vara medlemmar i kollegiet om det skulle ha en betydande negativ inverkan på marknadernas integritet, den finansiella stabiliteten, konsumenterna, realekonomin eller finansieringen av hushåll och företag i dessa medlemsstater om det kritiska referensvärdet i fråga upphörde att tillhandahållas.

Om en behörig myndighet har för avsikt att bli medlem i ett kollegium ska den lämna in en begäran till administratörens behöriga myndighet som innehåller belegg för att kraven i första stycket i denna punkt är uppfyllda. Administratörens relevanta behöriga myndighet ska överväga ansökan och underrätta den ansökande myndigheten inom 20 arbetsdagar efter mottagandet av ansökan om huruvida den anser att dessa krav är uppfyllda. Om den inte anser att dessa krav är uppfyllda, kan den ansökande myndigheten hänskjuta ärendet till Esma i enlighet med punkt 9.

4. Esma ska bidra till att främja och övervaka effektivitet, ändamålsenlighet och konsekvens i arbetet i de kollegier som avses i denna artikel, i enlighet med artikel 21 i förordning (EU) nr 1095/2010. Esma ska i det syftet delta i lämplig utsträckning och ska för detta ändamål betraktas som en behörig myndighet.

När Esma agerar i enlighet med artikel 17.6 i förordning (EU) nr 1095/2010 avseende ett kritiskt referensvärde ska Esma säkerställa lämpligt informationsutbyte och samarbete med de andra medlemmarna av kollegiet.

5. Administratörens behöriga myndighet ska vara ordförande för kollegiets möten, samordna dess verksamhet och säkerställa ett effektivt informationsutbyte mellan medlemmarna i kollegiet.

Om en administratör tillhandahåller mer än ett kritiskt referensvärde kan den administratörens behöriga myndighet inrätta ett enda kollegium för alla referensvärden som tillhandahålls av den administratören.

6. Administratörens behöriga myndighet ska skriftligen fastställa arrangemang inom ramen för kollegiet vad gäller följande frågor:

- a) Information som ska utbytas mellan de behöriga myndigheterna.
- b) Beslutsprocessen mellan de behöriga myndigheterna och de tidsfrister inom vilka varje beslut ska fattas.
- c) De fall då de behöriga myndigheterna ska samråda med varandra.
- d) Det samarbete som ska idkas i enlighet med artikel 23.7 och 23.8.

7. En administratörs behöriga myndighet ska på lämpligt sätt beakta eventuella råd från Esma beträffande de skriftliga arrangemangen enligt punkt 6 innan den godkänner deras slutliga utformning. De skriftliga arrangemangen ska redovisas i ett dokument som innehåller fullständiga motiveringar till varje betydande avvikelse från Esmas råd. Administratörens behöriga myndighet ska översända de skriftliga arrangemangen till kollegiets medlemmar och till Esma.

8. Innan några av de åtgärder som avses i artikel 23.6, 23.7 och 23.9 samt artiklarna 34, 35 och 42 vidtas ska administratörens behöriga myndighet rådfråga medlemmarna i kollegiet. Medlemmarna i kollegiet ska göra allt de kan för att nå en överenskommelse inom den tidsfrist som anges i de skriftliga arrangemang som avses i punkt 6 i den här artikeln.

Beslut som fattats av administratörens behöriga myndighet om att vidta sådana åtgärder ska ta hänsyn till inverkan på de övriga berörda medlemsstaterna, i synnerhet de potentiella effekterna på stabiliteten i deras finansiella system.

Vid ett beslut om återkallelse av en administratörs auktorisation eller registrering i enlighet med artikel 35, om ett referensvärdes upphörande skulle ge upphov till force majeure eller motverka eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument, eller mot reglerna för en investeringsfond, som hänvisar till det referensvärdet i unionen, i den mening som kommissionen specificerar genom delegerade akter antagna enligt artikel 51.6, ska de behöriga myndigheterna inom kollegiet överväga att vidta åtgärder för att mildra de effekter som beskrivs i detta stycke, bland annat följande:

- a) Ändra den uppförandekoden som avses i artikel 15, metoden eller andra regler som avser referensvärdet.
- b) Införa en övergångsperiod under vilket förfarandena enligt artikel 28.2 gäller.

9. I avsaknad av en överenskommelse mellan medlemmarna i ett kollegium får behöriga myndigheter till Esma hänskjuta situationer i vilka

- a) en behörig myndighet inte har lämnat väsentlig information,
- b) administratörens behöriga myndighet efter en begäran enligt punkt 3 har underrättat den ansökande myndigheten om att villkoren i den punkten inte är uppfyllda, eller administratörens behöriga myndighet inte har fattat något beslut efter en sådan ansökan inom rimlig tid,
- c) de behöriga myndigheterna inte kunnat enas om de förhållanden som anges i punkt 6,
- d) det råder oenighet kring de åtgärder som ska vidtas i enlighet med artiklarna 34, 35 och 42,
- e) det råder oenighet kring de åtgärder som ska vidtas i enlighet med artikel 23.6,
- f) det råder oenighet kring de åtgärder som ska vidtas i enlighet med punkt 8 tredje stycket i den här artikeln.

10. I de situationer som avses i punkt 9 a, b, c, d och f ska administratörens behöriga myndighet, om ärendet ännu inte avgjorts 30 dagar efter hänskjutandet till Esma, fatta det slutliga beslutet och lämna en utförlig skriftlig motivering av sitt beslut till de behöriga myndigheter som avses i den punkten och till Esma.

Den tidsperiod som avses i artikel 34.6 a ska upphöra att löpa från och med dagen för hänskjutande till Esma till dess att ett beslut fattas i enlighet med första stycket i den här punkten.

Om Esma anser att administratörens behöriga myndighet har vidtagit någon av de åtgärder som avses i punkt 8 i denna artikel som eventuellt inte överensstämmer med unionsrätten ska Esma agera i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) nr 1095/2010.

11. I de situationer som avses i punkt 9 e i denna artikel, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 258 i EUF-fördraget, får Esma agera i enlighet med sina befogenheter enligt artikel 19 i förordning (EU) nr 1095/2010.

De befogenheter som en administratörs behöriga myndighet har enligt artikel 23.6 får utövas till dess att Esma offentliggör sitt beslut.

Artikel 47

Samarbete med Esma

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med Esma vid tillämpningen av denna förordning, i enlighet med förordning (EU) nr 1095/2010.

2. De behöriga myndigheterna ska omgående förse Esma med all information den behöver för att utföra sina uppgifter i enlighet med artikel 35 i förordning (EU) nr 1095/2010.

3. Esma ska utarbeta förslag på tekniska standarder för genomförande för att fastställa de förfaranden och format för informationsutbyte som avses i punkt 2.

Esma ska överlämna de förslag till tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket till kommissionen senast den 1 april 2017.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 48

Tystnadsplikt

1. All konfidentiell information som är föremål för mottagande, utbyte eller förmedling enligt denna förordning ska omfattas av de villkor för tystnadsplikt som föreskrivs i punkt 2.
2. Tystnadsplikten ska gälla alla personer som arbetar eller har arbetat för den behöriga myndigheten, eller för en myndighet eller ett marknadsföretag eller en fysisk eller juridisk person som den behöriga myndigheten delegerat sina befogenheter till, inbegripet revisorer och experter som arbetar på den behöriga myndighetens uppdrag.
3. Information som omfattas av tystnadsplikt får inte lämnas ut till någon annan person eller myndighet utom när detta föreskrivs i unionsrätten eller nationell rätt.
4. All information som utbyts mellan de behöriga myndigheterna enligt denna förordning och som avser affärs- eller driftsförhållanden och andra ekonomiska eller personliga förhållanden ska anses vara konfidentiell och omfattas av tystnadsplikt, utom när den behöriga myndigheten vid den tidpunkt då informationen lämnas anger att informationen får lämnas ut eller om det är nödvändigt att lämna ut informationen i samband med rättsliga förfaranden.

AVDELNING VII

DELEGERADE AKTER OCH GENOMFÖRANDEAKTER

Artikel 49

Utövatet av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 3.2, 20.6, 24.2, 33.7, 51.6 och 54.3 ska ges till kommissionen tills vidare från och med den 30 juni 2016.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 3.2, 20.6, 24.2, 33.7, 51.6 och 54.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med de principer som slagits fast i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 3.2, 20.6, 24.2, 33.7, 51.6 och 54.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 50

Kommittéförande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i den förordningen.

AVDELNING VIII

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 51

Övergångsbestämmelser

1. En indexleverantör som tillhandahåller ett referensvärde den 30 juni 2016 ska ansöka om auktorisation eller registrering i enlighet med artikel 34 senast den 1 januari 2020.
2. Senast den 1 januari 2020 ska den behöriga myndigheten i den medlemstat där en indexleverantör som ansöker om auktorisation i enlighet med artikel 34 är belägen ha befogenhet att besluta att registrera den indexleverantören som administratör, även om denna inte är enhet under tillsyn, på följande villkor:

- a) Indexleverantören tillhandahåller inte ett kritiskt referensvärde.
- b) Den behöriga myndigheten är på skälig grund medveten om att det eller de index som indexleverantören tillhandahåller inte är vanligt förekommande, i den mening som avses i denna förordning, vare sig i den medlemsstat där indexleverantören är belägen eller i andra medlemsstater.

Den behöriga myndigheten ska till Esma anmäla det beslut som antagits i enlighet med första stycket.

Den behöriga myndigheten ska behålla beläggen för skälen till beslutet som antas i enlighet med första stycket, i en sådan form att det är möjligt att fullt ut begripa den behöriga myndighetens utvärderingar att det eller de index som tillhandahålls av indexleverantören inte är vanligt förekommande, inbegripet eventuell marknadsinformation, uttalanden eller annan information, liksom information från indexleverantören.

3. En indexleverantör får fortsätta att tillhandahålla ett befintligt referensvärde som får användas av enheter under tillsyn till och med den 1 januari 2020 eller när indexleverantören lämnar in en ansökan om auktorisation eller registrering i enlighet med punkt 1 såvida inte, och i så fall fram till dess, att ansökan om auktorisationen eller registreringen har avslagits.

4. Om ett befintligt referensvärde inte uppfyller kraven i denna förordning, men då upphörande eller ändringar av referensvärdet i syfte att uppfylla kraven i denna förordning skulle ge upphov till force majeure eller motverka eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument eller reglerna för en investeringsfond, som hänvisar till referensvärdet, får den behöriga myndigheten i den medlemsstat där indexleverantören är belägen tillåta att referensvärdet används. Inga finansiella instrument, finansiella avtal eller mått på en investeringsfonds resultat får lägga till en hänvisning till ett sådant befintligt referensvärde efter den 1 januari 2020.

5. Såvida inte kommissionen antagit ett beslut om likvärdighet enligt artikel 30.2 eller 30.3 eller en administratör erkänts enligt artikel 32 eller ett referensvärde godkänts enligt artikel 33, får enheter under tillsyn, i unionen använda ett referensvärde som tillhandahålls av en administratör belägen i ett tredjeland när referensvärdet redan används i unionen som en referens för finansiella instrument, finansiella avtal eller för att mäta en investeringsfonds resultat, endast för sådana finansiella instrument, finansiella avtal och mått på en investeringsfonds resultat som redan hänvisar till referensvärdet i unionen den, eller som adderar en referens till ett sådant referensmärke före den 1 januari 2020.

6. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 49 avseende åtgärder för att bestämma de villkor på vilka de relevanta behöriga myndigheterna får bedöma huruvida upphörande eller ändring av ett befintligt referensvärde för att uppfylla kraven i denna förordning rimligtvis skulle kunna ge upphov till force majeure eller motverka eller på annat sätt bryta mot villkoren för ett finansiellt avtal eller finansiellt instrument eller reglerna för en investeringsfond som hänvisar till ett sådant referensvärde.

Artikel 52

Tidsfrist för uppdatering av prospekt och viktiga faktablad

Artikel 29.2 påverkar inte befintliga prospekt som godkänts enligt direktiv 2003/71/EG före den 1 januari 2018. Vad gäller prospekt som godkänts enligt direktiv 2009/65/EG före den 1 januari 2018 ska de underliggande handlingarna uppdateras så snart det är möjligt eller senast inom tolv månader efter den dagen.

Artikel 53

Esmas översyner

1. Esma ska sträva efter att skapa en gemensam europeisk tillsynskultur och enhetlig tillsynspraxis och se till att de behöriga myndigheterna använder ett enhetligt arbetssätt vid tillämpningen av artiklarna 32 och 33. I det syftet ska erkännanden i enlighet med artikel 32 och godkännanden i enlighet med artikel 33 ses över av Esma vartannat år.

Esma ska utfärda ett yttrande till varje behörig myndighet som har erkänt en tredjelandsadministratör eller godkänt ett tredjelandsreferensvärde med en bedömning av huruvida den behöriga myndigheten tillämpar relevanta krav i artikel 32 respektive 33 och kraven i eventuella delegerade akter och tekniska standarder för tillsyn eller genomförande som grundas på denna förordning.

2. Esma ska ha befogenhet att begära dokumenterade underlag från en behörig myndighet för beslut som antagits i enlighet med första stycket i artikel 51.2, artikel 24.1 och artikel 25.2.

Artikel 54

Översyn

1. Senast den 1 januari 2020 ska kommissionen se över denna förordning och till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om genomförandet av förordningen, med särskild tonvikt på följande:

- a) Funktionssättet och effektiviteten i det kritiska referensvärdet, ordningen för obligatorisk administration och obligatorisk rapportering enligt artiklarna 20, 21 och 23 samt definitionen av ett kritiskt referensvärde i artikel 3.1.25.
- b) Effektiviteten i ordningen för auktorisation, registrering och tillsyn av administratörer enligt avdelning VI och kollegierna enligt artikel 46 och huruvida det är lämpligt att ett unionsorgan utövar tillsyn över vissa referensvärden.
- c) Funktionssättet och effektiviteten i artikel 19.2, särskilt dess tillämpningsområde.

2. Kommissionen ska se över utvecklingen av internationella principer som är tillämpliga för referensvärden samt utvecklingen av rättsliga rammar och tillsynspraxis i tredjeländer när det gäller tillhandahållande av referensvärden, och rapportera till Europaparlamentet och rådet vart femte år efter den 1 januari 2018. Den rapporten ska framför allt analysera huruvida det finns ett behov av att ändra denna förordning och vid behov åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

3. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 49 för att förlänga den period på 42 månader som avses i artikel 51.2 med 24 månader, om den rapport som avses i punkt 1 b i den här artikeln styrker att övergångsordningen för registrering enligt artikel 51.2 inte är till nackdel för en gemensam europeisk tillsynsordning och en konsekvent tillsynspraxis och de behöriga myndigheternas arbetssätt.

Artikel 55

Anmälningar rörande använda referensvärden och deras administratörer

När ett finansiellt instrument som omfattas av artikel 4.1 i förordning (EU) nr 596/2014 hänvisar till ett referensvärde ska anmälningar enligt artikel 4.1 i den förordningen innehålla namnet på det referensvärde som det hänvisas till och dess administratör.

Artikel 56

Ändringar av förordning (EU) nr 596/2014

Förordning (EU) nr 596/2014 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkt ska införas:

"1a. Det anmälningskrav som avses i punkt 1 ska inte tillämpas på transaktioner med finansiella instrument som är kopplade till aktier eller skuldinstrument från den emittent som avses i den punkten när något av följande villkor är uppfyllt vid transaktionstidpunkten:

- a) Det finansiella instrumentet är en andel i ett företag för kollektiva investeringar i vilket exponeringen mot emittentens aktier eller skuldinstrument inte överstiger 20 % av de tillgångar som innehas av företaget för kollektiva investeringar.
- b) Det finansiella instrumentet innebär en exponering mot en tillgångsportfölj där exponeringen mot emittentens aktier eller skuldinstrument inte överstiger 20 % av portföljens tillgångar.
- c) Det finansiella instrumentet är en andel i ett företag för kollektiva investeringar eller innebär exponering mot en tillgångsportfölj och personen i ledande ställning, eller denne närstående personer, inte känner till, och inte heller skulle kunna känna till, investeringsammansättningen eller exponeringen mot ett sådant företag för kollektiva investeringar eller tillgångsportfölj i förhållande till emittentens aktier eller skuldinstrument, och det dessutom inte finns något skäl för den personen att tro att emittentens aktier eller skuldinstrument överstiger tröskelvärdena i led a eller b.

Om information om investeringsammansättningen i företaget för kollektiva investeringar eller exponeringen mot tillgångsportföljen finns tillgänglig ska personen i ledande ställning, eller denne närstående personer, göra alla rimliga ansträngningar för att använda sig av denna information."

b) I punkt 7 ska följande stycke införas efter andra stycket:

"Vid tillämpningen av led b behöver transaktioner med aktier eller skuldinstrument från en emittent, eller derivat eller andra finansiella instrument som är kopplade till dessa, som utförs av personer i ledande ställning i ett företag för kollektiva investeringar där personen i ledande ställning, eller denne närstående personer, har investerat, inte anmälas om personen i ledande ställning i företaget för kollektiva investeringar agerar med full handlingsfrihet, vilket utesluter att vederbörande får instruktioner eller råd avseende portföljsammansättningen direkt eller indirekt från investerare i det företaget för kollektiva investeringar."

2. Artikel 35 ska ändras på följande sätt:

a) i punkterna 2 och 3 ska frasen "artiklarna ... 19.13 och 19.14" ersättas med "artiklarna ... 19.13, 19.14 och 38"

b) punkt 5 ska ersättas med följande:

"5. En delegerad akt som antas enligt artikel 6.5 eller 6.6, artikel 12.5, artikel 17.2 tredje stycket, artikel 17.3, 19.13 eller 19.14 eller artikel 38 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av tre månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med tre månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

3. I artikel 38 ska följande stycken läggas till:

"Senast den 3 juli 2019 ska kommissionen efter att ha hört Esma lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet om nivån på de tröskelvärden som fastställs i leden a och b i artikel 19.1a avseende transaktioner utförda av personer i ledande ställning där emittentens aktier eller skuldinstrument utgör en del av ett företag för kollektiva investeringar eller innebär exponering mot en tillgångsportfölj, i syfte att bedöma huruvida den nivån är lämplig eller bör justeras.

Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 35 för att justera tröskelvärdena i leden a och b i artikel 19.1a om kommissionen i den rapporten fastställer att de tröskelvärdena bör justeras."

Artikel 57

Ändringar av direktiv 2008/48/EG

Direktiv 2008/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 5.1 ska följande stycke införas efter andra stycket:

"När kreditavtalet hänvisar till ett referensvärde enligt definitionen i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 (*) ska namnet på referensvärdet och dess administratör och de möjliga följderna för konsumenterna tillhandahållas konsumenten av kreditgivaren eller i förekommande fall kreditförmedlaren i ett separat dokument som kan bifogas formuläret Standardiserad europeisk konsumentkreditinformation.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1)."

2. I artikel 27.1 ska följande stycke införas efter andra stycket:

"Senast den 1 juli 2018 ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 5.1 tredje stycket och översända dem till kommissionen. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med 1 juli 2018."

Artikel 58

Ändringar av direktiv 2014/17/EU

Direktiv 2014/17/EU ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 13.1 andra stycket ska följande led införas:

"ea) När avtal som hänvisar till ett referensvärde enligt definitionen i artikel 3.1.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 (*) finns tillgängliga, namnen på referensvärdena och deras administratörer och vad detta kan innebära för konsumenten.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EUT L 171, 29.6.2016, s. 1)."

2. I artikel 42.2 ska följande stycke införas efter första stycket:

”Senast den 1 juli 2018 ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att följa artikel 13.1 andra stycket ea och översända dem till kommissionen. De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2018.”

3. I artikel 43.1 ska följande stycke läggas till:

”Artikel 13.1 andra stycket ea ska inte tillämpas på kreditavtal som existerade före den 1 juli 2018.”

Artikel 59

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Utan hinder av andra stycket i denna artikel ska artiklarna 3.2, 5.5, 11.5, 13.3, 15.6, 16.5, artikel 20 (undantaget punkt 6 b), artiklarna 21 och 23, 25.8, 25.9, 26.5, 27.3, 30.5, 32.9, 33.7, 34.8, 46, 47.3 och 51.6 tillämpas från och med den 30 juni 2016.

Utan hinder av andra stycket i denna artikel ska artikel 56 tillämpas från och med den 3 juli 2016.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 8 juni 2016.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
A.G. KOENDERS
Ordförande

BILAGA I

REFERENS RÄNTOR

Rättvisande och tillräckliga uppgifter

1. Vid tillämpningen av artikel 11.1 a och c ska prioriteringsordningen för användning av dataunderlag generellt sett vara:
  - a) En rapportörs transaktioner på den underliggande marknad som ett referensvärde avser att mäta, eller om detta inte räcker, rapportörens transaktioner på relaterade marknader, såsom
    - depositmarknaden för lån mellan banker utan säkerhet,
    - andra depositmarknader för t.ex. bankcertifikat och företagscertifikat utan säkerhet, och
    - andra marknader såsom OIS-kontrakt (overnight index swaps), repor, valutaterminer, ränteterminer och optioner, förutsatt att dessa transaktioner uppfyller kraven på dataunderlag i uppförandekoden.
  - b) Rapportörens observationer av tredjeparts transaktioner på de marknader som beskrivs i led a.
  - c) Bindande anbud.
  - d) Indikativa anbud eller expertutlåtanden.
2. Vid tillämpningen av artikel 11.1 a och 11.4 får dataunderlag justeras.

Dataunderlaget får särskilt anpassas genom tillämpning av följande kriterier:

- a) Transaktionernas närhet i tiden till lämnandet av dataunderlag och effekten av eventuella marknadshändelser mellan det att transaktionerna ägde rum och dataunderlaget lämnades in.
- b) Interpolering eller extrapolering från transaktionsuppgifter.
- c) Justeringar för att ta hänsyn till förändringar som avser rapportörernas och andra marknadsaktörers kreditvärdighet.

Övervakningsfunktion

3. Följande krav ska tillämpas i stället för kraven i artikel 5.4 och 5.5:
  - a) Administratörer av en referensränta ska ha en oberoende övervakningskommitté. Närmare uppgifter om medlemmarna av den kommittén ska offentliggöras, liksom eventuella deklARATIONER om intressekonflikter och förfarandena för val eller nominering av dess medlemmar.
  - b) Övervakningskommittén ska hålla möten minst var fjärde månad och ska föra protokoll över varje sådant möte.
  - c) Övervakningskommittén ska verka fritt från otillbörlig påverkan och ska ha allt det ansvar som föreskrivs i artikel 5.3.

Revision

4. Administratören av en referensränta ska utse en oberoende extern revisor som ska granska och rapportera om huruvida administratören följer referensvärdesmetoden och denna förordning. Den externa revisionen av administratören ska genomföras första gången sex månader efter det att uppförandekoden infördes och därefter vartannat år.

Övervakningskommittén kan kräva en extern revision av en rapportör till en referensränta om den är missnöjd med vederbörandes agerande i något avseende.

Rapportörernas system och kontroller

5. Följande krav ska tillämpas på rapportörer till en referensränta, utöver de krav som fastställs i artikel 16. Artikel 16.5 ska inte tillämpas.
6. Varje rapportörs uppgiftslämnare och de närmaste överordnade till den uppgiftslämnaren ska skriftligen bekräfta att de har läst och ska följa uppförandekoden.
7. Rapportörens system och kontroller ska omfatta följande:
  - a) En allmän beskrivning av ansvarsfördelningen inom varje företag, inbegripet interna rapporteringsvägar och ansvarsområden, var uppgiftslämnare och chefer befinner sig och namn på relevanta personer och deras ställföreträdare.
  - b) Interna rutiner för att godkänna rapportering av dataunderlag.
  - c) Disciplinära åtgärder vid försök att manipulera, eller underlåtenhet att rapportera faktisk manipulation eller manipulationsförsök av parter utanför rapporteringsförfarandet.
  - d) Effektiva rutiner för att hantera intressekonflikter och kontrollera kommunikation både hos rapportörer och mellan rapportörer och andra tredje parter för att undvika olämpligt externt inflytande över dem som ansvarar för att lämna uppgifter om räntor. Uppgiftslämnare ska arbeta på platser som är fysiskt åtskilda från personer som handlar med räntederivat.
  - e) Effektiva rutiner för att förhindra eller kontrollera utbyte av information mellan personer som är involverade i verksamhet som medför en risk för intressekonflikter, om utbytet av informationen kan påverka den referensvärdesinformation som rapporteras.
  - f) Regler för att undvika hemlig samverkan mellan rapportörer och mellan rapportörer och administratörer av referensvärden.
  - g) Åtgärder för att förhindra, eller begränsa möjligheten för, att personer får ett olämpligt inflytande över hur personer som deltar i sammanställningen av dataunderlag utför denna uppgift.
  - h) Undanröjande av alla direkta samband mellan ersättningen till medarbetare som arbetar med sammanställningen av dataunderlag och ersättningen till, eller de intäkter som genereras av, personer som arbetar med annan verksamhet, i fall där det kan uppstå en intressekonflikt mellan dessa verksamheter.
  - i) Kontroller för att upptäcka eventuella reverserade transaktioner efter det att dataunderlaget har inlämnats.
8. Rapportörer till en referensränta ska utförligt dokumentera följande:
  - a) Alla relevanta aspekter när det gäller rapporteringen av dataunderlag.
  - b) Förfarandet för att fastställa och godkänna dataunderlag.
  - c) Namn på uppgiftslämnarna och deras ansvarsområden.
  - d) All kommunikation mellan uppgiftslämnarna och andra personer, däribland interna och externa handlare och mäklare, som rör fastställandet eller rapporteringen av dataunderlag.
  - e) Uppgiftslämnarnas kontakter med administratören eller beräkningsombudet.
  - f) Eventuella frågor rörande dataunderlaget och resultatet av dessa frågor.
  - g) Känslighetsrapporter för ränteswappar och andra derivat i handelslagret när det finns en betydande exponering mot räntesatser avseende dataunderlaget.

9. Dokumentationen ska sparas på ett medium som gör den lagrade informationen tillgänglig i framtiden och det ska finnas en dokumenterad verifieringskedja.
  10. Funktionen för regelefterlevnad hos en rapportör till en referensränta ska regelbundet rapportera alla undersökningsresultat till ledningen, bl.a. om reverserade transaktioner.
  11. Dataunderlag och rutiner ska regelbundet ses över internt.
  12. En extern revision av dataunderlaget hos en rapportör till en referensränta, efterlevnad av uppförandekoden och av bestämmelserna i denna förordning ska genomföras första gången sex månader efter det att uppförandekoden infördes och därefter vartannat år.
-

BILAGA II

RÅVARUINDEX

Metod

1. Administratören av ett råvaruindex ska formalisera, dokumentera och offentliggöra alla metoder som administratören använder för beräkning av ett visst referensvärde. En metod ska åtminstone innehålla och beskriva följande:
  - a) Alla kriterier och förfaranden som används för att tillhandahålla referensvärdet, inbegripet hur administratören använder dataunderlaget, inbegripet den specifika volymen, avslutade och rapporterade transaktioner, köp- och säljanbud och annan marknadsinformation, i sin bedömning eller sina bedömningsperioder, varför en viss referensenhet används, hur administratören samlar in sådant dataunderlag, riktlinjerna för bedömnarnas skönsmässiga bedömningar och all annan information, såsom antaganden, modeller eller extrapoleringar från insamlade uppgifter som beaktas i bedömningar.
  - b) Förfaranden och praxis som ska säkerställa att bedömnarnas skönsmässiga bedömningar görs på ett enhetligt sätt.
  - c) Den relativa vikt som ska fästas vid varje kriterium som används vid beräkningen av referensvärdet, i synnerhet den typ av dataunderlag som används och den typ av kriterium som används för att vägleda bedömningen i syfte att säkra kvalitet och skydd mot oönskvärd påverkan vid beräkningen av referensvärdet.
  - d) Kriterier som anger den minsta mängd transaktionsuppgifter som krävs för att beräkna ett visst referensvärde. Om inget tröskelvärde föreskrivs ska det anges varför en lägsta tröskelvärde inte har fastställts, samt förfaranden som ska användas om det saknas transaktionsuppgifter.
  - e) Kriterier för bedömningsperioder då de inlämnade uppgifterna understiger metodens rekommenderade minimigräns för transaktionsuppgifter eller administratörens kvalitetsstandarder, inbegripet alternativa bedömningsmetoder såsom teoretiska skattningsmodeller. Dessa kriterier ska klargöra vilka förfaranden som ska användas om det saknas transaktionsuppgifter.
  - f) Kriterier för att se till att dataunderlag rapporteras i rätt tid och för hur rapporteringen ska ske: elektroniskt, per telefon eller på annat sätt.
  - g) Kriterier och förfaranden för bedömningsperioder när en eller flera rapportörer lämnar dataunderlag som utgör en betydande del av den samlade dataunderlaget för det berörda referensvärdet. Administratören ska i dessa kriterier och förfaranden även fastställa vad som utgör en betydande del för beräkningen av varje referensvärde.
  - h) Kriterier enligt vilka transaktionsuppgifter kan exkluderas från beräkningen av referensvärdet.
2. Administratören av ett råvaruindex ska offentliggöra eller tillgängliggöra nyckelelementen i den metod som administratören använder för varje tillhandahållt och offentliggjort råvaruindex, eller i förekommande fall för varje tillhandahållen och offentliggjord familj av referensvärden.
3. Tillsammans med den metod som avses i punkt 2 ska administratören av ett råvaruindex också beskriva och offentliggöra allt följande:
  - a) Skälen till varför en viss metod har valts, inbegripet eventuella prisjusteringsmetoder och en motivering till varför den tidsperiod under vilken dataunderlag godtas är en tillförlitlig indikator för fysiska marknadsvärden.
  - b) Förfarandet för intern översyn och godkännande av en given metod, samt hur ofta denna översyn görs.
  - c) Förfarandet för extern översyn av en given metod, inbegripet förfaranden för att få marknaden att godta metoden genom samråd med användare kring viktiga förändringar av förfaranden för att beräkna referensvärden.

Ändringar av metoden

4. Administratören av ett råvaruindex ska anta och offentliggöra för användarna tydliga rutiner för och skälen till alla planerade väsentliga ändringar av sina metoder. Rutinerna ska vara förenliga med administratörens överordnade mål att säkerställa att dennes referensvärdesberäkningar konsekvent är skyddade mot otillbörlig påverkan och att genomföra förändringar som syftar till att den marknad som ändringarna avser ska fungera väl. Sådana rutiner ska föreskriva följande:
  - a) Att användarna underrättas på förhand inom en tydlig tidsram som ger användarna tillräcklig möjlighet att analysera och lämna synpunkter på effekterna av sådana planerade ändringar, med beaktande av administratörens uppskattning av de allmänna omständigheterna.
  - b) Att användarnas synpunkter, och administratörens svar på dessa synpunkter, ska göras tillgängliga för alla marknadsaktörer efter en viss samrådsperiod, utom när den som har lämnat synpunkterna har begärt att synpunkterna ska behandlas konfidentiellt.
5. Administratören av ett råvaruindex ska regelbundet granska sina metoder för att se till att de ger en god bild av den fysiska marknad som bedömningen avser och ha ett förfarande för att beakta relevanta användares synpunkter.

Referensvärdesberäkningarnas kvalitet och frihet från otillbörlig påverkan

6. Administratören av ett råvaruindex ska göra följande:
  - a) Fastställa kriterier som definierar den fysiska råvara som en viss metod avser.
  - b) Prioritera dataunderlag i följande ordning, där detta är förenligt med administratörens metoder:
    - i) Avslutade och rapporterade transaktioner.
    - ii) Köp- och säljanbud.
    - iii) Annan information.Om avslutade och rapporterade transaktioner inte prioriteras ska skälen anges i enlighet med punkt 7 b.
  - c) Använda tillräckliga mått som är avsedda att utgå från det dataunderlag som lämnats in och beaktats vid en referensvärdesberäkning, som ska vara äkta, dvs. de parter som har lämnat dataunderlaget har genomfört, eller är beredda att genomföra, sådana transaktioner som dataunderlaget avser och avslutade transaktioner har genomförts på affärsmässig basis, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas transaktioner mellan närstående aktörer.
  - d) Fastställa och följa rutiner för att upptäcka avvikande eller misstänkta transaktionsuppgifter och för att dokumentera beslut om att exkludera transaktionsuppgifter från administratörens referensvärdesberäkning.
  - e) Uppmuntra rapportörer att lämna allt dataunderlag som uppfyller administratörens kriterier för den berörda beräkningen. Administratörer ska i den mån de kan och det är rimligt försöka se till att inlämnat dataunderlag är representativt för de transaktioner som rapportörerna faktiskt har avslutat.
  - f) Tillämpa ett system med lämpliga åtgärder för att se till att rapportörer uppfyller administratörens tillämpliga krav på dataunderlagets kvalitet och frihet från otillbörlig påverkan.
7. Administratören av ett råvaruindex ska i samband med varje beräkning redogöra för och offentliggöra följande, i den mån det är rimligt och utan att det påverkar det planerade offentliggörandet av referensvärdet:
  - a) En kortfattad förklaring som är tillräcklig för att göra det möjligt för en referensvärdesanvändare eller behörig myndighet att förstå hur beräkningen gjordes och som åtminstone anger storleken och likviditeten avseende den fysiska marknad som ska bedömas (t.ex. transaktionernas antal och volym), volymbredd och genomsnittsvolym, prisintervall och genomsnittspris, indikativa uppgifter om hur stor procentuell andel varje typ av marknadsinformation som ingår i beräkningen utgör. Villkor avseende prissättningsmetoden ska inkluderas, såsom "transaktionsbaserad", "spread-baserad" eller "interpolerad/extrapolerad".

- b) En kortfattad förklaring om i vilken mån, och på vilka grunder, bedömningar gjordes under beräkningen, inbegripet att uppgifter som i övrigt uppfyllde kraven för den relevanta beräkningsmetoden exkluderades, att priser baserades på spreadar eller interpolering/extrapolering, eller att köp- eller säljanbud som översteg de avslutade transaktionerna gavs en högre vikt.

Rapporteringsförfarandets frihet från otillbörlig påverkan

8. Administratören av ett råvaruindex ska göra följande:

- a) Fastställa kriterier för vem som får lämna dataunderlag till administratören.
- b) Ha rutiner för kvalitetskontroll i syfte att kontrollera identiteten på rapportörer eller uppgiftslämnare som rapporterar dataunderlag och att dessa uppgiftslämnare är behöriga att rapportera dataunderlag för rapportörens räkning.
- c) Fastställa kriterier för vilka medarbetare hos en rapportör som får lämna dataunderlag till en administratör för rapportörens räkning, uppmuntra rapportörer att skicka transaktionsuppgifter från back office-funktioner och försöka hitta uppgifter som styrker dessa från andra källor om transaktionsuppgifterna kommer direkt från en handlare.
- d) Införa interna kontroller och skriftliga rutiner för att upptäcka kommunikation mellan rapportörer och bedömare som syftar till att påverka en beräkning till förmån för en viss handelsposition (hos rapportören, dennes anställda eller en tredje part), som syftar till att få bedömare att bryta mot administratörens regler eller riktlinjer eller att upptäcka rapportörer som lämnar avvikande eller misstänkta transaktionsuppgifter. Dessa rutiner ska i den mån det är möjligt omfatta bestämmelser enligt vilka administratören kan besluta om en mer långtgående utredning inom rapportörens företag. Kontrollerna ska innefatta dubbelkontroller av marknadsindikatorer för att validera inlämnad information.

Bedömare

9. När det gäller funktionen som bedömare ska administratören av ett råvaruindex göra följande:

- a) Anta och ha tydliga interna regler och riktlinjer för val av bedömare, inbegripet minimikrav på utbildning, erfarenheter och kvalifikationer, samt ett förfarande för regelbunden översyn av deras kompetens.
- b) Ha rutiner för att säkerställa att beräkningarna kan göras på ett enhetligt och regelbundet sätt.
- c) Ha kontinuitets- och successionsplaner för sina bedömare för att se till att beräkningarna görs på ett enhetligt sätt av medarbetare som besitter relevanta kunskaper.
- d) Upprätta interna kontrollrutiner för att säkra att beräkningarna är fria från otillbörlig påverkan och tillförlitliga. Sådana interna kontroller och rutiner ska åtminstone förutsätta fortlöpande övervakning av bedömare för att se till att metoden tillämpas på rätt sätt och förfaranden för internt godkännande från ledningens sida innan referensvärden släpps ut för att spridas på marknaden.

Verifieringskedjor

10. Administratören av ett råvaruindex ska ha regler och förfaranden för samtidig dokumentation av relevant information, däribland följande:

- a) Allt dataunderlag.
- b) Bedömningar som bedömare gör i samband med beräkningen av varje referensvärde.
- c) Om en viss transaktion som i övrigt uppfyllde kraven enligt den relevanta metoden har exkluderats från beräkningen, och skälen till detta.
- d) Identiteten hos varje bedömare och varje annan person som lämnat eller på annat sätt genererat någon av den information som avses i led a, b eller c.

11. Administratören av ett råvaruindex ska ha regler och rutiner för att se till att en verifieringskedja för relevant information sparas i minst fem år för att dokumentera hur beräkningarna görs.

Intressekonflikter

12. Administratören av ett råvaruindex ska fastställa lämpliga riktlinjer och förfaranden för att upptäcka, offentliggöra, hantera, minska eller undvika intressekonflikter och för att se till att beräkningarna är oberoende och inte kan utsättas för otillbörlig påverkan. Dessa riktlinjer och förfaranden ska ses över och uppdateras regelbundet och ska tjäna följande syften:
  - a) Se till att beräkningarna av referensvärdet inte påverkas av att det föreligger eller kan uppstå kommersiella eller personliga affärsförbindelser eller intressen mellan administratörer eller dem närtstående företag, anställda, kunder, marknadsaktörer eller personer som har anknytning till dessa.
  - b) Se till att administratörens anställdas personliga intressen och affärskontakter inte tillåts skada administratörens funktion, t.ex. uppdrag utanför arbetsplatsen, resor och underhållning, gåvor och bjudningar som administratörens kunder eller andra aktörer på råvarumarknaden erbjuder.
  - c) När det gäller konstaterade konflikter se till att funktioner inom administratören skiljs åt på lämpligt sätt genom övervakning, ersättning, systemåtkomst och informationsflöden.
  - d) Skydda konfidentialiteten hos information som rapporteras eller sammanställs av administratören, om inte annat följer av de krav på offentliggörande som administratören måste uppfylla.
  - e) Se till att det finns ett förbud för chefer, bedömare och övriga anställda hos administratören att påverka beräkningen av ett referensvärde genom att delta i anbud, offerter eller handel, vare sig personligen eller för marknadsaktörers räkning.
  - f) Effektivt hantera konstaterade intressekonflikter som kan föreligga mellan administratörens tillhandahållande av ett referensvärde (inbegripet alla anställda som utför eller på annat sätt deltar i beräkningen av ett referensvärde) och administratörens övriga verksamhet.
13. Administratören av ett råvaruindex ska se till att det finns lämpliga rutiner och mekanismer inom deras övriga affärsverksamhet som minimerar risken för att intressekonflikter påverkar referensvärdesberäkningarnas frihet från otillbörlig påverkan.
14. Administratörer av ett råvaruindex ska se till att de har åtskilda rapporteringsvägar för sina chefer, bedömare och övriga anställda och från chefer till den högsta ledningen och styrelsen för att säkerställa följande:
  - a) Att administratören på ett tillfredsställande sätt uppfyller kraven i denna förordning.
  - b) Att det finns en tydlig definition av ansvarsområden och att det inte föreligger, eller upplevs föreligga, några motsättningar mellan dem.
15. Administratören av ett råvaruindex ska informera användarna så snart denne får kännedom om en intressekonflikt som är en följd av administratörens ägarförhållanden.

Klagomål

16. Administratörer av ett råvaruindex ska införa och offentliggöra en skriftlig policy för hantering av klagomål som fastställer förfaranden för att ta emot, utreda och dokumentera klagomål som görs avseende en administratörs beräkningsförfarande. Sådana system för hantering av klagomål ska sörja för följande:
  - a) Användare av referensvärdet kan inkomma med klagomål angående frågan huruvida beräkningar av ett visst referensvärde är representativa för marknadsvärdet, planerade ändringar av referensvärdesberäkningen, metoden för att beräkna ett visst referensvärde och andra redaktionella beslut rörande referensvärdesberäkningen.

- b) Att det finns en planerad tidsplan för handläggningen av klagomål.
  - c) Formella klagomål som riktas till en administratör och dennes anställda ska utredas av administratören på ett snabbt och rättvist sätt.
  - d) Utredningen ska inte göras av medarbetare som kan vara berörda av föremålet för klagomålet.
  - e) Administratörer ska ha som mål att genomföra utredningen omedelbart.
  - f) Administratörer ska skriftligen och inom rimlig tid informera klaganden och andra relevanta parter om resultatet av utredningen.
  - g) En oberoende tredje part som utses av administratören kan anlitas om klaganden är missnöjd med hur ett klagomål har handlagts av den relevanta administratören eller med administratörens beslut, senast sex månader efter det att det ursprungliga klagomålet inkom.
  - h) Alla handlingar som rör ett klagomål, däribland uppgifter som lämnats in av klaganden samt administratörens egen dokumentation, ska sparas i minst fem år.
17. Tvister om fastställda dagspriser som inte är formella klagomål ska lösas av administratören av ett råvaruindex med hjälp av lämpliga standardförfaranden. Om ett klagomål leder till en prisförändring ska detaljerna om den prisändringen meddelas marknaden så fort som möjligt.

Extern revision

18. Administratören av ett råvaruindex ska utse en oberoende, extern revisor med lämpliga erfarenheter och färdigheter för att granska och rapportera om hur administratören håller fast vid de egna metodkriterierna och hur kraven i denna förordning uppfylls. Revisioner ska äga rum varje år och publiceras tre månader efter varje revision är slutförd och ytterligare mellanliggande revisioner ska utföras vid behov.

Lagförslag i promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden

Prop. 2017/18:4
Bilaga 2

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014 (EU-förordningen).

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Överklagande

4 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag och enligt EU-förordningen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 32.8, 33.6 eller 35.1 i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

Förteckning över remissinstanserna beträffande promemorian Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden

Sveriges riksbank, Kammarrätten i Stockholm, Förvaltningsrätten i Stockholm, Finansinspektionen, Ekonomistyrningsverket, ATS Finans AB, Fondbolagens förening, Morningstar Sweden AB, Nasdaq Stockholm AB, Nordic Growth Market NGM AB, Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlarenföreningen.

Förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag kompletterar Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1011 av den 8 juni 2016 om index som används som referensvärden för finansiella instrument och finansiella avtal eller för att mäta investeringsfonders resultat, och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU och förordning (EU) nr 596/2014, i denna lag kallad EU-förordningen.

Termer och uttryck i denna lag har samma betydelse som i EU-förordningen.

Behörig myndighet

2 § Finansinspektionen är behörig myndighet enligt EU-förordningen.

Avgifter

3 § Finansinspektionen får ta ut avgifter för prövning av ansökningar, anmälningar och underrättelser enligt EU-förordningen.

Regeringen får meddela föreskrifter om avgifterna.

Överklagande

4 § Finansinspektionens beslut enligt denna lag och enligt EU-förordningen får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

5 § Finansinspektionen får bestämma att ett beslut enligt artikel 32.8, 33.6 eller 35.1 i EU-förordningen ska gälla omedelbart.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2018.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2017-06-09

Närvarande: F.d. justitieråden Leif Thorsson och Lennart Hamberg samt justitierådet Anita Saldén Enéus.

Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden

Enligt en lagrådsremiss den 1 juni 2017 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden.

Förslaget har inför Lagrådet föredragits av rättsakkunnige Andreas Heed.

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EU-regler
Lag med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om referensvärden	3 §	32016R1011

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 21 september 2017

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Y Johansson, M Johansson, Baylan, Bucht, Hultqvist, Regnér, Andersson, Hellmark Knutsson, Bolund, Damberg, Bah Kuhnke, Strandhäll, Shekarabi, Fridolin, Eriksson, Ekström, Fritzon

Föredragande: statsrådet Bolund

Regeringen beslutar proposition Avgifter för prövning av ärenden enligt EU:s förordning om referensvärden